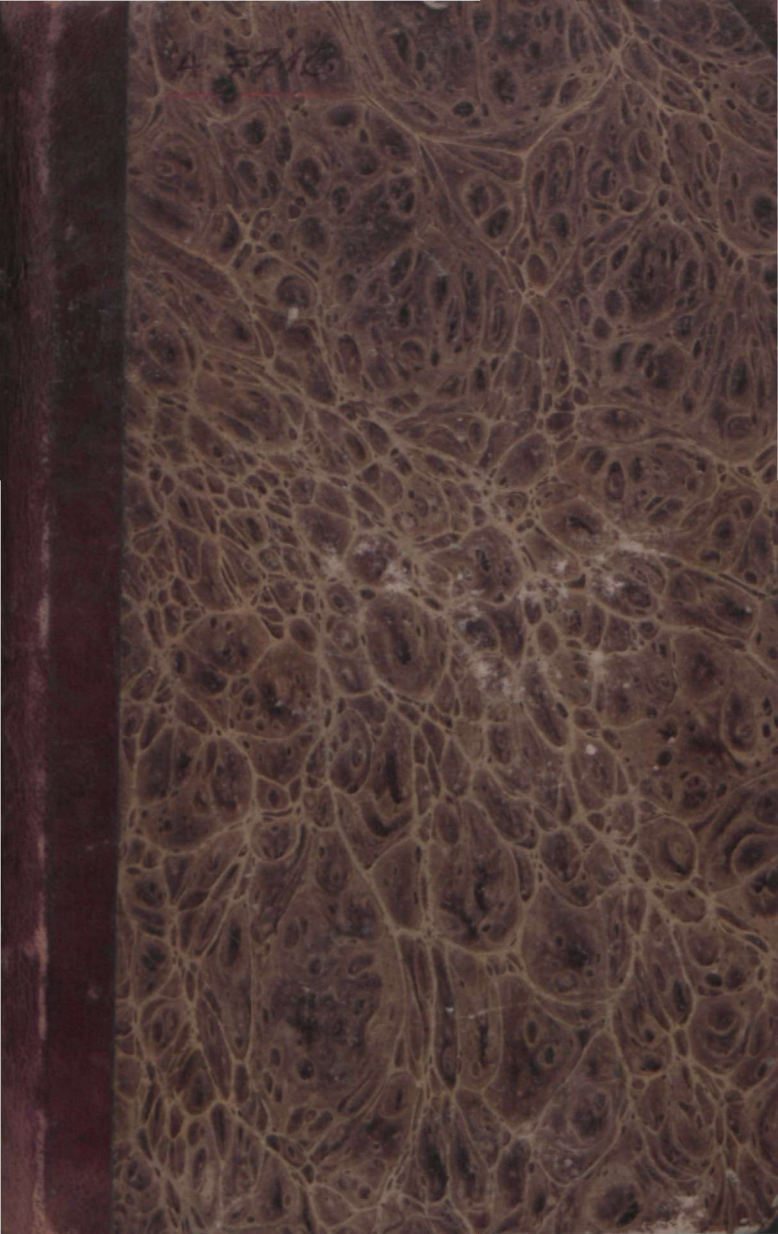

4. 5718

A 7716

a. 1740.

Saulo = Dramat,

Kus

Susa Lutterusse ja muud tei-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on ülespandud/

Mis

Uks õige Kristi · Jumimenne
Keige Pühha = ja muil Päitwil
Jummala Kitussels / ja omma
Süddame
Öppetussels / Maenitsussels / Barran-
damissels ning Rõmuks

woib

tähhele panna , luggeda ning laulda.

Bolof. rahwa Nam. III. Peatit.
16. salmis.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie
sees keige tarkussega; oppetage ja mae
nitsege teine teist laulude- ja kitusse-wai
moliikko lauludega: laulge kauniste Je
sandale ommas süddames.

Uu olgo Zummalale kõrgeš/
ja Ma peäl rahho/innimesš
test hea meel!

Laulud

Kristusse Zullemisšest.

I.

Wie soll ich dich empfangen? ic.

Wisil: Ma püan teigest hingest ic.

Wis pean wastowõtma Sind, armas
Jesuke? Kuis sinno wasto tõtma, Mo
hinge illoke! Oh! Jesus minno mele
Nüüd armust walgusta, Et kolban
sulle jälle, Sind tenin lõpmatta.

2. So koggodus sind kidab, Ning tännab
rõõmsaste, Mo südda lauldes näidab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesuke! So auu lautada, Kui ial moistan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka lainud Ning ihho kurjaste,
Kui sain so rigist lahti, Kus rõõm on järgeste,
Siis sinno läbbi tehti Mind rõõmsaks, Jesuke!

Ua 2

4. Kui

4. Kui surma, pörgo paelust Ma ollin seutud,
Siis peästsid lahti armust Mind wägga teotud.
Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
riffus lõppeb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud sundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis-
ka. Oh arm! et appi tullid Ma-ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Neid peästma heldeste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalissed! Se peäle mõtlege. Oh olge se
peäl julged, Kui teil on hädda kões, Ja armo pole
tulge, Ja on üks abbimees.

7. Ei olle tarwis tedda Nüüd wäel tombada,
Ja tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ja
moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
Boib lõppetada sedda, Ni kuida issi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus tahhab matta Neid merre pohja nüüd.
Ja toob neil' pattustele Suurt armo, õnnistust,
Ja kingib neile jälle üht õiget pärrandust.

9. Ei woi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Neid Jesus lõppetada Boib äkkist koggone, On
omma allamille üks tõe kunningas, Kes omma
usklikuile üht riki walmistas.

10. Neil' tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda
wihkawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
ussumad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je-
suke, Neid sata ülles taewa So auu rigisse.

Lob sey dem allmächtigen Gott 2c.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt, 2c. *Ne 1*

Müüd kitus olgo Jummalal', Kes armo heit
nud meie peäl', Ning omma Poia lähätand,
Kes meile õnne walmistand.

2. Se kallis õnnisteggia, Se woib meid pat-
tust peästada, Ning läbbi omma allandust Meil'
fata hinge õnnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwada? Oh heldust!
Kes woib moistada Keik head, mis Jummal saat-
nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Poia, Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel', Ei naese suggu põlga ta Sest inni-
messes sündida.

5. Se Issa sanna iggatwest Saab lihhas
puhastusse sees, Kes on se ots ning algminne,
On meie pärrast waewane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an-
nab Poia sell'? Mis Jummal innimestest näab,
Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell', kes põlgab weel Se armo
wotta ennesel', Ei kule, mis on Poia heäl, Jum-
mala wiha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So kunningast
nüüd auusta? Kes tulleb sul ni allandi', Kes on
ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõnoga So süddant
tanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Süs
maitset temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesussele au, Ja noua ustus pühastust, Se sa-
dab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
peastab põrgo hädä seest: Kui ei te, karda kow
waste, Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil', Siis olli
temmal helde meek, Kui teistkord ta saab tullema,
Siis wottab kurjad huffata.

13. Kes Kristussest siis leitakse, Need lähwad
warji taewasse, Ning on seäl ingli rõmo sees,
Neil polle enam hädä kääs.

14. Au olgo Jesal' Jummalal'! Ning Poial'
õnnsteggial', Ka pühhal' Waimul' ühtlase
Müüd litust, tänno anname.

Ne 3. 6
Freu dich / du Christenheit re.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl re.

Müüd risti-kogodus, Sull' olgo rõmustus,
So peigmees on nüüd wäljas, Ning sõidab
eesli seljas. So süddant temmal' anna, Ning
laula Hosianna!

2. So kunningas on teäl, Ja waesust näitse
seäl, Et se, kes ilma Eoja, Siin laenab weikse
poia. So andid temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

3. Siin on sul abbimees, Kes sõddib sinno
reest, Kes õigust sulle annab, Ja sinno pattud
kannab, Seest auw temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kul

4. Kui sattud eksima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näidab, So peäle armu heis-
dab. Sest Kristus temmal' anna, Ning laula Hos-
sianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jääd,
Siis on sinu sinno sundja, Se südamette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Hosian-
na!

6. Oh õnnisteggia! Kes tuled armoga, Sa
põlgad ilma auu, Ja teed so Issa nouu. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Hosian-
na!

N° 4. 14

Stun Komm der Heyden Heyland x.

Siis tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi sun-
dima, Sest keik ilm suurtt immet näab, Et
Zummal sedda sundmist teeb.

2. Ei mehhe suggust olle se, Waid se on püh-
ha Waimo tõ, Et Zummal ennast allandand,
Ning neitsi lihhas lihha saand.

3. Se neitsit kaima peäle sai, Ja süski puh-
taks neitsiks jäi, Ta ellas puhta ello tõds, Et
Zummal olli temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmaile Sest auu-honest au-
faste; Kes Zummal, innimenne ka, Meid tahhad
põrgust lunnasta.

5. Sest Issast tulli temma te, Ja põris ümber
Issale, Kaks alla põrgo hauasse, Ja jälle ülles
taewasse.

6. Kes olled Issa sarnane, Oh näida lihhas

woinnusse, Et sinna omma wä-ega Woid meie nõdrust finnita.

7. Nüüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Ei pimmedust sin sallita, Et us-
ko peab nähtama.

8. Nu Jummalale Jssale, Nu temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auuga Nüüd kiit-
kem ilmaotsata.

5.

Meil Ernst / ihr Menschen Kinder zc.

Wisil: Ei lahku minna sinmust zc.

Süddant, innimenne, Nüüd hästi walmis-
ta, So jure Jesukenne Siis peab tullema ;
Kes antud Jummalast Meil' targaks õppetajaks,
Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäggewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant ausas-
te, Head kumbed armastada, Keif seada targaste,
Ning wihka rummalust, Ja ella allandusfes, Ei
mitte hooplimisses, Ning põlga kawwalust.

3. Kes allandust sin nouab, On armas Jum-
malal, Kes kõrkust tehha puab, On temma wih-
ha al, Kes agga diglane, Ning teeb, mis tahhab
Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulleb
Jesuke.

4. Nüüd wotta walmistada Mind sulle hel-
deste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesuke,
Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse! Siis
tahhan minna isse Sind kita sin ning seäl.

No 6. 50.

Ein Advents-Lied von der dreysfachen
Zukunft Christi.

Wisil: Meilt armas Jummal pöra r.

Sulle nüüd taewast, armas Jesus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka näestel,
Tulle meil' waestel'!

2. Wannad ja nored, keik sind, Issand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kurja,
Ning lähhäb nurja.

3. Miks tullid muiste taewast mahha meile?
Peästma teid, wastab Jesus, tullin teile
Kurrati kä-est, pattust, pörgo waewast,
Seks tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni,
(Eh' walwame, eh' waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tuled sa kui dige kohtomoistja
Piddama kohhut, süddamette tundja,
Lasse meid miina taewa, kela häbbi
So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kōrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heälega sind südda tännab,
Heal meel' kidaab.

N° 7. 35.

Es sind schon die letzten Zeiten zc.

Wifil: Sion Raebab sures häddas zc.

Subba lå on wiimsed aiad, Sest mo sidda walmista Ennast, hirmo tähhed näitwad E-malt hädda tullewa. Saemas, tuled, merri, Ma Botwad ette nubhelda Reid, kes puu, wa wal-latusses Ellada ning rummalusses.

2. Keif on pea hukka läinud Kristi-rahwa selfi sees; Uff ning arm on otsa sanud, Kurjast ellab iggamees. Nosa aial olli ka Rahwas nenda holeta, Kui nüüd risti-rahwa suggu, Kes ei pea patust luggu.

3. Rummalus ning patto kumbed Botwad woimust dälaste, Kui sa turja wasto panned, Siis sind woorafs petakse. Waggased nüüd naertaäse, Ning kui Jesust põlgatakse. Kes ma ilmal' sadab abbi, Kui sel polle au ehk häbbi?

4. Et saab Jesus pea jout ma, Lemma sanna funnistab, Ommal' rahwal' abbi nouma, Kes ta pole küssendab. Sest nüüd rõmustellege Keif, Kes waggad ollete. Jesus telle õnne pakkub, Et keif hädda ärralahkub.

6. Bigi puud, kui pakkatawad, Tähwad hirs tõrwule, Siis keif innimesed moistwad, Et sui polle kaugele; Waggadust on mitmele Kui need lehhed rohkesti. Kes, mis sünnib, tähhel' panned, Mis se tähhendab, käl turneb.

6. Pimmedusse riik ehk kaswab, Kaswab ka se walgustus, Rummalus käl pea lõppeb, Woimust saab

saab se waggadus. Digele head Jesus teeb, Kui ma-ilm nüüd hukka läab, Sest nüüd olge rõõmsad waggad, Jesus tulleb, olge waprad!

7. Arra koorma liigjõmisse Ja toidusse murrega
 Omma süddant, liigjõmisse Jätta mahha rõmoga,
 Et se kohto päaw ei sa Sinno peäle tullema,
 Jesu risti kes ei kaäna, Ei ta selle armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas
 Jesuke, Võrgul wõimust ärra anna, Waggad ai-
 ta heldeste, Et so pühha koggodus, Kui so ainus
 rõmustus, Reigest pattust lahti sago, Ning so rõ-
 mo-riki tulgo.

8. Wach auf / ihr Christen alle etc.

Nüüd tõuskem patto waewast, Ning wõtkem
 walwada, Et Jummal Poeg taewast Jo
 ruttab tullema, Ning tahhab kohhut moista Ning
 arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se
 wõtko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõr-
 ge meel, Keif peab jama mahha, Kui hing on kele
 peäl, Ehk kül on sinnul warra, Suur au ning ik-
 lo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surrema.

3. Sest risti-rahwa suggu, Kes ilmas ellad
 weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otste armo
 teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid tangemaks,
 Sest noudke warra, hilja, Et sate waggamaks.

4. Meil Jummal omma sanna On annud roh-
 keste, Kes wõttab tallel panna Süin sedda järges-
 te, Se ellab pühhas ellus Ning ussub süddamest;
 Se agga surreb wallus, Kes siin ei holi sest.

5. Oh!

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda löppematta Need piinjad wae-
wawad; Et temma pattus ellab, Keif wasto of-
sa teeb, Ning armo sanna põlgab, Sest wallo
sisse jääb.

6. So õiget usko näida, Te head kel hädäda
käes, Siis woid sa abbi leida, Kui seisad kofto ees;
Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele,
Kes pühha ello sisse jääb, sureb õnsaste.

9.

41

Wtt hat das Evangelium x.

SE kallis armo-õppetus, Mis andis Issa hal-
lastus, Et waggaks sama piddime, Sest su-
rest hulgast põlgatse. Zo se on wiimse päwa
täht.

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei
wõeta, Waid ahnus wottab woimusse, Ei karda
nemmad häddage. Zo se on wiimse päwa täht.

3. Keifsuggust käske teggewad, Se wõrgoga
need puawad Keif warra kofkorisuda, Ja sedda
tewad kartmatta. Zo se on wiimse päwa täht.

4. Kui kiitwad armo-õppetust, Ja süski põlg-
wad waggadust, Waat nenda Jesust naerwad,
Häid põlwi süski otawad. Zo se on wiimse pä-
wa täht.

5. Oh! nemmad on kül karmwalad, Neid wae-
sid nemmad nülgiwad, Kui peaks Jummal holeta
Siin waeste pärrast ollema. Zo se on wiimse
päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle
neile

neile siggidust ; Need waesed jãwad aitmatta,
Neilt leiba wotwad armota. Zo se on wiimse
pãwa tãht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pũhha's
asjaks annetud, Ja siiski sedda risuwad ; Kũl
nende omma sũõb se pat. Zo se on wiimse pãwa
tãht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu pũ-
ab usfinast, Mũud kõrkus wotnud woimusse, Ei
waltet hãbbiks petage. Zo se on wiimse pãwa tãht.

9. Keif wenna = arm on lõppenud, Ilm warg-
dega tãidetud, Ei olle digust ennam teal, Oh olle's
rahha ! rahwa heãl. Zo se on wiimse pãwa tãht.

10. Ma-ilm ei wotta maenitsust, Ehk pũhha
fanna õppetust, Ei temma ennam teage Kui sũa,
jua liaste. Zo se on wiimse pãwa tãht.

11. Mend' õllem tõ on prassima, Ja kurjad wiisid
õppima, Kũl sedda moistab kauniste Ni noor kui
wanna õhtlase. Zo se on wiimse pãwa tãht.

12. Ei tahha pãilik paistada, Ei ennam sedda
nãhha ka, Mis Ma peãl kurri rahwas teeb, Se-
pãrrast pãilik kurwaks lããb. Zo se on wiimse
pãwa tãht.

13. Se ku ja tãhhed äggawad, Ja ommal
kõmbel õhkawad, Et woiksid sada peãstetud, Kui
waggad sawad auustud. Zo se on wiimse pãwa
tãht.

14. Oh tulle ! armas Jesuke, Ma tũddineb
neid kandmastke, Kes siin on sinno wastased,
Ming õhka, et sa otsa teed. Zo se on wiimse
pãwa tãht.

Kristusse Sündimisse

ehf

Joulo Laulud.

No. 10. 101.

Gar lustig jubiliren die lieben zc.

Wisl: Ei lahku minna sinmust zc,

Eif Ingliid kulutawad Müüd sure rõmoga,
Et nemmad Jesust nãwad Betlemmas
ollewa, Sest laulwad ühtlase: Nu Zum
malale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ming rah-
wal' melehä!

2. Meil õnnistusseks antud Se armas Jesufe,
Kes neitsist ilmal' kantud üks õige innime, Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se
lapse woid sa leida Betlemmasi lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõi-
messe, On rasket koormat kannud, Et rikkaks
saaksine. Müüd hukka se ei sa, Kes tedda tund-
ma õppib, Siis rummalus ka lõppeb, Seks Jes-
sand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks häda-
da kães, Sest Jesus armust noudnud Meid peäs-
ta põrgo wãest, Ja taewa arwanud, Et Zum
mal armo annab, Keif hädda rõmuks kãnab, Mis
olleks waewanud.

5. Müüd woib se õnnis olla, Kes Jesust ar-
mastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast para-

ran-

vandab. Sest wotkem süddamest Sell' Jesale au
anda, Ning inglidega kita Se arinast Jesukest.

II.

Als Christus gebohren war 2c.

Wisit: Nüüd laulgem sunst ning süddam.

1. Si neitsit omma lapse toi, Siis ingli-wäggi
rõõmsaks sai, Ja laulis sure heälega: Au
Jummalale orsata! Suur Jummal inimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune.

2. Suur walgus olli inglidel, Sest olli hien
neil kariastel, Meid rõmo sanno kuuldi seäl, Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in-
nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest
olle rõmus pattune!

3. Se lapsokenne ofsi, Kes mähkme sisse mäh-
hiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglis ene-
ne räkitud. Suur Jummal inimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

4. Siis last ka nähti sõime sees, Kes keige lo-
ma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes kei-
ge üllem kuningas. Suur Jummal inimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

5. Last toidetakse plmaga, Kes toidab keige il-
mama, Maria tedda immetab, Kes moile taewast
walmistab. Suur Jummal inimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

6. Ser

6. Sesamma sure armis eest Nüüd tännagem
 Keik süddamest, Et Jummal omma Voiaaga Meid
 tahtnud pattust lunnasta. Suur Jummal inni-
 menne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest
 olle rõmus pattune!

12.

Hab herzlich Lob / hab ewig Danck 2c.

Wisil: So pole, Issand, söddamest 2c.

MA tännan keigest süddamest Sind, Issa, kõr-
 gest taewast, Et sinna peastid surest wäest
 Meid häddalissi waewast. Ni kaua, kui ma ial
 teal Käin, ligun, ellan ilma peäl, Sul peab auu
 sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Sest on mo süd-
 da rõmus, So Voia lihha, werri ka On hinge
 roog ja toidus. Üks warra, kelle sarnastke Ei olle
 ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis temma süs süin petakse Ni alwaks rah-
 wa silmas? Käl peaksid keik noppeste Süin tedda
 noudima ilmas, Se peaks õ ja päwa ka Se es-
 sinenne ollema, Ning ka se wiimne murre.

4. Kui sinna peaksid rahwale Suurt warra,
 rikkust andma, Ning peaks iggamehhele Käl kul-
 da, rahha sama; Käl süs keik joostes tulleksid, Ja
 ennestele tommaksid, Ja tännaksid weel peäle.

5. Nüüd wottad sinna kallimat Ja suremat
 head anda: Se Poega, sedda üllemat, Ei Ma, ei
 taewas kaäna; Ei holi temmast üksige, Ja rahwa
 melest tühhine, Ei tedda nouta takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt rikkust kof-

Kopanna, Üks teine lähhab julgeste Mu patto tee peäl kaima, Se kolmas muud ei mõtle teäl, Kui tühja auu himmo peäl, Ei tahha Jesust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud; Kui wottažite põlgada Ma-ilma
temma himmoga, Siis tulleks Jesus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
sanna nomib, Siis polle teil muud ühtegi Kui
põrgo-wallo peäleegi Seäl hädda-tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal mind So pühha
nimme läbbi Se seltsi eest, mis wihtab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo Jesus armsam
nüüd Mo melest kui keik kuld ja hüüd; Mind ai-
ta järgest laulda.

10. Ma tännan teigest süddamest Sind, Issa,
kõrgest taewast! Et sinna peästsid heldusfest Reid
hädalissi waewast: Mi kaua, kui ma ial teäl
Kain, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

N^e 13. 102. Odey 10

Vom Himmel hoch / da komm ich her 2c.

MA tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Reid toon ma teile rõmoga,
Reid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammust
aiast tootud. Se kaunis illus lapsoken' On teie
rõõm ja kallis õn.

3. Se on se Issand Jesus Krist, Kes tahhab

aita häddalist, Se on se õnnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keif õnne sate temma kääst, Mis Jummal pakfund iggawest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimes mähk-
mest leitakse Last alwas lautas maggawa, Kes on ma-ilma toitaja.

6. Sepärrast läkki rõmoga Nüüd Karjastega watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sõi-
mes nähakse? Kes on se kaunis lapsok? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terwe tullemast! Mind pattust mit-
te põlgamast. Sa tulled häddast aitma mind, Kes woib se eest kül kita sind?

9. Oh keige asja teggia! Kui wägga alwaks lähhad sa, Et sinna sõimes maggad seäl Se kow-
wa weikse põhho peäl.

10. Ehk lähhaks ilm weel laiemaks, Ja ennast kullal ehhitaks, Ja olleks siiski kitsok, Ja kitsaks kääkiks sinnule.

11. So sammel ning so kallis siid On korre hein ning jämme riid; Neis tabhad ennast näi-
data Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna pidid näggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba mitte siino ees.

13. Oh wotta armas Jesuke So sängiks min-
no süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unnustia!

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning ki-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind Jesus ikka armwita.

15. Nüüd kitus olgo Jummalal, Sest aima
Noia andial, Sest Inglid towad rõdmfaste Meik
ue aasta sannume.

N^e 14. 102. oder 161

Vom Himmel kam der Engel zc.

Wisl: Ma tullen taewast illewelt zc.

N Sed Inglid taewast tullewad, Ning karjas-
tele ütewad: Et laps on meile südinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Taweti linnas Petlemmas, Kui Miska
ennekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmušta, Et Jummal
leppib teiega, On südinud teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
on jo teiega, Kui kurrat mäsab pörgo sees, Siis
on teil Jesus abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui ma-ilm kiusab kurjaste, Siis Jesus
aitab heldeste.

6. Nüüd on keik woimus teie käes, Et Jum-
mal teil on abbimees, Sest kütke Jesust löpmatta
Ni süddame kui telega.

N^e 15. 77.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich zc.

Nüüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
damest,
B b a

Damest, Kes meil' teeb lahti taewa ust, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Issa rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat sõimes asset temmale On korre heina peäl, On korre heina peäl.

3. Se Issand jättab melega Keif auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab pimaga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma piddi tullesma Meil' õigeks kuningaks, Kes rahwast piddi kogguma Keif õnnimaks allamaks, Keif õnnimaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel' Meil' werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jesuke, Woiks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus Paradisi ust Teeb lahti wäg-gewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sissemin-nemast, Nüüd sissemin-nemast.

16.

Christum wir sollen loben schon 2c.

Nüüd küttem Kristust ussinast, Maria pühha neitsi last, Kus ial päwa paistet näib, Mis Keif ma-ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomad teind, On sullases nüüd isfi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllemel, Se sündis neitsis äkkitselt. Üks neitsit kandis fallaja, Mis ilmal' olli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnucke, Se kaima peält nüüd leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sedda ilmale, Kes Raabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes is-si toidab ilma-ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning lauldes Jummalit auustab, Ja karjas teada antakse Se keigeparras karjane.

8. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, kistus olgo järgeste.

N° 17. 42.

Gelobet seyst du / Jesu Christ / 2c.

Nüüd olle, Jesus, kidetud, Et olled neitsist sündinud üks innimenne ilmale, Sest laulwad Inglid rõõmsaste, Kürieleison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näikse sõimes halledast, Ning meie waese lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kürieleison!

3. Kes surem on kui ilma-ma, Nüüd näikse rüppes maggawa. Se on nüüd laps, kes ilma peäl Keik asjad peab üllemel. Kürieleison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid wal-
ge sisse iggawest. Kurielison!

5. Kes Issa Poeg on üllewelt On meile tulnud
wodrafs seält, Ning löppetab keif õnnetust, Ja
annab taewa pärrandust. Kurielison!

6. Ja tulleb waene ilmale, Ja näitab armo-
waestele, Et sannakuuljad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Ingli sarnatseks. Kurielison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma heidust
näidata, Ma-ilm. keif olgo rõmus sest, Ning kiit-
ko tedda süddamest. Kurielison!

No. 18. 66.

In dulci jubilo, nun singet 2c.

S! laulgem süddamest, Ning kiitkem Jesukest,
Kes Maarja rüppes maggab Kui waene lap-
soke, Meid lunnastama hakkab, Ning satab taewas-
wasse. Se on se A ning D, Se on se A ning D.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armoke, Null'
olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So kallid
armo läbbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Issa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tuli keikil' miina Sü pärrast põrgusse, Meid
peästma Jesus sinna Siis tullid ilmale. Meid
fata taewasse, Meid sata taewasse.

4. Meil taewas issa-ma, Ning rõõm on ot-
fata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi luggu-
sid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa män-
gisid. Oh olleksime seäl! Oh olleksime seäl!

19. 36.

Freuet euch ihr Christen alle 2c.

Rõõmsaks sage risti-rahwas, Rõõmsaks sage
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Rõõms-
aks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni au-
wstand, Ja on meie lihhas saand. Rõõmsaks
sagem ülewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Wanne hästi
rahhele, Jesus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas sõimes teäl. Korre õlle, hein-
te peäl. Rõõmsaks sagem ülewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle,
Ja toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül-
woin tännada, Ja so armo kitada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Rõõmsaks sagem ülewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

4. Jesus! kule pallumissed, Onnista so kogg-
dust, Kaitse omma pärrandust. Aita omma lu-
liikraissed, Anna keige rahwale Rahho uel' aasta-
le. Rõõmsaks sagem ülewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle, Ja
toob meile armo jälle.

20. 25.

Der Tag / der ist so freudenreich / 2c.

Se joulo pääw on rõõmust suur Nüüd risti-rah-
wal' ilmas, Et Jesus keige armo juur On-
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-

ast, Kes wallitsetud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui pawa paistus selgeste Boib klasiß läb- bi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kombel tulleb moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kau- nist neitsist puhtaste Se Issand Jesus taewast. Kes soime pandud maggama, Se peastab om- ma werrega Meid pörgo-tulle waewast.

3. Need karjatsed seäl wälja peäl Häid sannu- mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma- ilma kal- lis kuningas. Herodes wägga ehmatas, Ja haf- kas sedda kartma. Voi! mis kurri kawwal meel Olli temmal Jesu peäl, Meid lapsi käskis tappa.

21. 25.
Ein Kindelein so löbelich 2c.

Hes laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud, Ning soime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keif rahwas olleks hukkatud, Nüüd õn on keifil leida. Oh! armas Issand Jesuke, Kes olled tul- nud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõm- sad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahha tulla. Üks imme allandus on se, Et Jum- mal sündind ilmale, Ja ennast orjaks annud, Ning sanud meie sarnatseks, Et iggawest meid rikkaks teeks, Ning meie pattud kannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se armo peäle

peäle lodab, Se pãrrib ello iggawest, Mis temma
ustus otab, Sest keif on Kristus tassunud,
Mis meie saime efsinud, Seks tulli temma tae-
wast, Se tulleb inimeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peãsta patto waewast.

4. Sest, risti-rahwas, tãnnage Se sure armo
pãrrast, Ning siddamest ka palluge: Meid weelgi
peãstko kurjast, Ja hoidko kurja mele eest, Meid
peãstko walle usso seest, Keif pattud andeks and-
ko. Oh Issa, Hoeg ning pũhha Waim! Kes
on so laps ning armo taim, Sell' sinno rahho olgo.

22. 130.

Ein Kind gebohrn zu Bethlehem 2c.

H Kes laps on sũndind Betlemmas, Betlemmas,
Kes keif ma-ilma rõmustas, Halle-Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma sõime sees, Sõime
sees, Kel lõpmatta on woimus kães. Halle-Hal-
leluja!

3. Neil' karjastele wãlja peãl, Wãlja peãl Need
Inglid ùtlid sedda seãl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wãest, Surest wãest
On tãnna teile sũndind tõest, Halle-Halleluja!

5. Au olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
keigel' rahwale, Halle-Halleluja!

6. Se hãrg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kul sõimes omma Issanda, Halle-Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt maalt, Kaugelt
maalt, Tõid kulda, wiruk, mürrit seãlt, Halle-
Halleluja!

8. Ea emma olli neitsike, Neitsike, Eoi mehhe-
ta last ilmale, Halle= Halleluja!

9. Us ei woind tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
lihhas sündis pattota, Halle= Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle= Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ning taewa rigi pärriaks, Halle= Halleluja!

12. Se armolikko aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale igawest, Halle= Halleluja!

13. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kidetud, Kes
Inniutesseks sündinud, Halle= Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

N° 23. 109.

Hilf Herr Jesu/laß gelingen zc.

Wisl: Arka ülles minno südda zc.

Nita, Jesus, korda miina Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik lass has-
ti figgida, Olgo sinno holele, Mis sa
annud minnule, Wotta wanna lõppe-
tada, Et ma woiksin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran nüüd, Wotta agga unnustada Minno wan-
nad rasted süüd; Minna waene pattune, Dimmas
murren, Jesuke, Sinno armo peäle lodan, Üks-
nes sinnust abbi otan.

3. Rõnnasta utind, Jesand, jälle, Kule minno
ohka-

ohkamist, Anna minno süddamele Kurwastusses
hingamist, Balwan ehk ma maggan ka, Botta
murret pidada, Surm mind ärgo surretago, Eg-
ga ello löppetago.

4. Aita ommas hallastusses, Et ma kawalus-
seta Reiges waimo pühitsusses Boiksin ifka ella-
da, Aita wende armasta, Et ma neid ei kurwas-
ta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ding ka wiimselt
taewa tullen.

5. Anna hästi löppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jäda Lemmas ilma kah-
jota. Ja sa minno kōrwasse, Kui surm tulles
minnule; Armas JEsus, aita sinna Jlmast rõõm-
sast ärraminna!

N° 24. 101.

Helft mir Gottes Güte preisen &c.

Wisil: Ei lahtu minna sinmust &c.

Müüd, Jummal, minna kidan So heldust rõõm-
saste, Au sulle anda püan, Kui ial mois-
tan se, Sel uel aastal ta, Et olled hole kannud
Ding rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo rõõ,
Ja tanno peab sama So pühha nimmele; Sa ol-
led rohkestē Meid tannini keik toitnud, Ding ter-
weste ka hoidnud Ja kaitstud armsaste.

3. Sa annad omma sanna Meil selgest rikk mat-
ta, So armo noor ning wanna On näinud lõp-
matta. Sa olled heldest kääst Keik annid annud
wälja, Ding waeno, tõbbe, nälja Ka keelnud
meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie efsitust,
Ei olle peäle pannud Meil' kanger willetsust, Kui
olleks äkfine So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks üksige.

5. So helde Jõsa südda On armolinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peäl,
Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret käänad, Ning peästad
hädada seest.

6. Oh! Jõsa kallis Toja, Nu sulle iggawest, So
Poeg se õnne toja Meid peästnud kurjussest. Sind
weelgi pallume: Meil anna rõõmsa aasta, Ning
wigga eest meid hoia, Ja toida heldeste.

St 25 103.

Nun last uns gehn und treten zc.

Wifil: Nüüd wotkem Jummalale zc.

Oh! pallugem ja laulgem, Ja rõmo heäle tõst-
kem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitstud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo
näme, Kül ellame ja kääme, Uut wanna peäle
same.

3. Ni monda hädada läbbi Sai Jummalalt
meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, sõdda
peäle tulli.

4. Kui helde emma isfi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädada.

5. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas sülles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitsja Ja keige rikkam toit-
ja, Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kidan sinno woimust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Jõsa meile tõtta, Ja palwet wasto-
wõtta, Meil ristis rõme anna, Et woime was-
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult joudo sa-
me, Et sinna tulled mele, Ja lodame so peäle.

10. Oh! kela waeno heäle, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willetsusjed, Ning sõa ah-
hastusjed.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo,
Et, kuhho ial läme, So armo-walgust näme.

12. Jä waeste laste Jõsaks Ja nende hole-
kandjaks, Ja ekfiatte saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keif haiged wotta aita, Ja terwist neile an-
da, Meid kurwaid rõmustada, Meil' murret wä-
hendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatko.

15. Keif sedda wotta sinna Meil' keikil' pallun
minna, Müüd uel aastal anda, Ja mei' eest
murret kanda.

N° 26. 102.

Das alte Jahr vergangen ist 2c.

Wisil: Ma tullen taewast illewelt 2c.

SE wanna aast on möda läind, Meil' ollid, Je-
sus

sus, head teind, Sest tånname sind süddamest, Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Jäsa, Poega pallume, Oh! kaitse ika helveste So pühha risti-koggodust, Ning hoia sedda kurja eest.

3. So fanna jätta meile weel, Sest rõõmsaks lähhäb wagga meel, Keik waltet woðrast õppetust Oh Jäsand! kela keigest wäest.

4. Meed pattud ärra mõlleta, Meid uel aastal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning udes ellus ellame.

5. Et pärrast õnsast surredme, Ning rõõmsast allestonfeme, Siis soga, Jäsus! ühtlase So auuriki lähhäme.

6. Seäl iggawest sind tånname, Ning Ingli-dega kädame, Meid uskus Jäsus! kinnita, So nimme auuks lõpmatta.

N^e 27. J^y.

Nun treten wir ins neue Jahr zc.

Wifil: Oh Jäsa taewa rigi sees! x.

Uc aastat meie hakkame,
Ning sind, oh Jäsus! pallume,
Et aitad sedda aastat ka
Meid lõppetada kahjota.
Oh! anna rahho, siggidust,
Ning pärrast hinge õnnistust.

Laulud Jesussest.

N° 28. 39.

Meines Lebens beste Freude zc.

Wisl: Jummal ma ming taewa Loja zc.

J ma muud siin ilmas tahha Kui ükspäi-
nis Jummalat, Jesust minna takka nouan,
Jesust minno Jssandat. Keik mo him-
mo ilma peäl, Se on taewas üllewel.

2. Teised woivad takkanouda Selle ilma war-
randust, Jesus wottab mulle jouda, Kes toob
hinge õnnistust. Rahha, rikkus hukka lääb, Je-
sus agga ikka jääb.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kussagi,
Kui keik lojus kaub ärra, Siis jääb Jesus allati.
Jesus on kül öiete Armas minno hingele.

4. Olgo kül nra-ilma auu Illus nähha keikile,
Ei se seisa süiski kaua, Lähhab tühja noppeste, Mis
siin näikse illoga, Se keik kaub kuulmatta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast
heldest süddamest, Mis mull' Jesus issi jaggab,
Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma auuga
Kestab ilmaotsata.

6. Se, mis Jesus kinkib taewast, Ei se ial rik-
kuta, Kedda temma peästab waewast, Ei se ial
hukka sa. Ükski ennam temmale Rahjo egga kur-
ja te.

7. Mis sest kasso, kaua jada Surjas ilmas ella-
ma? Kus on selge murre teada; Parram on seal
löp.

lõpmatta Olla taewas rõõmsaste Jesu parral
kä=ele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidada,
Omma kõhho üksnes täita Maggusama roa-
ga: Jesust agga armasta, Se ei jätta abbita.

9. Oh! siis anna taewas mulle Sinna rõmo
jargeste, Olgo minna osfaks sulle, Minno armas
Jesuke. Oh! mind wotta sinnoga Sinna's tae-
was ellama.

N° 29. 106.

Wer ist wol wie du? Jesu / süsse 2c. om
Ommal wisil.

Helde Jesuke! Sinno suggustke Kusagi ei
olle leida, Minnet usses woid sa hoida, Sa-
dad walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hadda seest Olled sinna tõest Om-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Niid ja haddasse.

3. Zubba iggawest Olled Jõsa käest Meile lunn-
nastajaks antud, Ja meil' arrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Zubba iggawest.

4. Kange sõddamees! Yõrgo haua seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Sinna werre wäes, Kange sõddamees!

5. Surem kunningas! Mitad wäggewast, Sind
keik rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Olle kunningaks, Ja mull' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so parralt
jään, Kui so pühha Waim mind aitab, Ning
so armoga mind täidab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wõtta

7. Wotta ommaks mind, Siis ma pean sind
 Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õnsaks
 sinno läbbi, Kui ma ussan sind, Wotta ommaks
 mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
 minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
 Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma Isma peäl Sin-
 nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
 nähha, Kui on minul teal Sinno helde meel.

10. Wotta ärrata Patto unnest ka Mind, siis
 kurrat ei woi petta, Egga omma wõrko wotta,
 Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
 ma walwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette
 astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
 mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laened,
 mattab; Olle minnoga, Armas hoidia!

13. Keige üllem hä! Ikka mulle jä, Siis ma
 pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan,
 Kui on minno ka Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Arrasurema, Siis mo
 ihho muldas hola, Hingele so auu anna, Et woin
 ellada, Ehk küll surren ma.

30. 106
 Seelen-Bräutigam / Jesu 2c.

Wisil: Helde Jesuke, Sinno süggustke 2c.
 Singe peioke, Helde Jesuke! Minna kidan sin-
 no heldust, Mis mind tommab patto ellust
 armsast taggase, Hinge peioke.

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peäl watad, Ning so armo maitsata satad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha Kustutada Jssa wiha Dmima werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste; Dmima waimoga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jään, Sinno peäle nään, Sinno armo tahhan kita, Ja sind kites aega wita, Et so sisse jään, Sinno peäle nään.

6. Wäggew söddamees Jesse so-u seest! Kurja rahwa wiha kela, Et mind nende nou ei nela. Olle hädda sees Wäggew söddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste õnne noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Janno tunnen ma; Rahho sataja.

8. Dmima rahhoga Heldest jahhuta Meid, so õmmad, Kes sind tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel' armas sa Dmima rahhoga.

9. Kes ma-ilmale Surreb diete, Usso-ello takka nouab, Kõl se pea tunda jouab, Et on kahjota Ilmal surrema.

10. Müüd ma pean sind Armsamaks kui mind, Sinnust ma ei tahha jada, Egga teisest rõmuse teada, Gest ma pean sind Armsamaks kui mind.

11. Kui mind kurwastab Rist ning hirmutab Tunned sa ka minno hädda, Ning ni halle on südda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rõõm tulleb ta, Saad sa rõõmsaks

Ea, Senni kui so jure tullen, Ning so auu rikis
ollen, Seäl woin rõmusta Ennast sinnoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis
ma siin weel uskus otan, Seäl ma nään ning
kätte wottan. Parrast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Boitelde
keik ärrawoita, Sinno woimust mulle näita, Siis
so woimusse Tunnen, Jesuke!

15. Kaunis dieke, Minno talleke, Müüd ei wot
ta minna tehha, Mis so film ei tahha nähha,
Armas Jesuke, Kaunis dieke.

32. 284.

Jesu/ meiner Seelen Ruh zc.

Wisil: Müüd tulgo Onnisteggia zc.

Jesuse keige üllemhä, Hingamist toob hingele,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem-
mast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa nääd, Noudwad takka
tühjad hääd, Jesus mulle kallim on, kui se kallim
Euldne kroon.

3. Kui need keigepahhamad Waenlased mind
Eiusawad, Jesus peastab pörge käest, Kurratist ja
surma wäest.

4. Ollen minna wigigane, Polle abbiks üksige;
Jesuse wigiga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei hakka kuhhugi,
Jesus isfi arwitab, Toidust aegsast murretseb.

6. Ollen minna wõdral maal Sure raske risti
al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab üks
lewel.

7. Kui mind rahwas teotab Ja mul häbbi tegewad, Jesus aitab kannata, Et ka sest ei holi ma.

8. Ehk on messi maggus kül, Ehk ka sukkur maggus sul, Jesus on weel maggusam, Jesus on weel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäinis armasta, Sinnust, armas Jেসuke, Saab jo kül mo hingele.

10. Jესust kõrwad kulewad, Jესust silmad wa-tawad, Jესust mo keel tunnistab, Jესust käed piddawad.

11. Jesus on mo toidus teäl, Jesus on mo laulo heäl, Jესust minna ihhaldan, Jესusfest ma rõmo saan.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno surm so werrega, Sinno hawad, Jესuke, Surmas rahho minnule.

32. ~~32.~~

Jesu / meines Herzens Freud zc.
Ommal Wisil.

Jesus minno rõmustus, maggus Jesus!

Minno hinge õnnistus, maggus Jesus;

Süddamele kinnitus, maggus Jesus!

Jesus, maggus Jesus!

2. Tuhhat kord sind mälletan, lunnastaja!

Ja sind üksi himmustan, Jესand Jesus!

Sind ma ikka ihhaldan, lunnastaja!

Jesus lunnastaja!

3. Sõda mind ja täida mind, taewa toidus!

Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Alle

Olle minno kindel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Nodra usko kosfuta, maggus Jesus

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

59.

Jesus ist mein Heyl und Leben zc.

Wisl: Armas Jesus, sind ma pallun zc.

Jesus on mo ainus ello, Jesus ükski minno

õrdõm, Jesus on mo surem õn, Ilma tem-

mata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jesus

ükski rõmustab.

2. Kui ei olle Jesust mulle, Siis on rist ja

willetsus, Siis on surm ja hukkatus, Kellel tem-

ma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: Jesus

ükski rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellare

wiggata, Ning jaan ilma murreta, Temma wer-

ri on mul alles; Et kül pat mind kurrastab, Je-

sus ükski rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jesand

Jesus tõdest, Sinna surrid minno eest, Siis mull'

tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurrastab,

Jesus ükski rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra usso läbbi mul-

le ja, Ei ma sinnust ärvalä, Ei ma sinnust lahku

ärä, kui mind kartus hirmutab, Jeesus üksi rõ-
mustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, Jeesus, minno
pärrandus, Minno õn ja rõmusrus. Minno om-
ma olled sinna. Surm kui wümsfelt surretab,
Süis mind Jeesus rõmustab.

34. 38.

Jesu / meine Freude zc.

Jeesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jeesus
kauniken! Oh kui wiwid kaua! Hingel' ig-
gam, jousa! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg,
mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma
peal roua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaat-
wad Reikist waenlasist; Mässago kül kurrat,
Prassigo keik kurjad, Jeesus on mo eest. Raksugo
ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Jeesus wot-
tab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sill' selga
põran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peale
astu, Sauldes ma so wasto. Seisan rahhoga.
Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rah-
hul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Rikkus mingo ärä! Sa mo lust ja warra,
Jeesus! rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kur-
jad nouud! Jäge teadmatta. Hädda, rist ei pea
wist, Et ma paljo pean kandma, Jeesusfest mind
Päänna.

5. Keik, mis ilm siin puab, Illusaks ka hüab,
Ei ma puage. Pättud jäge mahha! Minna teid
et

ei tahha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurvastaja! Sest mo rõmustaja,
Jesuz, on jo siin. Kes siin armastawad Jumma-
lat, need sawad Rõmo kui on piin. Tēhhaks kül
siin hābbi mull'; Süiski jād sa keiges waewas,
Jesuz, mo rõdm taewas!

35.

Jesu / Komm doch selbst zu mir 2c.

Wisil: Üünd tulgo Önnisteggia 2c.

Ehf: Südda, mis sa murretsed?

Jesuz, tulle minnule, Jā mo jure järgeste,
Tulle hinge peastia, Keige parram söbber ka.

2. Tuhhat kord sind himmustan, Keik muud
rõmo teotan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesuz!
Jesuz! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule,
Jād sa agga minnule, Se mo rõdm on üksine.

4. Jesuz! ilma sinnota On keik surus asjata,
Ingli au ja ilko ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule;
Sinna maggus Jesufe, Dled minno armoke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Jesa Poeg, Dled minno
hinge peig. Sinna helde Jesufe Dled minno
tallefe.

8. Oh süis tulle ruttoga, Minno wallo wāhhen-
da! Minna huan järgeste: Jesuz tulle ruttuste!

Et 4

9. Oh

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wassi pallu-
des: Olla surma hädda sees, Armas Jesus, abbi-
mees.

Leht No 124 36. ~~124~~ ~~124~~

Ach! wenn werd ich schauen dich zc.

Wisil: Jesus, minno römustus zc.

Millal saan ma nähha sind, armas Jesus!
Millal ommaks wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!
Jesus! armas Jesus!

2. Waewaga sind himmustan, illus Jesus!
Minno hingel hädda on, illus Jesus!
Oh kui kaua ihaldan, illus Jesus!
Jesus! illus Jesus!

3. Keif on ilmas waewane, kallis Jesus!
Mis ei olle taewane, kallis Jesus!
Jä sa mull', ma sinnule, kallis Jesus!
Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust mäletab, maggus Jesus!
Tedda murres römustab, maggus Jesus!
Ja keif hädda löppetab, maggus Jesus!
Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru Jesus!
Peasta patto koormast mind, oh tru Jesus!
Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!
Jesus! oh tru Jesus!

6. Näita ennast minnule, helde Jesus!
Himmo on mo hingele, helde Jesus!
Sind ma otan järgeste, helde Jesus!
Jesus! helde Jesus!

20. N° 37. 4.

Mein Herzens Jesu / meine Lust zc.

Wisl: Oh risti rahwas kannata zc.

Lhk: Au, Titus olgo iggawest zc.

Mo armas JESUS, minno rõõm! Oh minno kallis warra! So armo minna iggatsen, Sind minna nouan takka. Au olgo sulle järgeste, Et olled üpris armsaste Mind peästnud hädast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Jesus, ootnud, On hüppand, kargand rõmoga, Ja sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus nään, Et sinno sannast ärratään, Mis sa meil tahhad anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mulle selgest So immelikko paistusse, Sa jahhutad mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedussest.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis peält ma taewa leian, Sa satad mind ka õiete, Kui ma sind abbiks huan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial omma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keik sinnota 'on walle, Mind tõe pole juhata, Ja sata õige tele, Kui sinna mind siin karristad, Ja Jssa tundma õppetad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teäl, Teed rõmo kurwastusses, Sa annad ello siin ja seäl, Ja aitad ahvastusses. So Waim mind saatko järgeste, Ning andko wägge minnule, Siis peäsen hukkatusest.

Ec 5

7. Sa

7. Sa olled taewast tulaud ka Meil' leiwaks
 Jessa kuest Meid haddalissi aitama, Meid peäst-
 ma patto wäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Mina surest ristist surmatud; Siis sa mind,
 Sjand, aitad.

8. Kui on mul õige janno kä, Kui on mo hin-
 gel hadda, Siis Jesus sinna mulle jä, Siis kos-
 futakse sedda. Sind kutsus südda minnule, Ja
 nuttab tulla sinnule, Et mul' ei sünni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel, armas
 Jesus! Ma ollen hirmus pattoga, Meid ehhitab
 so õigus. Se on so melest illusam, Ja mulle pal-
 jo tullusam, Kui keif ma-ilma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest jada, So tibadega kattad mind, Ei kar-
 da minna hadda, Ei karda minna willetsust, Ei
 põrgoliste kiusatust, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge armas-
 taja, Sa sadad mind ni truiste, Meid rõmus-
 tab so sanna. Oh! wotta mind so holele, So
 lammast, armas Jefuke! Sa olled õige kaitaja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 ormsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo kunningaks jä sinna. Sa andsid ennast ohw-
 riks seäl Kui rallekenne risti peäl; Mis woind sa
 ennam tehha?

13. Sa olled kange sõddamees, Sa aitad woi-
 must sada, Kui lihha, werri kiusates Meid tah-
 hab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitsiaks, Meid
 sures haddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat petta.

14. Sa olled selgeks tähheks ka, Mis paistab

pimmedusses. Sa õppetad mind rõmoga Mo
fures rummalusses. Kui rist meil' teeb suurt õp-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willetsussest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tulled, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, toitjaks olled; Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peäle
lodab.

16. So järrel üksnes, Jesuke! Mo süddamel
on himmo; Se keige armsam lillike On minnal'
sinno nimmi, Kui maggus on so mällestus, Kui
helde sinno rõmustus Siis, Kui mul raste asfi.

17. Kui mul on risti hädda käes, Siis mõtlen
sinno peäle, Kui ollen rõmus süddames, Siis tul-
led sinna mele. Kui walwan, maggan, rägin ka,
Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõmsast
heäle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au
olgo sulle lõpmatta! Sa olled armokenne.

N. 38. 20.

O Jesu! süß wer dein gedencft ꝛ.

Wisil: Oh! Jesus Kristus tulle sa ꝛ.

Oh Jesus! sinno mällestus, Se annab mulle
rõmustust, Kui paljo rõmsam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen , Ei olle sinno suggustke Siin maas ning taemas üksige.

3. So arm on kallis , Jesuke ! Sa olled mulle armoke , Kes moistab sedda armata , Ehk sedda ülesrääkida ?

4. Sult , Jesus , tulleb hallastus , Ja kurwadele rõmustus , Üks armas assi minnule On sinno heldus diete.

5. Kes parraminne kosutab , Ning murrelikkud jahhutab ? Jo ennam temmast ossa saan , Jo ennam Jesust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa , Mo armas Jesus , mulle ka . Ei olle messi maggusam , Ei muud mo melest illusam .

7. Sind Jesus ! püan keigest wäest , Sind iggatsen ma süddamest , Ei sedda moista üksige , Kui hea sa olled hingele .

8. Kes sind , oh Jesus ! armastab , Mis se siin rikkust himmustab ? Se ennesel' peab surrema , Kes sulle tahhab ellada .

9. Kes sind , oh Jesus ! ihaldab , Se tõest sin nult abbi saab , Kui temma pallub ussinast Sind filma weega halledast .

10. Kus kohta minna ial lään , Seäl minna sedda tõest tään , Et Jesus on mo seltsimees , Ma kannan tedda süddames .

11. Mis minna otsin , leian ma , Mis minna tahhan , saab mull ka , Siis armastades nõdraks lään , Ja otse rammotumaks jään .

12. Kelt sinna saad ni armastud , Ei se sa ial kurwastud , Ei lõppe arm felt ellades , Se ellab ikka rõmo sees .

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast meile
 kinkitud, Sind kideakse auuga, Mo Jesus, sure
 r' moga!

14. Ei olle se sull' teadmatta, Et minna muud
 ei himmusta, Sind üks, Jesus! otan ma, Ma-
 ilma õnnisteggia!

15. So walgus näikse selgeste, Se paistab
 selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad,
 Siis keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingli
 wäggi auustab, Sind, Jesus! kidad ilma-ma,
 Et leppitand meid Issaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli anni jag-
 gaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan il-
 makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
 Jesus! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmatta,
 Ja rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh! Jesus,
 kule üllemelt, Oh! Jesus, minna pallun sind, Oh
 Jesus! Jesus! aita mind.

39.

62.

O Jesu Christ / mein schönstes Licht 2c.

Wifil: Ma hüan, Jesus! appi sind 2c.

Oh! minno armas Jesuke, Kes armastad mind
 heldest, Sa olled minno armoke, Ma kidan
 sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest Sind ar-
 mastan ning kidan, Appi hüan, Ning kui so pär-
 ris lays. So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken', Mo süddamesse
 tul-

tulgo. Siis minna sedda wallitsen, Se mulle war-
raks olgo. Te tühjaks keik, ning tela se, Mis mind
woib lahhutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel
ning tš So armo sisse jada.

3. So arm o' maggus, Jesuke, Sa tunnistad
meil' sedda; Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata
mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind,
nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so
kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jago,
Mo kälma süddant järgeste Ning hästi soienda-
go. Oh! anna armo, kowwaste Se warrandusse
hoida, Abbi leida, Kui porgo waenlased Mind
püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü eest
surma läinud, Ning olled hädda, waewa, rist'
Mo hinge kassuks näinud. Sind teoti ning wae-
wati; Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad
Abbi's keik hädda sees, Mo süddant jahhuta-
wad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea
ning puhhas; Mo südda agga kowwine Ja kow-
wa kui üks kowwas. Oh! las' so werre wägge-
wast Mo kowwa patto kehha Pehmek's tehha, Et
wain mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre waewa
moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pär-
rast nähha; Oh! aita, et keik patto tödd Ma kah-
hetsen ning nuttan, Sulle töttan, Ning selgest
süddamest So pole ifka dhkan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan
käia Ni kaua, kui ma, Jesuke! So armo woiksin
leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tomma mind so järrele, Mo armas Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo dige armokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuulda so Waimo läbbi, Kes keif häbbi Woib ärrakända, Ning keelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Saminno wäggero toja, Keif sinnota on selge piin; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba ühtegi, Mis sinno kääst ei tulle.

11. So kääst saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesuke, Mull' ikka armolinne, Mo tulle kiir! te sojaks mind, Te terweks patto hawad, Need mull' saatwad Wallo ning willetsust, Et minno filmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam kui keif asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, üks hallik kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib; Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo kooda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui taggand, Mis kasso, et ma ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene, willets ollen. Oh! anna, et ma kowwaste Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial kautada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind sinno ommaks arwand. Oh! lass' so armo, Jesuke!
Mind

Mind ikka juhhatada, Hästi sata, Et ikka woiks
mo pool So armu wäggi seista.

15. So arm se wotko ehkita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma eksida, Te, et so jure tullen.
So arm hea nouu andko mull', Mis hea on, jär-
gest nouda Et woin jouda, Kui ma saan eksinud,
So pole warfi pöördä.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdusses, Ja nõd-
russes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm süs, Jesuke!
Mind wotko hästi hoida, Rõm mustada, Et woik-
sin keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Jeh hab ihn dennoch lieb 2c.

Wisil: Oh wagga Jummal, Kes 2c.

Solled wiimsekski Mull' armas minno melest,
Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad om-
mas süles, Et ma kül sagedast Teen patto taht-
matta, Ei need mind ommeti Sust ärralahhuta.

2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge tul-
la, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wottaiks ialgi So armust lahkuda.

3. Kül minna tahhaksin So sanna ikka hoi-
da, So kasso täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se Waim ning lihha siin Kül wasto kiusawad,
Ning selle nõdrusses Kül kangelst woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Süis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh Jesus, armas wend! Süis an-

nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks löpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant walgustada. Oh! lasse tedda mind So jälgi juhhatada, Siis saan ma pallawaks So armo tundmisses. Ei lahku, armoke, So jurest ellades.

Kolme Kuninga Pühhal.

N° 41. 102.

Was fürchtst du / Feind Herodes / sehr zc.
Wisil: Nüüd küttem Kristust ussinast zc.

Herodes miiks sa ehmatad? Et kuled sind dind ollewad Se Issand Kristus surest wäest, Ei wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile näitab diete, Seält leidwad nemmad Jeesusse, Kes Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke kastetud, Et piddi puhtaks pessema Meid, ning ka pattust peästama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta seimme tõ, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni kühhe omma sannaga.

5. Nüüd olgo Jeesus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, kitus sago järgeste.

42.

Jesu / rufe mich von der 2c.

Jesus, hūa mind Ilmast, et ma sind Wasts-
wöttan, sulle töttan, Jesus hūa mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Petlehem Meile
annab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Olled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb, Kallis Petlehem.

4. Nüüd ei olle sa Mitte auuta; Keigel' rah-
wal' pagganattel' Satad waljust sa.

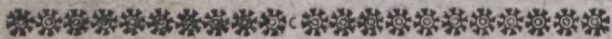
5. Näita tähte mull', Et ma-ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte mull'.

6. Süis sind. Jesuke! Veian peage; Ohkamis-
si, pallumissi Toon ma sinnule.

7. Arra põlga mind; Aita, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Arra põlga mind.

8. Jesus! aita mind, Et woin armust sind Jh-
haldada, armastada, Jesus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te et sinnule Kitust annan,
ikka tännan, Kallis armoke!

Maria Puhastamis

ehf

Kuunla Päwal.

43.

Mit Fried und Freud ich fahr 2c.

Summala mele pärrast siit Ma rõõmsast ärra-
lähhan, Mo meel ning südda julge nüüd,

Gest

Sest rahhul ollen, Kui Jummal mulle tootand,
Se surm on mulle unneks saand.

2. Keik teeb mo õnnisteggia, Kes minnust näh-
tud, Ka rüppes kantud ussoga, Ning tutwaks
tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mul
on surma hädä kääs.

3. Sa olled Jesust ilmaile Meil' läkkitanud, Ja
olled keige rahwale Suurt armo annud. Ja kuts-
nud omma sannaga Keik rahwast sure wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paist-
ma, Ja neid, kes alles ussota, So jure saatma,
Ja sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

N° 44. 29.

Wie wird doch so gering die Reinigung zc.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes zc.

MA-ilm ei holi sest, Et süddant puhhastakse
Meist patto kumbedest, Mis temmast ar-
mastakse. Sa arwab ennast kül Jo puhta olle-
wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, anna-
wad.

2. Kui Jesu lauale Saab korra pärrast kää-
dud, Ei kesta kawa se, Ehk kül hea nou on petud.
Ilm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab
kül kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Sa süiski kiitleb weel: Müüd puhhas min-
na ollen, Mul julgus on se peäl, Et Jesu laualt
tullen; Ei wotta õppetust Se rummal, wallato,
Waid kidad rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Kes omma süddame Siin tahhab puh-
hastada Ning Ma peäl allate Meelt, mõtted

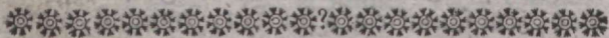
uendada, Se woitleb kowwaste, Et pat on otsata,
Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keif kurjus süddamest Kui hallikast keeb
ülles, Däl tō ning sannad sest Kui fired touswad
tullest, Kes nüüd ei puhhasta Siin omma süd-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peäle ka Sull' woimust annab
Jummal; Et agga patto tōöd Ma-ilm ei surreta,
Ei ristist holige, Sest parremaks ei sa.

7. Ei Issand falli ka, Kui wottad ennast petta
Siin kawwalussega: Keif tulleb mahha jät-
ta, Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mull' teada annud ol-
led, Siis te, et wihkan ma Keif kawwalusse
kumbed, Ja süddant puhastun Siin ilmas
järgeste Seks, funni puhtaks saan So läbbi
täieste.

Maria Kulutamisse

ehk

Paast = Maria Päwal.

82 45. 74

Herr Christ/der einige Gottes Sohn etc.

H Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa fallis õnne toja Ning hinge rõ-
mustus; Se koido täht sa olled, Ning
Issast meile tulled Kui õige abbimees.

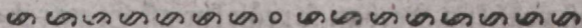
2. Meil'

2. Meil' tõdest innimesseks Said seie ilmale, So emma neitsikesseks Jai süski puhtaste. Sa surma kautanud, Ja taewa lahti saatnud, Et same ello nüüd.

3. Oh Issand! aita sinna, Et sinno tundmisses Keik woime targaks miina, Ning õiges armo tõds, Et usso sisse jame, Ja sinnult armo same, Kui taewa päriiad.

4. Sa keige asja Loja, Sest Issast tulleid sa Kui wäggew wallitseja, So wäggi otsata; Meid tomma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et se ei eksi sust.

5. Meid surma heldest! Issand, Meid armust ärrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega surreta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning mele So pole tõstame.

JEsusse Kristusse Kannatamisest ning Sur- mast.

N° 46. 56.

Jesu / meines Lebens Leben 2c.

JEsus, surma ärrawoitja, JEsus, sa tood ello mull', Minno kallis hinge hoidja, Ennast annan' ommaks sull', Kes sa wallust waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud. Tuhhatkorda tännan sind, JEsus, et sa aitad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddumissi kannatanud, Hawo ja muud häwitust, Et mind waest sa woiksid peasta, Patto köiest taewa tõsta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lastsid ennast peksta, Armotumaks waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Ballatumad teotasid, Pilksid sind ka otsata, Sinno pea ehhitasid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au kroni mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kül sind peksti minno pärrast, Et ma walust peäseksin, Raebati so peäle kurjast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkalt kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tassunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Au sest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Nüüd so hädda meles kannan, Jesus keigest

gest süddamest, Sulle ikka tänno annan Hawa,
wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud, Euh-
hatforda waewa näinud, Ja ni kallist peäskaud
mind; Jggawest ma kidan sind.

N° 47. 16.

Da Jesus an dem Creuze stund zc.

Qui Jesust risti naelati, Ning meie pärrast
waewati, Süs räkis seitse sanna; Reid tul-
leb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se essimmenne olli se, Mis Jesus räkis Is-
sae: Ei tea isf' nemmad, (Oh! anna andeks
nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teieks kuuldi temina suust, se satis rõõw-
lil romustust, Kui Jesus ütles waewas. Sa pead
tõest ollema Mo jures täma taewas.

4. Se kolmas õõldi emmale Ja armsamale
Jüngrile, Kui hakkas poega näitma, Joannes!
waat, so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis wa wa Je-
sus kannatas: Mul on suur janno hädda. Ja
püab meie õnnistust, Kui naelad waewsid teida.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis Jesus sure heä-
lega On häddas küssendanud: Oh Jummal!
Jummal! miäs sa mind Nüüd olled ma ha-
jätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
diete: Nüüd ollen minna täitnud Reik, mis
mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsmest sanna wee, Mis Je-

sus hüdīs risti peäl, Kui surm jo tulli ette: Ma
annan omma hingekest, oh Jesa! sinno pä-
te.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse sanna
mälletab, Kūl Jummal tedda hoiab, Et temma
Ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo leiab.

48.

Christus / der uns selig macht zc.

Kristus, kes meid õnneks teed, Olled wagga
pattust, Sa kui warras wangiks saad Kur-
jast kogodusfest. Sinno peäle tõsteti Walle-
kaebamisfi, Kūl sind naerti, teoti, Ni kui ütleb
firri.

2. Homset warra widi ka Sind kui rõwli
jälle Pilatusel, wallega kaebati so peäle; Wal-
leks moistis temma se, Satis wiwimatta Siis
sind Herodessele, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat pekseti Piitsaga so kehha, Rib-
bowitsa pisteti Kroni wisil pähha, Naero kombel
mängiti Kuningaks sind tehha, Kandma piddid
peälegi Kasket risti hädda.

4. Pouna aial aeti Sind se risti peäle, Sinno
werd ka wallati, Siis sa tõstsid heäle. Sind need
waatjad naersid ka; Rõwel risti-waewas Wot-
tis weel sind pilkada, Kunni pääw läks mustaks.

5. Päärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miks
sa jättad Mind nüüd ilma abbita? Keif mo rõmo
wõttad. Suhho nemmad wallasid Adikast ja
sappi, Surmas immed sündisid, Kaljud läksid
lõhki.

6. Öhtul,

6. Shtul, kui jo rõõwli luud Ollid katti mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud, Mis
se kirri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Josep
tulli, Jesu ihho pallunud, Risti pu peält lahti. Ei
Pilatus feelnud se, Tõdda hauda pandi, Wagga-
nid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Aita, armas Jesuke! Omma surma läbbi,
Et sind kuuldes jättame Mahha patto häbbi,
Sinno surma, surma süüd Oypeta meid moistma,
Siis, ehk waesed, woime nüüd Sulle tänno anda.

49.

50.

Herzliebster Jesu / was hast du zc.

Wifil: Meilt, armas Jummal, põra zc.

Mis olled sinna, armas Jesus! teinud,
Et sinna olled surma sisse läinud?

Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,

Et risti kaännad?

2. Üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,
Piitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ning sappi, ädikast sull' jua anti,

Sind risti pandi.

3. Mis on sul, Jessand, süüd, mis olled efs' nud?
Sind minno pattud ommad nenda peksnud.

Se pandi, Jessand, mis ma teinud wõlga,

Nüüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidja kätte näinud,

D D 5

Mis

Mis orri teinud, Jesand issi kannab,
Neil' armo annab.

5. Se lähhâb surma, kes hea teed on kâinud,
Se ellab, kes on kurja ikka teinud,
Ei aeta sin kurja mitte ta'ga,
Baid sedda wagga.

6. Head polle jallust sadik minnust leida,
Ei woin ma ende wâest hea tee peâl kâia,
Se eest ma pidoin kändma pörgo waewa;
Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo! mis sa meile näitjid,
Et sinna meie tõ eest hinge heitsid,
Ma ollen rõmus ilmas, mis on kurri,
Ja sul on murre.

8. So armo näikse, Jesand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal aial,
Kuis woin ma kûl so suurte au kûlutada,
Ning teada anda?

9. Ei woi mo meel, oh Jesand! mitte moista,
Ku: sureks tulleb sinno armo tõsta,
Kuis ma woin maksta keik, mis sinnust tehtud,
Ja waewa nähtud.

10. Weel siiski on, mis, Jesand kidad sinna,
Kui lihha himmud ärrasurman minna,
Et nemmad uest mulle ei te wigga,
Ei pörgo lükka.

11. Baid et ei olle se keik minno wâ'es,
Sest se on üksi, Jesand! sinno kâ'es;
Siis anna kurja himmo wasto abbi
So waimo läbbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,
Ja

Jä sulle üksi minno süddant anda,
 Ei tahha minna muud kui sedda tehha,
 Mis sa woid nähha.

13. Keif tahhan minna sinnust wastowõtta,
 Ei risti waewas sind ka mahhajatta,
 Ei pea sinnust surm ning hädda sama
 Mind lahhutada.

14. Et kü, oh Jeesus! tulleb alwaks panna,
 Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
 Se wotta süski wasto armo läbbi,
 Et nään so abbi.

15. Kui minno hing süit ilmast ärratõttab,
 Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab,
 Süis Jeesand! tahhan minna wägga kõrgest
 Sind kita järgest.

N. 50. 93.

O! wir armen Sünder 2c.

Uutta, innimenne, Kasket patto süüd, Waat,
 mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
 pattus sadud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
 moist' tud, Et ei peäse fest. Kürieleison, Kriste-
 eleison, Kürieleison!

2. Surmast ei wöind meie Ennast aidata, Je-
 sus tulli seie, Wottis lunnasta, Risti külges wae-
 wa Kandis kibbedast, Satis jälle taewa, Peästis
 pörgo wäest. Kürieleison, Kriste-eleison, Kürielei-
 son!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lunnas-
 tajaks olnud Meile waestele, Egga meel lainud
 Surma meie eest, Kurrat olleks winud Pörgo ig-
 gameest. Kürieleison, Kriste-eleison, Kürieleison!

4. Sed

4. Sedda kallist abbi Naitis Jummal nüüd
 Omma Voia lääbi, Tasus meie süüd. Et keif
 woime jäda Pörgust rahhule, Issa jure sa. a Rõ-
 mo taewasse. Kúrieleison, Kriste=eleison, Kúrie-
 leison!

5. Rõõmsad woime olla Patto wasto nüüd,
 Ja kui tahtwad tulla Pörgust kurratid, Jesus on
 meid peästnud Omma werrega, Taewa sisse tõst-
 nud, Seäl meil issa=ma. Kúrieleison, Kriste=
 eleison, Kúrieleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Täanno Issale, Kes
 meid sures waewas Nitnud helt este, Kitus olgo
 järgest Jesussele ka, Pühha Waim, sind kõrgest
 Kütke ilma=ma. Kúrieleison, Kriste=eleison, Kú-
 rieleison!

A. 101

51.

O Haupt voll Blut und Wunden! 2c.

Wifil: Ma püan keigest hingest 2c.

H Jesus! sinno wallo, So raske kannatus
 Se satab mulle ello, Se on mo rõmustus,
 So reiad, wermes, hawad, So kibbo-witsa kroon
 Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul hädda
 on.

2. So sühho däläst lödi, Sa keige-wäggewam!
 Sind hirmsast ärranaerti, Sa keige-illusam!
 Need Inglid kummardawad Sind sure auuga,
 Nüüd teised teotawad Sind kurja kombega.

3. So armsad filmikesed, Seäl sisse sülliti,
 So kaunid pallekesed, Neid naeruks katteti.
 Sa

Sa olled feigeausam ; Nüüd olled auuto ; Sa olled feigefangem, Nüüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armo peäle! Ning ärra nuhtle se, Oh jätta wihha jälle, Et nään so heldusse.

5. Oh minno kallis hoidja! Mo hinge karjane, Sa feigeparras kaitsja, Mis teed sa minnule? Mind olled õppetanud So pühha sannaga, Mind armsast juhhatanud So waimo anniga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mull', Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle full'. Oh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei sinnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui feiges willetsusses Se järgest mälletan. Kui saab so surma läbbi. Head asset minnule, Siis kaub minnust häbbi Ning lahkun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja! Sind tännan südamest; Sa olled leppitaja Mind peästid surma kääst. Oh! lasse mind so peäle Nüüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sin nule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb feik rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wottab lõhki minna Mo südda walloga, Siis kosfuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on kele peäl, Ning õhkamissed kuulda, Kui kaub minno heäl. Kui sinno peäle lodan Ning ussun kowwaste

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren õn-
faste.

De

52.

47.

Hilf Gott / daß mirs gelinge zc.

Wisl: Oh mötle, mis ma teinud zc.

GH Jummal! tulle sinna Nüüd abbiks armo-
ga, Et mull' woiks korda minna Nüüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
surma wallo, Oh anna siggidust!

2. Keik piddi tõeks sama, Mis Jummal too-
tand: Ei piddand walleks jama, Mis kirri kulu-
tand: Et Kristus piddi tullema Keik innimesst
peastma, Ning surma minnema.

3. Sest nenda tulli tänna Se Issand ilmale,
Ning kulis Issa sanna Ja teggi immetõõd, Ning
parrast anti surmasse Se Jüngri Juda läbbi,
Se süta Talleke.

4. Kui Pasa-talle sõimad Need Jüngrid Jesu-
ga, Ja wottis parrast leiwa, Ning murdis, tän-
nas ka, Se jures andis keikile Tõest omma ihho
süa, Mis anti surmasse.

5. Ka wimas temma jodab Neid omma werre-
ga; Kes temma peale lodab, Woib usko kinnita,
Kui temma sedda leiba sõõb, Ning uskus joob
fest wingst, Se surma süis ei nä.

6. Se Issand isfi pesnud Ka jalgo Jüngri-
le, Keik armo näita kasknud Ni teine teisele, Sest
rähhest peab tuntama, Et, kes on temma Jünger,
Ei olle armota.

7. Se karmal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama,

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur näggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et piddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati, Se
wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keif teggi
temma meie eest, Et meile peab sama Müüd armo
Jssa kääst.

9. Se kallis Jesus annab Müüd hinge Jssa-
le; Keif meie pattud kannab, Ja hända wiakse:
Se tousis jälle ellusse, Kui kolmas päaw sai tul-
nud, Laks wimaks Jssale.

10. Sa käästis armo sanna Meid Züngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd ülle ilma ma,
Et keif, kes ial ussumad Ning wastowotwad
ristmist, Meed taewa lähkawad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste: Et
Jesus taewa lainud Se Jssa auusse, Ja äb süski
ikka allati Ka Ma peäl' meie jure Se ilma otsani.

12. Siis Waimo läkkitati Jesusse Züngrile,
Meid kaunist juhhatati Se tõe teele, Sesamma
aitko heldeste, Et õige usso läbbi, Keif same tae-
wasse.

N 53. 47.

O Mensch! wollest bedencken 2c.

Oh mõtle, mis ma teinud, Oh inimenne,
sull'! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peastnud, Ning õn-
nistust sull' saatnud, Keif sedda pakk' an sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli merrega,
Ei olle kulda annud, Ei hobbedat, et sa Mull' om-
maks

5. Mind piddi käsist, jallust Ni seutama pör-
gus, Kni tehti sinnule. Need piitsad, koid, pae-
lad, Need riipsud, wermer, hawad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga pan-
nid Mo sured patto siid. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
futab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käemehheks ennast
heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni kand-
sid, Ja ennast surma andsid, Et pannud wasto
kannates.

8. Ni minno waese pävrast, Mind peästa är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat
ja keik mo wigga, Mis surretab mind ikka, Reid
sinno hõuda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus ! Kõl se on minno
kõhhus Sind wägga tännada, Ja keigest om-
mast joust, Suust, süddamest ja nouust So hel-
dust illesräkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge tag-
ga Sull' jälle tasfuda: Ei pea, kuni ellan Ja siin
Ma-ilmas ollen, So arm mo melest minnema.

11. Ma tahhan iggas paikast Ni koddõ kui ka
wähjas Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
waggus, So heldus, arm ja tru-us, So kibbe
surm woib õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma wõdraks tulleb, Ning rängast karristab; Kui
raske temma wiha, Kes ei woi kurja nähha, So
kannatus mind õppetä.

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keigest melest
olla Hea, helde, tassane; Ei mitte wihestada,
Waid mehel armastada, Kes kurja tewad min-
nule.

14. Kui õalad kelekandjad, Ja auu=teotajad
Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopanna,
Keif illekohhut kanda, Mis nemmad mulle teg-
gewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woimust
anda Sell' kurja lihale; Keif head ma tahhan
tehha, Se parrast waewa nähha, Mis on so puh-
ha tahtminne.

16. So kibbe surreminne, So halle õhkamin-
ne, So silma pissarad, So fange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Null' taewast lahti
teggewad.

Die Seele Christi heil'ge mich zc.

Wisil: Oh Jesus Kristus! tulle sa zc.

Shing, oh Jesus! tehko mind Ruud puh-
haks, minna pallun sind, So waimoga mind
ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so külje seest On jooksnud
keif ma=ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka,
So werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa koh-
tusse, So risti=surm, waew, kannatus, Se olgo
minno finnitus.

4. Oh! kule, Jesus abbimees, Mind peida isfi
ieses, So hawad mulle lahti te, Kui kurrat kuu-
sab kurjaste.

5. Mo wiimsel tunnil kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nähha sind Ning kita pühha seltsiga,
Sull' tanno anda lõpmatta.

57.

30.

Ein Lämlein geht und trägt die zc.

JKs tallekenne leppitas Ma-ilma efsitused, Ja
pu peäl surres ka-utas Pattuste kõwwerus-
sed, Ja kais ni haige, wiggane, Ja tappeti ni dälas-
te, Ep olnud rõõmo ial, Sai naertud, ärrateotud, Ja
sures hädadas surmatud, Ja kandis keik heal meel.

2. Se Tal on minno armas wend Ja hinge
Lunnastaja, Se Issa tedda läkkitand Mo leppi-
tajaks sama. Oh minne, (ütles) armas Poeg,
Ja leppita neid ärra keik, Kes piddid pörgo sama.
Kül need on wangis kängeste, Sa woid neid peäs-
ta heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles,
sedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se waewa
tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne arm!
Mind armastad, kes ollen pörm, Se armust
meile tulli: Se lähhäb armust surrema, Ja hau-
da maetakse ka, Kes Jummala Poeg olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
üllespandi!, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
finni naelti. Ja südda õhkäs walloga, Ja werr-
jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh armas
Tal! mis pean ma Sull' se eest jälle teggema, Et
teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramisti

na, Sind pean armsaks süddames, Mind armas-
tasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui
temma surres lõhki jääb, Se on null' ammo teä-
da, So ommaks tahhan minna ka, (Ni kaua kui
siin ellan ma,) Ning iggawest ka jääda.

6. So heldust tahhan ükspäinis Siin ikka ku-
lutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks
ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja
sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis
head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnu-
le, Kui kōhhus, mälletada.

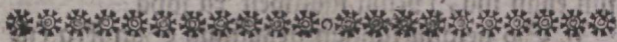
7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast lah-
ti, Et suremat saad warra sa, Kui on ma, taewas,
merri. Mis on keik hōbbe, kallis kuld? Ei olle
muud kui tuhk ja muld, Mul parramat on teäda.
Se parram tulleb Jeesusest Ja temma kallist ha-
wadeft, Se woib so warraks jääda.

8. Se on null' keigetullusam Siin ilmas iggal
aial; Se on null' keige maggusam Ni kōddo kui
ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulleb
peäle waenlane, Se on mo rõõm, mo kōnne; Mo
maggus roog, kui isfotan, Mo hallikas, kui jan-
notan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Null' elluks on so
werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se
minno warri, Kui peäle tulleb kiusatus, Suur
raske murre, Kurwastus, Siis temmast armo o-
tan: Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas,
ristis rõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa riki
minna, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitatud

olla ; Se olgo peakroniks mull' So Issa ees,
 et woiksin sul' So mele pärralisseks Kui prudiks
 sulle tootud , Ja illufaste ehitud Jada so pärr-
 randusseks.

Kristusse Matmisfest.

58. 61.

Nun ist es alles wohlgemacht zc.

Wisl: So holeks aman emast ma zc.

N Eit on nüüd hästi sündinud, Et JEsus ;
 Nüüd on lõppetud, Seäl hüab, pead
 ka nõrgutab, Ja surma saab, Meid ello
 pole amwitab.

2. Üks hirinus assi! Jesus se Nu Issand sur-
 reb tõeste, Se ello würst: Ma wärriseb, Ja lõhki
 laab; Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääw paistes hopis mustaks lõbb, Tel
 templis katkeb, pao teeb: Need hauad lahti aia-
 wad, Ja nähtawad Pühha'e ihhud tousewad.

4. Keik loom se panneb tähhele; Te sedda ka oh
 innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa; Ni peab ka
 So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü, Et Jesust risti
 aeti, Kus hinge heitis küssendes, Ja patto eest
 Ka pärrast maggab haura sees.

6. Siis käl nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar-
 mota Käl pead pörgo minnema.

7. Oh Issa! sinno armas Poeg Mo patto pärrast teggi keik, Ja surri wallo, naeroga, Süs kannata, Ja minno peäle hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen tedda tähhele: Pat peab sama hukkatud, Ja maetud, Et saaksin õnfast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wäes Se ussi semet minno sees, Ja sedda wanna innimest, Oh Jesus Krist! Ja te mind ennast taewalift.

10. Ei tahha ennain omma süüd Kui rasket foorma kanda müüd, Käl temma kaua waewas mind; So werre hind Mo lunnastusseks peastko mind.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan üksi sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud, Ja taewa ukse awwanud.

12. Oh Jesus Kristus, awwita! Et woiksin hästi woitelda So sanna möda: kinnita Mind, et ma ka Woin so au-kroni pärrida.

13. Süs tahhan minna iggawest Sind pärrast sedda woitlemist Seäl keigest jouust tännada, Ja löpmatta So au ka taewas kuluta.

59. 94. 11
O Traurigkeit! o Herzeleid! 2c.

Oh leinagem! Ning kaewagem! Suurt muret tulleb kanda, Jesust Issa ainust last Tuaks hauda panna.

2. Oh ahvastust! Ning kurvastust! Müüd surnud Jummal ärra, Saatnud meile keifile Sega taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tõ On temmal'

surma teinud, Et sa ollid kurjaste Ulle keeldo läinud.

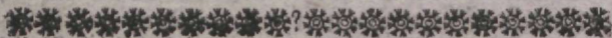
4. So kossia On werrega Sind isfi ärrapesnud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast töstnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunikest! Kui wägga lödi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Nüüd sureb Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innimmenne.

7. Suurt önnistust Ning rõmustust Woib innimmenne leida, Kes se handa-pannemist Meles tahhab hoida.

8. Nüüd pallun ma Sind nuttoga: Mo armas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Jessand! ihhaldada.

Jesusse Kristusse

Ullestousmissest.

60. 58.

Jesus Christus / unser Heyland / 2c.

Esus Kristus, önnne andja, Meie patto kandja On surnuust tousnud, Keik pattud wangi wotnud. Kurielison.

2. Kel on ilmafuta lihha, Kandis Jessa wihha,
Meid

Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kõrileison.

3. Pat, surm, kurrat temma kã-es, Ello temma wã-es, Kes pallub tedda, Selt põrab temma hädda. Kõrileison.

N° 61. 12.

Christ lag in Todes-Banden 2c.

Kristus on meie patto eest Kõl surma wangis sanud, Ja üllestousnud surma kãest, Ning meie ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest Jummalat keif tännama Ning laulma: Halleluja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksigi, Kes joudis surma woita, Keif teggi meie patto sü, Ei olnud wagga leida, Sest tulli surm ni kermest Ning melewald sai temmale, Ja piddis meid keif wangis. Halleluja!

3. Siis tulli Issand Jesus tõest, Ning heitis meie peäle Suurt armo, peãstis innimest, Ning wottis surmalt jälle Keif temma sure woimusse, Et paljas warri temmale Jãi, astel kaddus ära. Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imme sõdda, Siis piddi katkiminnema Se kange surma odda, Se kirri sedda kulutab: Surm surma ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud. Halleluja!

5. Siin on nüüd armus kũpsetud Se pasatallekenne, Kui Jummal issi rãkinud, Se helde Jesukenne, Ust temma werri tãhhendab, Ust suw-

ma soga hirmutab, Ei tapja meisse putu. Halle-
luja!

6. Müüd piddagem keik röömsaste Suurt kal-
list Pasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste
Meilt käännud Jäsa wihha; Se wotko omma
armogaKa meie süddant walgusta, Et patto d
meist löppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keik wan-
nad tiggedussed, Ka heitkem ärra ennestest Keik
kurjad hümmustussed, Siis tahhab Kristus isfi
ka Meid sota omma armoga, Et falli usk müüd
ello. Halleluja!

M.

62.

82.

Wach auf / mein Herz / die Nacht ist zc.

Wiss! Müüd risti-rahwas laulage zc.

Müüd südda, olle üllewel, D on jo möda läinud;
Mo waimul olgo walmis meel, Pääw on jo
selget's tousnud, So kallist önnisteggiat Müüd ku-
led hauast tullewad, Ta wotta röömsast wasto.

2. Mut ello wotta algada, Ja patto hauast touse,
So usso jooksmist löppeta, Ja wata taewa pole,
Ja otsi, mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teal
Kui risti-inimenne.

3. Siis unnusta, mis tahha jääb, Mis üllewel
on otsi, Seäl usso film so Jesust nääb, Se peäke jul-
gest trotsi, Ma-ilma woid sa römoga Siis jalge
alla tallada, Ja taewast takkanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Käl Jesus enne
aitnud, Siis laulgo röömsast sinno heäl, Et tem-

ma liggi tulnud, Ja sinna is si murreta, Easf' tedda murret piddada, Sest temma tousnud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Mis lätsid Jesust woidma, Se haua jure minnema, Ning tedda tafkanoudma, Käl sinna süs nääd öiete, Et temma tousnud tbeste, Ja tulnud hauast wälja.

6. Jo woimust sanud kangeste Se loufoer Juda so-ust, Kui tappeti kui talleke Ja satis meile öigust, Sai waenlastega woitelnud, Reid jalge alla tallanud, Öi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle ülleweel, Ja panne patto wasto, Et woimus sanud Jesusel, Ja jälgi möda astu, Ja wotta uest ellada, Ja patto himmo surreta, Käl temma joudo anr.ab.

8. Süs ärra kardda kurratit, Ei surma, pörge wihha; So Jesus ellab, üksigi Ei woi sul kurja tehha, Ei jätta omma armoga Reid nödraid mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Issand, Jesus Krist! Sa tousid surmast ülles, Reid peasta surmast, kurratist, Reid hoia omma sülles! Oh aita omma waimoga Reid keif uut ello algada, Mis sinna meile saatsid.

10. So nimmi olgo kidetud Reid, mis sa ärrawoitnud, Kes sin on hästi woitelnud, Ja sinno lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et woimust same löpmatta So pühha werre läbbi.

N. 63. 144.

Erstanden ist der heil'ge Christ etc.

Nüüd Kristus surmast tousnud on. Halle-
Halleluja! Sest kelgol' rahwal' tulleb on.
Halle-Halleluja!

2. Kui olleks temma surma jäänd, Halle-Halle-
 leluja! Siis ma-ilm olleks hufka läänd. Halle-
 Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast, Halle-
 Halleluja! Sest kiitkem Jesust ussinast. Halle-
 Halleluja!

4. Kolm naest, need lüksid ruttuste, Halle-
 Halleluja! Kül warra homselt hauale. Halle-
 Halleluja!

5. Need lüksid Jesust otsima, Halle-Halleluja!
 Kes olli tousnud rõmoga. Halle-Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-
 Halleluja! Need rõmustasid naeste meest. Halle-
 Halleluja!

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohkuge; Halle-Halleluja!
 Ep olle siin, mis otsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglise, Halle-Halleluja!
 Kus on mo armas Jesuke? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ta on jo tousnud haura seest, Halle-Halle-
 luja! Müüd tännapawa surest wäest. Halle-
 Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle-Halleluja!
 Kes illestousnud haura seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paika katsuda, Halle-Halleluja!
 Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria

Maria:

12. Ei olle siin mo Jesuke ; Halle-Halleluja!
Kui olleks siin, rõõm olleks fest. Halle-Halleluja!

Ingel:

13. Waat riet, misga mähhiti, Halle-Halleluja!
Kui tedda mahhamaeti. Halle-Halleluja!

Maria:

14. Kül olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja!
Oh üttele, kuhho temma läind? Halle-Halleluja!

Ingel:

15. Kalilea=male minge süit, Halle-Halleluja!
Seäl on se Issand Jesus nüüd. Halle-Halleluja.

Maria:

16. Ma tännan heldest satamast. Halle-Halleluja!
Ma lähhan siina ussinast. Halle-Halleluja!

Ingel:

17. Oh! räkige se Beetrussel, Halle-Halleluja!
Ja müile temma Jüngridel. Halle-Halleluja!

Maria rahwa wasto:

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest: Halle-Halleluja!
Et Jesus tousnud surma kääst. Halle-Halleluja!

Keit Poggodus

19. Sest rõõm meil peab ollema, Halle-Halleluja!
Et meil on õnnisteggia. Halle-Halleluja!

N

64. //

Christ ist erstanden von der Marter zc.

Nüüd Kristus ullestousnud Ning surmast är-
rapeas-

rapeasnud, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kūrieleison.

2. Kui olleks surma jānud, Jlm olleks hukka lāinud, Et temma ūllestousenud, Siis olgo Jesus kidetud. Kūrieleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kūrieleison.

N: 65. 112.

Ihr Christen / seht / daß ihr aussegt ꝛ.

Wisil: Oh risti-rahwas! Kannata ꝛ.

Nūūd wotke wālja pūhkida, Oh risti-innimes-
sed! Keik happotaignat murrega Ja patto
eksitussed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks
taignaks sage ka Jummalale mele pārrast.

2. Se peale waatke ūksine, Ja issiennast katske,
Mil kombel teie ellate Ja, mis on kohhus, tete, Sest
pissut happotaignat teal, Kui sedda rāgib kirri
seal, Keik taignat happuks aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ikka ennam
kiusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda
tūhjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab
puhta sūddame Nūūd ommal' risti-rahwal'.

4. Kes tahhab Nūuha piddada, Se ennast pat-
tust pōdrgo, Ja wotko kurja wihkada, Head teud
jālle tehko. Et Kristus omma werrega Woiks
tedda pattust puhhasta, Seks ohwri-talleks anti.

5. Ei sūnni kurjus, kawwalus, Peab sama Kristus
sōdud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama
Nūuha

Pühha petud; Baid noua diget kassinust, Edt,
armo, diget waggadust, Kui hapnematta taignat.

5. Oh Jesus! dige ohwer-tal Neil' ommad annid
jagga, Et nouame so armo al Head süddant, rah-
ho tagga. So pühha sanna kassigo, Ja hästi
puhtaks pühkigo Keik patto happotaignat.

N° 66. 7.

Auf! auf! mein Herz / mit 2c.

Oh! töstkem omma heäle, Ja laulgem rõõmsas-
te, Et tulleb murre peäle Neil' rõõms san-
nune, Seäl Jesust pandi ka, Kus same magga-
ma, Kui hinge heidame, Ja ilmast lahkume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõõmo waenlastel'.
Et ta kül hauda todi, Ja toufis jälle seält. Ning
wottis ärra ka Siis sure wäega Keik pörgo war-
rawad Ja surma woinussed.

3. Kui olli üllestousnud Ja surmast peäsenud,
Et temma au sai nähtud Ja keikil' kulutud; Sai
hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende
wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Sest rõõmsaks lääb mo südda, Kui sedda
mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust
armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kin-
kiti; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei pörgo kinnitussed Mind ennam hirmuta,
Ei patto kiusamissed Mult mingisuggust sa. Surm
tühjaks warjuks jäi, Kui surma rohto sai, Surm
on mull' kahjota, Sest sedda põlgan ma.

6. Ei ma ma-ilma himmust Nüüd holi midda-
gi, Et minna temma rõõmust Ei püa ühtegi, Ja
warra

warra, rikkas ka, Ei mind siin rõmusta, Jlm
hukkamoistetud, Ja ärrawoidetud.

7. Mull' peaks on Jesus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma lullikmissi. Kui issa armas-
tab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei jätta
sind! Oh Jesus! Kus sa lääd, Seäl minno om-
maks jääb.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitseminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das kinnitab, Ja wigga lõppetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murreteseb, Se taewas rõõmo näeb, Kes
siin lääd surema, Saab taewas ellada.

No 67. 99.

Jesus Christus / wahr'r Gottes Sohn etc.

Wisil: Oh Issa taewa rigi sees etc.

SE Jummal Poeg Jesus tõest On surnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keif peästetud, Ning sanud wab-
baks surma wäest, Ka patto, põrgo haua kääst.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keif lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
süüd keif ärrawoidetud on nüüd, Sest tulleb meie
õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armsaste Meid iggal aial aidata, Kes wot-
wad uskuse palluda; Halleluja, Halleluja, Nüüd
lüttem ikka Jummal.

N° 68. 82.

O God! wo ist dein Stachel nun &c.

Wisil: Au, fitus olgo iggawest &c.

Urm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo
 Thaua woimus? Kui Kristus meile õnneks sai,
 Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
 tannatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
 woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis mäega Jeesusse wasto seis
 sis, Ja tulli karmwalussega, Kui Jeesus siiski woi-
 tis. Et temma kando nõalati, Ei us saand woi-
 must ommeti, Pead rõhhutati katki.

3. Siis tedda nähti toasewad, Ja wiroad waen-
 last wangiks, Ja rikk'wad põrgo wärrawad, Ja
 sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksige Siis
 woimust samast temmale, Kui kangel' ärrawoitjal'.

4. Sell' põrgul' Jeesus katkuks sai, Sell' surmal'
 surma-rohhuks, Ja innimestel' õnne tõi, Keik meie
 waeste rõmuks. Kõl kurrat tahhab mässada, Ei
 woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se Jõsand ikka woimust saab, Ja on nüüd
 allendatud, Ja parram kassi surustab, Kui saab
 ta wasto pandud. Nat, kurrat ning ka põrgo
 haud, Meil' tehti tühjaks nende noud, Ei maksa
 nende wihha.

6 Kõl Jeesust ärratappeti, Ja ellab siiski jälle,
 Et Pead elluks tõsteti, Saab ello liikmettele,
 Kes temma fanna uskma lääb, Kas se kõi sur-
 mass', hanaas' jääb? Se ellab kui ta surreb.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ikka pattust
 pörab,

põrab, Ei temma nõ teist surma seäl, Se surm
neid kurje nelab, Sest selle wäggi kauti, Ja ello
jälle sadeti, Mis huffaminnematta.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antakse
siin waewas, Nõõm, rahho, õigus, õnnistus Siin
ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd kanna-
tes, Et Jesu ihho sarnatseks Saaks meie nõdder
ihho.

9. Sell' wannal' lendwa = maule On naer ja
hääbi sanud, Siis hääwitati koggone, Kui Kris-
tus illestousnud. Pea woitis ärra, lullikmed On
woitnud ka, et waenlased Ei woi meil' kurja
tehha.

10. Surm! Kus nüüd sinno odda sai? Kus põr-
go haua woimus? Kui Kristus melle õnneks sai,
Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

82 69. 73.

Lasset uns den Herren preisen 2c.

Wotta Jesandat nüüd kita, Pühha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Sest
nüüd lõppeb willeksus. Nüüd on peäsnud sur-
ma käest Dige Simson illewelt, Sou-koer Juda
soust seält, Temma woib ka õmmast wäest
Wihha, waeno lõppeta, Kristi = rahwas rõ-
musta.

2. Kristus sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawid, Sa kes haudas surnud olnud, Sur-
retanud kurratit. Temma riik on otsa sanud, Je-
sus sedda lõppetab, Pelialit huffatab, Ning oi-
tedd

tedda kautanud, Nüüd on rahho waenota, Risti-rahwas römusta.

3. Sind, mo Jesus! surma pandi, Sa jääd süski ellama, Käl so ihho hauda kanti, Ommeti jäi rikk' matta, Kui need kinnwid löhki läksid, Sils sa tousid julgeste, Ja töid ello meitele, Surmast saki ärrawotsid, Kinksid meile taewast ka, Risti-rahwas römusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus nüüd põrgo woimus jäi? Kurratiga läks ta sötta, Temma noled ärratöi. Kristus olli surma-rohhuks Surmal', põrgo-hauale, Pättul' ning ma-ilmale, Meie agga parrandusfeks Omma woitlemissega, Risti-rahwas römusta.

5. Jesus tousis tö-est jälle Hauast ülles ellama, Ei ta ihho piddant selle Haudas ärramäddama; Meid kül armas Jummal pea Jälle üllesärratab, Meie wigga parrandab, Kui ei ükski abbi tea, Kes kül jouab tännada, Risti-rahwas römusta.

6. Tedda kisti häddast wälja, Ehhitati auuga, Kes woib temma ello aega, Temma igga arwata? Tedda wägga alwaks tehti, Süski nurga-kinnuiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui meid patust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka, Risti-rahwas römusta.

7. Kül sa rasket risti kandsid, Armas Jesus! häbbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-rahwas wihhaga. Ommeti sind auustakse Sinno sures selgusses, Sa ei surre ellades, Ja sind ikka kide- takse Taewas sure heäleaga, Risti-rahwas römusta.

8. Kallid annid meile sawad Sinno illestous-

misest, Kes neid uskus wastowotwad, Peaswad ärra kohto käest, Oh üks kallis hinge warra, Rahho ello, õnnistus, Woimus, arm ja rõmus-tus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure rummalus-sega, Risti-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist rahho teäl, Sinna pakkud keikil' sedda, Range Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda mul-le Dmmast kallist armo käest, Dmmast heldest süd-damest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull' au jääb otsata, Risti-rahwas rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mull', mis hingel' kurja teeb, Anna pattust üllestousta, Et mo südda rõmo nääb. Tulle pea minno sisse, Woida ärra patto toõd, Ilma, surma, kurratit, Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret kauta, Risti-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Pannaaks' mulda maggama, Agga temma põrm ja pihho Touseb uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus hauad lahti teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep olle abbi maial, Kui ei Jummal awwita, Risti-rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis süin muldas maddawad, Ja on ilmas häddalissed, Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust selgeks Paistma sure rõmoga, Ni kui pääw ja täh-hed ka, Dmma ihho arrolisses. Pühha Ingli selfsiga, Risti-rahwas rõmusta.

Kristusse Zaewaminnemisfest.

N₂ 70. 11.

Christ fuhr gen Himmel.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
wa, Seält pühha Waimo läkkitab,
Kes risti-rahwast rõnustab. Kūrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest rõõm
meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmus-
ta. Kūrieleison.

N₂ 71. 102.

Nun freut euch / Gottes Kinder all / zc.

Wisil: Ma tullen taewast illewelt zc.

Nüüd, waggad, rõm. tellege, Et Kristus lai-
nud taewasse, Sest laulgo rõõmsast meie
feel: Nüüd olgo tänno Kristusel.

2. Keif Inglid taewa wäega Nüüd kütwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga rõõmsaste:
Au olgo ikka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Sest, Inglid, rõõmsad ollete, Et
au saab innimestele.

4. Se Issand asset walmistab, Et meie hing
ka siina saab, Sest meie tedda kidade, Ning ikka
tänno anname.

5. Nüüd Jssa lapsed olleme, Ja temma jure lähäme, Sest on nüüd rõmus Ingli meel Ning Eidad Jssa üllewel.

6. Ep olle karta miiddagit, Ei patto egga kurratit, Keif puhhas meie naerame, Et Kristus läinud Jssale.

7. Ja pühha Waimo läkkitab, Kes risti-rahwas rõmustab, Ning jahhutab neid süddamest, Ja hoiab kurja waimo eest.

8. Ja foggodust nüüd ehhitab, Et õnne usfo läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja häddas meie jure jääb.

9. Se waim nüüd usfo kinnitab Ning kannatama õppetab, Ja meie süddant walgustab Ning risti al meid toetab.

10. Poeg Jssast antud ilmale, Ei tunta Poega diete, Kui pühha Waim ei arwita, Kes on se õige õppia.

11. Ni mitmesuggust annet seält Toob pühha Waim meil' üllewelt, Et taewa läinud Jesuke, Kes peästab kurjast heldeste.

12. Sepärrast küttem süddamest Keif omma armast Jesukest, Kui pühhad Ingliid laulawad Ning tedda taewas tännawad.

13. Oh! Jssand Jummal iggawest, Keif rahwas peab süddamest Sind iggal aial tännama, So suurt au üllesträkima.

14. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa kallis armoandia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni taewas, kui siin ilma peäl.

15. Sa pühha Waim, meid pühastad, Ning
haddas meid ka rõmustad, Sind meie ikka kida-
me, Ning keige hea eest tänname.

R.

72.

1.

O Jesu Christ / der du mir bist zc.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat zc.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige olla,
Oh! anna mind, Kui nouan sind, So selgus-
sele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja ihhal-
dan sind kermest, Et tõest taän, Ja uskus naän,
Et sa mind peästnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So püh-
ha hawadele, Ma waenepõrm, Seäl kallis arm
On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So arm-
sa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud
Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja ennesel'
mind tomma! Mind kossuta So anniga, Ja
armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke, Woid ülle kei-
ge olla; Oh! anna mind, Kui nouan sind, So
selgussele tulla.

R.

73.

1.

Zeuch uns nach dir zc.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat on zc.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, ihhalda-

des Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled rõmus-
tades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa
woid tehha, Et polle teäl Meil tarwis weel Ni
mitto waewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kur-
ja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sata
taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma wäa-
gewaste, Meid pühaks te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

N^e

74. 110.

Lob sey dir / Jesu / grosser Heldre.

Wifil: Üüüd paistab meile kauniste re.

Oh Jesus! Kange söddamees, Sind kidan om-
mas süddames, Et olled taewa läinud, Ning
istnud, kui said woimusse, So Jssa parral' kääle,
Ja arwalikkuks teinud, Et ka Menda Keikil'
teada woinud sada, et on tões Surm ja ello sin-
no kääs.

2. Keik Inglid sind seäl tenisad, Ka suurte au-
sulle teggewad Keik õnsad innimesed, Et õunis-
tust tõid ueste, Ja auga said ka taewase, Ja peäst-
sid häddalised. Tulge, Saulge, Rõõmsaks sage,
auustage Kristust julgest, Kes on taewa läinud
Eõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So ommad liikmed
olte.

olleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra
önnetust, Ja rammo, joudo, önnistust Meil' ust-
likkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se
eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, Ka Meid sinno
pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest
pattust puhhast, Ja puhhitsusseks finnitä Siit
tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust, Mahhajätta,
sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wottad peäle
panna.

5. Oh! olle meie kaitšia, Ja meile, Jesus warjuks
ka, Et lodame so peäle; Siin polle muud kui willet-
sus, Seäl on suur rõõm, ja önnistus, Oh kule meie
heäle! Pettus, Kurjus, Riist ja hädda iggapäwa
murret tewad Waewades keik waggad hinged.

6. Oh Jesus! kes sa meie heaks So werri läbbi
meie peaks Se puhha sisse läinud Keik meie hädda
lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Teed olled lah-
ti teinud. Se eest Tõest Kidetakse, auustakse
sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

N° 75. 4.

Auf diesen Tag bedencken wir zc.

Wisil: Au, kitus olgo iggawest zc.

SEl päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa
läinud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda
head meil' teinud, Et tahhaks olla abbimees, Meid
kaiستا keige hädda sees, Kes ellame siin waewas.

2. Nüüd täanno olgo Jummalal', Kes teinud
meile lahti Se taewa ust, mis patto al Meil' enne
kinnipeti; Kes sedda ussub süddamest, Sesamma
wotko keigest wäest, Jesusse sanna kuulda.

3. Kes ommad himmud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab, Ei
se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub, wottab
ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida Jummal
tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Jõsa ihhal-
dame, Ning laia tee peält lahkume, Ja waggaid
armastame, Need uskwad häddas kindlaste
Ning armastawad järgeste Seks, kunni kofko-
sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui
Jummal tehha wottab Meid omna Poia sarnat-
seks, Nüüd südda siina watab; Kõl seal on rõ-
mo rohkeste Se Jõsa jures järgeste, Meid aitko
Jummal siina.

6. Nüüd Jesus olgo fidetud, Kes meie eest on
surnud, Ning surnust ü! sarratud, Meil' Jõsa
armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei igga-
weste surra ka, Waid ello sisse same.

N 76. 4.

Auf Christi Himmelfahrt allein 2c.

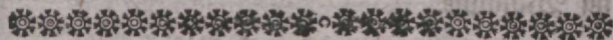
Wisil: Au, Kitus olgo iggawest 2c.

SD taewaminnemisse peäl, Oh Kristus! min-
na lodan, Et sinno seltsi nouan teäl, Sega
keif wallo woidan. Kõl õigel aial järrele Ka liik-
med tommad taewasse, Sest pea on taewas isse.

2. Et ülles taewa lainud sa, Se sured annid
satab, Mo südda kustki maialt ka Kui taewast rah-
ho otab; Sest, kuhho läind mo warrandus, Ka
siin-

siina läab mo hünmustus, Sind, Jesus! wäga nouan.

3. Se arm, oh Issand! sago mull' So taewaminnemisest, Et diges uskus jouan sull', Keif pattud jättan noppest, Et wimaks woin, kui tahhad sa, Siit ilmast rõmus lahkuda; Mo palwed, Issand kule!

Pühast Waimust

ehf

Nellipühhi Laulud.

No. 77. 70.

Kom Gott Schöpfer / heiliger Geist zc.

Dh Zummal Soja, pühha Waim! Mo südda on ni wägga tuim, Oh! täida sedda armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind rõmustajaks hütakse, Sind meile taewast antakse. Mo süddant, Issand, sojenda So kallii armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Issa sõrmeks petakse, Sa jaggad ülle ilma-ma Ta sanna tutwa kelega.

4. Te targaks meie moistusse, Paas paista omma walgusse, Keif waesed, nõdrad finnita, Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo siit, Ja hingel' anna rah-

rahho nüüd, Et nenda káime járrelge, Kui sinna
satad diete.

6. Meid Jssa tundma õppetä, Ning temma
Noega Jesust ka, Et ussume keik süddamest, Et
lähhad wälja mollemist.

7. Au olgo keigest süddamest, Ning tanno ikka
iggawest Nüüd Jssale ning Poiale, Ka selle püh-
ha Waimule.

No

78. 110.

O heil'ger Geist! fehr bey uns ein zc.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste zc.

Oh pühha Waim! meil' tulle sa Nüüd südda-
messe ellama, Oh tulle, walgustaja! So
paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks
nobbedast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Nenda
Meile tuled, palwet kuled, siis saab meile Ma peäl
taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggaille, Ja arwad nen-
de moistusse, Kes sind siin armastawad. Oh!
anna selget õppetust, Ja õiget tõe tunnistust Neil',
Kes sind kummardawad. Tõtta! Wõtta! Mis
on mulle, olgo sulle õmmaks anniks, Meel ja
mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin
pühata Ja peästa eksitusselt, Et meie sust ei tag-
gane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willet-
susses. Joua, Noua Ennesele õmmaks jälle, Kes
siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woitle-
me, Siis wotta kinnitada. Ei putu meisse waen-
lane,

lane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahhad rõ-
 mustada. Anna Nenda Meile robkest ommast
 Käest omma rõmo, Se meil' nurres warraks olgo.

5. Sa feigeparras abhimees, Kui on siin meie
 süddames So kallis pühha sanna, Siis sust ei
 ükski lahuta, Se on meil' tarmis lõpmatta, So
 tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddainesse
 ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus
 mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo tehha
 wennale, Sa armo tullokenne! Keif wihha, wae-
 no lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled
 rahholinne; Et sa Ikka Woiksid jada meile teada,
 Feiges waewas On meil rõmo, rahho taewas.

7. Meid omma wäega kinnita, Ja anna püh-
 hast ellada, Keif pattud seisko tahha. Oh! õp-
 peta meid kassinust, Keif kurja lihha himmustus
 Meist hopis jägo mahha. Aia, Sata Minno
 mele õige tele taewa ülles; Siina ikka jään so
 sülles.

79. 69.

Romm / o kumm / du Geist des Lebens &c.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja &c.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle, Wäggen
 Jummal iggawest, Omma wäega meile olle
 Peästjaks surma woimussest, Tulleb sinnust wal-
 gustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddainesse Targal kumbel ella-
 da, Kinnita meid wäggenwaste Sinno tahtmist
 teggema. Kes sind tunneb diete, Sedda petta
 üksige.

3. Op-

3. Öppetä meid eksitusseš Digid jälgi otšima,
Easse meid, kes rummalusseš, Tõe tee peäl kōndida.
Anna, et saaks parrandud, Mis on enne eksitud.

4. Tunnista meil' issi sedda, Meid so lapsed olle-
wad, Zuhhata, kui juhtub hädda, Issa peäle wa-
tama. Kui nou pudub keikile, Siis hea nou on
temmale.

5. Keiges waimo abhastusseš Ohka sinna meie
sees; Meie palwes, ohkamisseš Seisa issi meie eest,
Et saaks lotus kinnitud, Palwe wasto woetud.

6. Kui on rõmo kassinaste Sure raske murre
sees, Abbi tulled waewalt kätte, Aeg on iggaw
kannates; Meie hinged rõmusta, Kannatust meid
öppetä.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäg-
gew abbimees, Wotta temna wihha keelda, Ella
issi meie sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski
meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nõdraks sada, Pea sedda
üllewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle kur-
ja waenlasel'. Kül ma ollen julge teäl Sinno püh-
ha sanna peäl'.

9. Saab siit ilmašt ärrajouda, Tulled wiimne
tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Onnma rõ-
mo-rigisse, Seäl on hinge rõmustus, Keigekallim
parrandus.

80. 71.

Komm / Heiliger Geist / Herr Gott etc.
Oh pühha Waim! müüd Tulle sa, Ja täida ar-
mo tullega So rahwa süddaine ja mele, Et
armo näitwad diete! Oh Issand! omma san-
naga

naga Meid ussule keif koggud sa, Ja rahwast kei-
gest itma=maast, Sest kidade sind süddamest,
Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! Awwita, Et meie woime
öppida Keif tundma õiget Jummalat, Kui sinna
kirjas tunnistad. Oh! kela kurja teggemast Ja
muud kui Jesust öppimast, Meid õiges uskus kind-
laks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halle-
luja!

3. Sa pühha armo tulloke, Meid usso läbbi
kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial
taggane. Oh! aita omma armoga Keif lihha
nödrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust
ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

N^o

81.

101.

Komm / komm / o Himmels-Taube &c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust &c.

Oh! taewa tuikerne, Sa kallis pühha Waim,
Sa armo tullokenne, Sa õige rõmo taim,
Oh! tulle minnule Siin minno jure jama, Et on
hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehhitanud Jo sedda ussoga, Ja
sedda puhhastanud Jo omma werrega, Ja sedda
walmistand Siin honeks Jummalale Sell' kei-
geförgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke, Ja
heldeks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wote-
ta kossuta Kes nödrad, woimatunud, Kes wäe-
timad ja haiged, So armo anniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees, Ning waestel' kartlikkuile Üks toitja waesusses, Neid haigid parrandad, Neid efsjaid sa satad, Neid murrelikkuid peastad, Kes sögge, juhhatad.

5. Keif innimeste meled, Kus tahhad, kånad sa, Keif kurja nou ja mõtted Teed sinna tühja's ka, Keif kõrkust sinna naad, Kes kõrkid, mahhatoukad, Et iggamees siis arwab: Ennå! mis Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast wassinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad kosfunud, Kõl sinna üllendad; Kes agga surus- telled Ja ennast targaks panneb, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda kães, Ja üllekohtustele On woimus kiusates; Siis sinna arwitad, Teed tühja's kiusatused, Ja kurjad innimesed Kõl kangest hirmutatad.

8. Kui Barao teeb waewa So Israelile, Siis naad sa nende hädda, Kõl nou on sinnule, Sa Mosest läkkitad, Kui sunniti neid tõle, Mis raskem pandi peäle; Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda, Kui mul on willet- fust, Et kånad ärra hädda Ja keif muud õnnetust, Kui ilmas nähha saab, Et nou on kassinaste, Siis ikka wäggeste So heldus kinnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle üllerselt Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb tealt, Mo wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja süddamesse tulled; Oh tulle mulle ka!

82. 33.
 O du allersüßte Freude ꝛ.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ꝛ.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walguß
 olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meid ei
 jätta katsmarta; Keige asia teggia, Ilma ülles-
 piddaja, Heida armo minno peäle, Kule minno
 laulo heäle.

2. Keiaekallim hinge warra, Minno Issand
 olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab huffa
 minnema; Issand tulle armoga Minno sisse ella-
 ma, Et ma patto mahhajättan, Sinno sanna
 wastowõttan.

3. Sinna tülled taewast mahha Ning tood meis-
 le õnnistust, Wõttad ärra, mis on pahha, Ja keik
 hinge tiggedust: Issast ning ka Jesussest Satad
 armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Täida
 sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik,
 mis sallaja, Sinna merre liwa loed, Keik woid
 sinna arwata; Sinna tunnend tõeste, Et ma ol-
 len pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma ar-
 mas ollen sulle.

5. Jekka olled sinna pühha, Ei woi rōppust sal-
 lida, Patto peäl kãib sinno wiha, Puhtas hinges
 ellad sa; Alita Issand heldeste, Wotta mind nüüd
 diete Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jum-
 nalat saan nähha.

6. Sinna taewa tu-ikenne Olled wägää tass-
 le, Helde, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurja-

le; Uita mind siis nenda ka Omma waenlast armasta, Siis ei woi neid wihhastada, Redda wot tad armastada.

7. Issand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinnust ei woi lahhuta; Wotta mind so hõlele, Minna tahhan koggone Ennast sinno ommaks anda, Sinno armo meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armatse: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kurrati meelt teggemast, Et ma temma teggo jättan, Ja sind ükski kuulma tõttan.

9. Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab Kuusata Mind, et sudan wasto panna, Patto ar rasurmada; Ugha himmo ka-uta, Pattud mo sees lõppeta, Et ma woiksin ueks sada, Jummalat ni rõmustada.

10. Wotta mind, oh Issand! peasta, Kui ma juhtun efsima, Mind ka jälle üllestõsta, Kui ma sattun langema; Kui mo surma tund on kães, Ole sinna abbimees, Wotta pärrast sedda waewa Mind so jure ülles taewa.

Nun bitten wir den heilligen Geist 2c.

Sind pühha Waimo pallume, Oh! anna usko kindlaste, Kui surm tulleb, wotta Helledeste meid hoida, Et siis waewa järrel' Woime rõmo leida. Kütieleison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesus
Kris

Kristust tunneme, Ning et meie woime Eota tem-
ma peäle, Kes meid on saatnud Dige issa-male,
Kürieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita ar-
mus ellada, Et armastame Teine teist nüüd süd-
damest, Ning ühhel meel Elkame siin keigest wäest,
Kürieleison.

4. Sa rõmustaja hädda sees Oh! olle surmas
abbimees, Et ei lähhä arraks Meled sures häbb's,
Kui tõstab waenlane Süüd meie süddames, Kü-
rieleison.

N°. 84. 72.

Gott Vater / sende deinen Geist zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

SD waimo, Issa, läkkita! Et Poeg sind käst-
nud palluda, Siis anna taewast tedda. Kui
õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhkame, Oh!
ärta põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehk omma nouga
pärvida Se Waimo ennesele: Se on üks selge
armo hä, Mis surma läbbi heldeste On Kristus
saatnud meile.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtusime
Udamas Ni sure hädda sisse: Se läbbi, Jum-
mal parrago! Et ollime ni armoto, Sai kurrat
woimust isse.

4. Nüüd agga, Issand, teame, Ja ustus me-
les peame, Mis Kristus'est meil' todi, Et temma
omma surmaga Meil' annab taewast pärvida,
Kui tedda risti podi.

Gg

5. Meil'

5. Meil' usko armust antakse, Ja pühast Waimust seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea, Issand, sinnota Mo dige usk woib löppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui kurjad usko kiusawad, Ja kurjast was topannewad, Woib pühha Waim meid hoida; Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab kangešt hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arwitat Ja nõdrusses meid kossutab, Siis saab kül woimus meiele. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ta põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant rõmustab, Kui murre tulkeb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Rist tehko kül meil' kibbedat, Se pühha Waim teeb maggusat, On walguš pimmedusses; Et koggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul ellada Ni sures willetsusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jummalat kui Issandat Siin keigest melest kartwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust põdrwad.

11. Ei lahku temma ialge, Jaab mele jure truiste. Ka wiimses surma waewas. Kui keif ma-ilmsiin hukka läab, Siis temma meile ossaks jaab, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa, helde jaagaja! Oh! Kule palwe armoga, Ja sedda andi anna: So waimo meil' läkita, Siin temma läbbi jubhata, Ja taewas meid kaäna.

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

N° 85. 4.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr 2c.

NU, kitus olgo iggawest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heldusfest Meidawwitanud jälle. Meist melehea on Jummalal, Suur rahho-pölw on taewa al, Keif waen on otsa sanud.

2. Sind, Jessa, meie kidade Ning pallum sult abbi, Kes pead ülles targaste Keif omma san na läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Jossand.

3. Dh! Jesus önnisteggia, Kes Jssast tulled taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peästa ärra waewast. Wa pallun keigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Dh! amma meile armo.

4. Dh pühha Waim!sa abbimees, Sa rõnuustaja taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peästis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab löpmatta Se peäle meie lotus.

N° 86. A

Gott der Vater wohn uns bey 2c.

JUmmal Jessa, meile jä, Meid peästa kurjast ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita önsast surra. Kurratist meid peästa sa, Eass' meid

so peäle lota, Ning sinust abbi ota, Keif sinno
 kã-est wotta. Lass meid olla sinno sees, So om-
 maks ennast anda, Ning kurja wasto panna,
 So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on jah,
 Nüüd laulgem keif Halleluja!

2. JEsus Kristus, meile jä, Meid 2c.

3. Pühha Waim, ka meile jä, Meid 2c.

116 144. 87.

Kurie / ach Vater allerhöchster Gott 2c.

Kurie, Oh! Jummal Jssa kõrges wäes, So
 kãsko põlgab iggamees, Oh! ärra nuhtle
 sõggedust, Mis siin teeb paljo eksitust. Oh heida
 armo!

2. Kriste, Te, walgus, wärvaw olled sa, Sa
 olled tõdde, ello ka, Se Jssa sanna iggawest,
 Kes rõmustab meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kurie, Oh pühha Waim! meid hädda seest
 Nüüd armust peästa iggawest; Meid ärra jätta
 aitmatta, Kes so peäl lootwad usfoga, Oh heida
 armo!

Ne 88. 70.

Nun mach uns heilig / Herr Gott 2c.

Wisil: Oh Jesus Kristus! tulle sa 2c.

Nüüd te mind pühhaks armoga, Ning minno
 südda puhhasta. Oh! Jummal Jssa, kait-
 se mind, Et süddamest ma kidan sind.

2. Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peäskid om-
 ma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So
 rahho anna minnule.

3. Oh!

3. Oh! pühha Baim, mind walgusta, Mind
táida omma armoga, Mo arga súddant rõmusta,
Et sulle ellan kartmatta.

4. Kolm-ainus Jummal surest wäest, Kes olled
Jummal iggawest, Mind kute ning mind awwita,
Mu olgo sulle lõpmatta!

Jani Páwal.

Safaria Kitusse-Laul.

89.

Gelobet sey der HErr / der 2c.

Wifil: Minno hing auustab wägga 2c.

Rõpetud olgo Issand, Israeli Jummal,
Et temma on tulnud Eatsma ja ärralun-
nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sartwe,
Omma fullase Laweti koiast,

3. (Nenda kui temma on rákinud omma püh-
ha Prohwetide su lábbi, Kes ma-ilma algmisses
on olnud.)

4. Et temma meid píddi ärrapeástma Meie
waenlaste káest, ja keikide káest, kes meid wih-
kawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama, Ja
omma pühha seádusse meie tulletama.

6. Se wande järrele, mis ta on wandunud
Meie Issale Abraamile;

7. Meile anda, et meie, kui ärrapeástetud om-

ma waenlaste kääst, Ilma kartmatta tedda pidi
dime tenima,

8. Pühhitsusses ja õigusses temma ees Keige
meie ello aega.

9. Ning, sinna lapsõke, sind peab Keigeförge-
ma Prohwetiks hütama; Sest sinna pead Jõsan-
da palle eel kaima temma teed walmistama,

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks-andmisse sees;

11. Meie Jummalala süddamelikko hallastusse
lääbi, Misga meid on tulnud katsma setousmin-
ne kõrgest;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedusses
ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee peäle
seädma.

13. Kitus ja au olgo Jummalale Jõsale, ning
selle Poiale Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggawessesseks aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina-Maria Päwal.

Maria Kitusse-Paul.

90.

Meine Seele erhebe den HErrn 2c.

Minno hing auustab wägga Jõsandat:
Ja minno waim on wägga rõmus Jum-
mala minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmar-
daja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kiit-
wad mind õnsaks keige põlwe-rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo teinud Se wäggen,
ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni
Nende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma kae-warrega suurt wägge
üllesnäitnud; Temma on laiale pillanud neid,
kes uhked on omma süddame melest.

6. Temma on wägewaaid au-järgede peält
mahhatoufanud, Ning allandikkuid üllendanud.

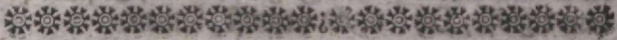
7. Kennel nälg on, neid on temma täitnud
hea annettega, Ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma sullase Is-
raeli, Et ta pididi omma hallastust meele tulle-
ma iggaweste,

9. Nenda kui temma on rākinud meie wanne-
matte wasto, Abraamile ja temma seemnele.

10. Kitus ja au olgo Zummalale Israle, ning
selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

11. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ikka, Ja
iggaweste iggawessets aiaks, Amen.

Mihkli Päwal.

91. 92.

Die Engel/ die im Himmels-Licht 2c.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage 2c.

Sed Inglid taewa walgusses, Kes Isandat

seäl kiitwad, Ja temma palle selgusses Ja sures
 auus näwad; Need Issandast on pandud teäl
 Need lapsi hoidma ilma peäl, Ja wäggewaste
 faitsma.

2. Mis arm ja heldus on käl se, Mis Jum-
 mal teeb meil' waestel', Et Inglid hoidjaks antakse
 Ja faitsjaks neil' lastel', Kes puhtast melest ussu-
 wad, Sest wotkem kita Jummalat Nuüd Ingli-
 dega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatseks Ni kumbest kui ka
 melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate siin
 alles. Neist Inglit sedda tehakse, Mis Jum-
 mal tahhab üksine, Ni taewas kui siin ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keik kurga ussine, s-
 te, Mis kelab nenda ellamast, Kui Inglit ellat-
 se. Keik ilma-ma au põlgage, Ja Jummalat
 siin tenige Heal meel' kui need Inglid.

5. Kes omma luhikmettele Siin melew alda an-
 nab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmkord pühha
 kaulab Keik Ingli-hulk ja koggodus, Kes rõmoga
 teeb auustust Sell' surel' Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
 ikka kita Sind, Issa, pühha Waimoga, Ja sulle
 ka au näita kui pühha Ingli sarnane, Et saan so-
 auu rigisse, Oh! an' a armust, Amen.

92.

31.

O Gott / der du aus Herzens Grund' ze-

Wisel: Keik kallis hinge õnnistus x.

O Jummal! kes sa heldussest Armastad in-
 nimesi, Teed head ka keigest süddamest, Kui
 Issa

Jssa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname,
Et iggapääw meil' ueste Sa lassed armo paista.

2. Keif ennama sind kidade, Et olled Inglise
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimesse, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl
konnime, Ei kuowi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jssa tae-
was Meid mälletad ni tru-iste Siin meie sures
waemas, Et sinna armust murretsed, Kui agga
kääime diged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jssand! arma-
matta, Ei sünni se, et peame Sull' jääma tännama-
ta; Sepärrast meie tänname, Ja julgest üllebrägi-
me So sure helde armo.

5. Meed Inglid on jo wäggetwad, Ja meie kõre
was seiswad, Ja kir' kud, kolid, wannemad Kui kan-
ged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk' matta,
Ei kaddund ärra kuulmatta Sel kangel kurjal
aial.

6. Oh! anna meid siin lõpmatta Sind südda-
mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid
ärvaia, Et armastame pühhitsust, Ja armo,
puhtust, allandust, Et karmwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis filmadega
näme, Mis näitab meil' keif ilma-ma, Ja sinno
fannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So
auuks üllekuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes häd-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglide
lääbi kaitstud; Siis anna neid ka eddasi Siin
keibis paikus allati Mei' ümber leri tehha.

9. So pühha risti-koggodus Kanende hõleks ol-

go, Ja igga male õnnistust Ja rahhojãrgest tulgo,
Et nemmad ka keif õnnetust Ja põrgoliste kam-
walust Meist keifist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimseks kãngest wãest Meid
Kurrati kãest peãsta, Ja meie waeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wãggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõpmat-
ta ka lauldud.

Pühhasi Jummalasannast.

N° 93. 74.

Liebster Jesu / wir sind hier zc.

Nõmas Jesus! arwita Sinno sanna
hãsti kuulda, meelt ja mõtted walmis-
ta, Palwet armust wastowotta Sin-
no Waim meid walgustago, Ma pealt
taewa juhhatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei se
ennesest siin lõppe. Meie kühhogi ei kõlba, Kui sa
issi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgusest, Kes meil' Ja-
sast taewast antud, Te, ma pallun süddamest,
Süddant, suud ja kõrwad lahti. Palwet, laulud
Jesus! sinna Easse hãsti forda minna.

N° 94. 74.

Nun Gott Lob! es ist vollbracht zc.

Sümmal olgo tännatud, Keif on hãsti forda
lãis

lainud, Palwed, laulud, õppetus; Jummal on
 keik hãsti teinud. Wotkem sedda mele panna,
 Se eest temmale au anda.

2. Pãkki koio rahhoga, Jummal on meid õn-
 nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida temma
 õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja
 meid ennam walmistago.

3. Pãh me ellik tulleme, On ning rahho meile
 olgo; Andko jãtko leiwale, Jummal keikis appi
 tulgo, Nitko õnsast arrasurra, Ja meid wiimselt
 taewa tulla.

95. 117

Herr Jesu Christ dich zu uns wend zc.

Oh Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo meile
 lãkkita, Kes meid woiks aita armoga, Ning
 tõe tele juhata.

2. Te lahti suud sind tãnnada, Ja meie sũddant
 walmista; Se õige usso anna ka, So nimme
 tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Oh pühha!
 pühha! olled sa, Ning pallest pallesse seãl ka
 Sind nãme õnsa rõmoga.

4. Au selle taewa Issale, Au temma aino
 Poiale, Au pühhal' Waimul' iggawest, Ning
 tãnno andkem keigest wãest.

96. 112

O Mensch! wie ist dein Herz bestellt zc.

Wisil: Need wallatumad kũtlewad zc.

Oh innimenne! ussinast Oh wata warra, hilja,
 Mis kaswab sinno sũddamest, Kas õhha-
 tad

Kad, woi wilja? Sest wiljast semet tunnukse, Mis sinno fisse tehakse, Teeb waenlane, woi Jummal?

2. Ons sinno südda kowwa te, Kus käiad läbbikäiwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lin nud semet söwad, Siis sinna ärra mötlege, Et on üks tühhi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Ons seme ärratallanud, Ja ärrasödüd lindust, Siis ust on ärrakaddunud, Ja polle hingel toidust, Kui temma langend kõrwale, Ei tunne südda ühtege, Siis ello te on finni.

4. Ons südda pae sarnane, Pat sedda kow waks teinud, Ei kaska seme sügguge, Siis temma hukka läinud, Ei polle märga paele, Ei sa seält wägge seemnele Seäl koskuda ja ditsta.

5. Ons südda pattustpõdrimatta, Ja polle kat ti murtud, Siis on se ilma sügguta, Ei olle patto tunnud; Kui murrestes sa allandad, Ja pallud uskus Jummalat, Siis temma kossub jälle.

6. Kui ohhakad on süddames Ja selle esto murre, Et pead luggu rikkussest, Et nälgä sa ei sülle; Siis temma semet lämmatab, Et temma hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Ni luggu on, kui noutakse Ma ilma him mo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui war ra, wilja tagga; Siis kaub ärra iggawest Se ello fanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head maad ilmas nähha, Mis diete on harritud, Ja Jumma lake teada, Seäl seme, kedda Jummal loob, Käl saddakordse wilja toob; Se on üks õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo müüd, Ja ärgo ennast

ennast petko, Baid tunnistago omma süüd,
Ja tanna pattust põõrgo; Aeg ärvalääd, surm
jouab ka, Sa iggawest pead surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnule üht katkipekstud
süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks olla seäl
sees asent, Et ta saaks walmis wiljale, Mis tae-
wa kaid mo järrele, Ja kannab tuhhatfordsed.

97. 90.
D. H. Erre Gott / dein göttlich Wort 2c.
S. Sanna se On seggane Meil' Jummal, kawa
Solnud, Senni kui se Meil' heldeste On jälle
teada tulnud, Kui keikide Apostlide Head kirjad
sedda näitwad; Ma tannan sest Sind südda-
mest, Need hinge nälgä täitwad.

2. Mi selgeste Ja walgusse Nüüd meie silmad
näwad, Oh hallasta, Mo Jummal! sa Ka nen-
de peäl' kes salgwad Sind, lotes weel Se tühja
peäl' Mis innimesed seädwad. So sannaga Reid
walgusta, Et hukatussest pääswad.

3. So pärralt ke On öiete, Se peab esmalt
uskma, Ring armo tö Ja lotusse Siin Jesu ar-
must wotma, Ja liggimest Ka süddamest Heal
melel armastama, Ring süddant ka. Käl kassima,
Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid loja sa! So armoga Meil' sedda pead
andma, Kes lodab nüüd, Sel polle süüd. Ei woi
seu' kahjo tulla, Ehk tahhastid Keik waenlased Reid
ning so sanna rikk' da, Ei maksä need Sull' mid-
dagi, Se nou peab tühjaks sama.

5. Oh! pärranda Se hädda ka, Et need ka pat-
tust

tust pöörwad, So sanna ke Ei tahhage, Waid wal-
let öppetawad; Need laidawad Ning pölgawad,
Mis nemmad polle kuulnud, So sanna ka Neil
teadmatta, Eks kurrat sedda teinud?

6. Mull' tössi se On koggone, Mis Paulus ül-
lespannud, Keik hukka lääb, Mis film siin nääb,
So sanna, Jummal, jänud On terweks weel, Et
kül se peäl Need kurrad nurrisewad, Kut tiggeweel
On nende meel, Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teäl Mo Jäsa weel, Sest surmi
mull' kasuks tulleb, So werrega Meid peästid sa,
Sest südda rōmo tunneb. Ma tannan sind, Oh!
wotta mind Ni armsast önnistada, Kui öppetad
Ning tootad, Se peäle tahhan lota.

8. Sest lodan ma, Et Jäsand sa Ei jätta häd-
das mahha, Kes usso sees Ning süddames So
sanna noudwad takka, Meid rōmustad Ning önn-
nistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma pallun sind,
Oh! aita mind, Et rōmsaste woin surra.

Jummala Kunnest Käsust.

98. 19.

Mensch / wilt du leben seeliglich zc.

Ui Jummalaga puad sa, Oh inimien-
ne! ellada, Meid kümme käsko pead
sa, Mis Jummal andis, piddama.
Kürteleison.

1. So ainus Jummal öllän ma, Wuid ärrä
wotta

wotta piddada, Mo peäle loda üfsine, Mull' an-
na ennast foggone. Rürieleison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind pallu, kui
sul hädda käes, Se pühhapäwa pühhitse, Et so
sees tehha woin mo tö. Rürieleison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma kawat-
lusfeta, Ring ärra ella wihha sees, Ja olle käsin
naese-mees. Rürieleison.

5. Muind' omma ärra warrasta, Mis walle,
ärra tunnista, Ring ärra püa woõdra naest, Ehk
woõdra perret, wilja, weist. Rürieleison.

N° 99. 19.

Diß sind die heil'gen Zehn Gebot 2c.

Need kumme käsko moistkem nüüd, Need näit-
wad meile patto süüd, Neid sanud Moses
Jummalalt, Ring tõi neid meile üllewelt. Rür-
ieleison.

2. So Jummal üfsnes ollen ma, Muid ärra
wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ring
armasta mind feigest wäest. Rürieleison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nimme
asjata, Waid hua appi süddamest, Ring kida
mind ka iggawest. Rürieleison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapäwal
hingama, Kass' seista argi-päwa tööd, Et Jum-
mal sinno sees teeks hääd. Rürieleison.

5. So issa ikka auusta, Ring emma ärra un-
nusta, Kui jouad neile tehha hääd, Siis sinna
kaua ellus' jääd. Rürieleison.

6. Ei pea tapina, wihkama, Ei maksma kurja

kurjaga, Baid olle kaunis tassane, Te head so
wihhameestele. Kurielison.

7. Jä puhtaks abbiello sees, Teist ärra püa süd-
dames, Keif roppust wotta wihkada, Ja ikka
puhtast ellada. Kurielison.

8. Muind' omma ärra warrasta, Piig kasso jä-
go noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning
jagga waestel' ommast kääst. Kurielison.

9. Ka ärra rägi kawwalast, Ja karda wasset
ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis õige,
sedda tunnista. Kurielison.

10. Sul ärgo olgo himmustust Sest, mis on
teise pärrandus, Te liagimessest' nenda hääd, Kui
isse-ennesele teed. Kurielison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning woõra
õrja finnita, Et nemmad jäwad paigale, Ning
teggewad töõd ausaste. Kurielison.

12. Meist kaskust meie õppime, Et pat meid
rikk' nud kurjaste, Ja kuida Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kurielison.

13. Meid armust Jesust arwita, Sa olled õn-
nisteggia, Meil polle abbi ommast töõst, Se sa-
tab põrgo iggawest. Kurielison.

Pühast Kristi Usust.

100. III.

Wir glauben all' an einen Gott zc.

Mie ussume Keif aino Jummal Ma
ning taewa Lõja sisse, Kes isä kom-
bel armoga Meid keif, lapsiks hüab
isse.

isse. Temma tahhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka teelda, Kui meid kurrat puab neelda, Sa kannab murret meie eest Kui wäggen Jummal iggawest.

2. Meie ussume Jესusse Kristusse Jummalaning innimesse, Kes õnnistust toob keikile, Jēsa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõsina innimenne, Uskus pühast Waimust sadud, Meie heaks ma ilma tulnud, On surnud wisti sambas tõest, Ning tousnud illes õmmast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jēsa ning se Poiaga Us Jummal on, ja wottab isse Keik kurrad ma peäl rõmusta, Annab andi ilma peäle, Kristi-rahwal ühhe mele, Sünd siin andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

108.

Godt Vater / der du alle Dinge zc.

Wisl: Kes Jummalat ni lassēb tehha zc.

Oh Jummal Jēsa! ilma toja, Ja keige asja teggia, Sa keige rahwa õnne toja, Sind ki-dab keif se ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sin-nust sündinud, Kui lõppetafid wanna aega, On temma taewast lakkitud, Sind auustakse südda-mest, Oh Jummal Jēsa! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne il-

ma ollemist, Ja ommaeks lapsiks wastowotnud,
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

4. Kui päwast walgus wähiatulleb, Ja wessitouseb hallikast, Mi sinna meie walgus olled, Keif head sa jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

5. Sa lasjed omma päwa toustä Mi kurjale kui waggale. So heldust annad sinna paista, Ei nubtle ial äkkiste; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Meil' jo ma ilma algmisses, Meid sanna läbbi liggi tonud, Et õnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

7. Se, kes on ilma-armamatta, Ja kenne wäggi modtmatta; Ja surus ilma-mõtlematta, Se samma ilma-noudmatta; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis sinno auu, Keif lojused sind palluwad, Keif kütwad sinno targa nouu, Kes ial ma peäl ellawad; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

9. Sind auustab keif Ingli-wäggi, Ja laulwad pühha! pühha! ka, Kes algmisses suurt immet teagi, Ka sedda kütwad löpmatta; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

10. Keif pühhad õnsad taewalisses Sind kütwad sure healega, Ma peäl keif risti-innimeseses Sind kummardawad auuga. Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

11. So nimmi sago pühaks petud, So riik
meil' tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda teh-
tud, Kui tehaks taewas üllewel, Meil' jagga leiba
heldest kääst, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui meie
andeks anname, Meid ärra kiusatusse sata, Et kei-
gest kurjast peäsime; Sull' olgo keigest süddamest
Au, kitus, tänno iggawest.

No

102.

89.

114

Versuchet euch doch selbst zc.

Wisil: Oh! wotkem Jummalat Suust zc.

OH! wõtke katsuda Ja süddant läbbiwata,
Kas õige usk teil on, Kas Kristus seält on lei-
da; Arm, heldus, allandus, Piitmeel ja kannas-
tus, Ja melest tassane, In temma õppetus.

2. Usk selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab õmmeti Kui koit ni wallusaste, Teeb
Jesu sarnatseks, Se näitse selgeste, Aut süddant
meile teeb, Kui uest sünnime.

3. Usk tõest Kristussest Saab ello ennesele, Ja
jaggab lähemal' Head heldest melest jälle; Et
temma Kristuses Siis armust rikkaks saab, Sest
kidab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Usk lodab kindlaste, Mis Jummal toota-
nud, Mis temma rākinud Ja sannas kinnitanud,
Se lotus liikmatta Jaab seisma kowwaste, Ei
hāddas, ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Kel usk on, Kül se woib Ka wenda armastada,
Et sedda Jummalast Peab rohkest tassutama, Ni

Euida Jummal teeb, Ni heal' kui kurjale, Ni temma süddamest Teeb neile keikile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia annud, Kul meie alles weel Ja peäle wihha kannud, Kui sedda viete So mele tulletad, Siis wihha mahajaab, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Ni tehkem wemmal' jälle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sinna felle; Kui kegi wainub sind, Siis tedda õnnista, Se tasfutakse keik Se taewa auuga.

8. Kui Jummal panneb sind Uht rasket risti kandma, Ust sedda kergeks teeb, Ja kannatust woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jummalat, Kul temma pea siis So hädda lõppetab.

9. Ust annab õppetust, Sest muido olled rummal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde Jummal; Se satab palwele, Ja otas Kristusfest. Head tehha joudo süin, Ja mitte ennesest.

10. Ust õppib üksine Sind Jesu peäle waatma, Ja Waim ükspäinis sind Head teggema woib sata, Et kangekaelust ning Süigulgust surretad, Et Jummal sinnust ei Sa ial wihhasud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus' so sees ellab, Se on, mis parrast ust Ni kangest murret peab, Se annab õigust sull', Woib pattust puhhasta, Teeb rõmo, joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Issand! wotta siis Mo usko kaswata, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma, Kus õige walgus on, Seal temma paistab ka, Et Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Jõsa meie Palwest.

N° 103. 109.

Jst es nicht ein Werck der Gnaden 2c.

Wisil: Arka ülles, minno südda x.

Sis se olle arm ja heldus Jummalaga kõn-
nelda, Et sel pattusel on julgus Temma
ette astuda, Et ta wottab armasta,
Pattud andeks anda ka, Ja, kui igganes on waia,
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ous sul rist ja hädda alles, Lot a agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl Kõl siin maas
so kambri teäl, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa miina.

3. Sinna risti-innimenne, Wõtta järgest pal-
luda; Palwed, oh! mis immelinne, Woiwad tae-
wast arwada; Tahhab kurrat mäsada, Ja sind
kurjast kiusada, Jhho, hinge pörgo sata, Sind ta
peab rahhul jätma.

4. Jesus pallus sagedaste, Wõttab meid ka
õppetä, Et kui Jõsa ussinaste Wõttame siin pal-
luda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tullo pal-
wele, Et se läbbi waggadele Taewa te on lahti
jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kiu-
sates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wih-
hastes; Olgo siis se üllem tõ, Et sa tõttad pal-
wele, Jummal woib kõi ärrakeelda, Et sind kur-
rat ei woi neelda.

6. Kui sind ristis wäewatakse, Wotta warsi õhka; Kui sind wõgga hirmutakse, Oh! siis mele tuletta, Et on Jummal ülleweel, Kes woib peasta hädast teal, Wata agga temma peäle, Temma aitab murrest jälle.

7. Temma annab mis on waia Damma waeste lastele; Jhho, hinge, ello=maia Hoiab temma heigeste, Keif mis pudub sinnule, Sedda kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Arra mõtle kaakipiddi, Jummal aitab tõeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, õhka allate, Kui ta Poia läkkitand, Kes meid pörgust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga keif meile anda?

9. Jesus, kui ta wahhest olli Damma Jssa palumas, Selgus temma ümber tulli, Jssa tedda auustas; Sinna usklik palluja, Pallu sedda Jssa ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so walgus toufeb pea?

10. Kui sa unnest üllesärkad, Selget päwa walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warsi palwega Wottad Poja leppita. Pallu päwa Poja minnes, Palu tedda päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wõtta, Mis sull' Jummal rohkest käest Onnistab, kui sa ei tõtta Tedda tännama se eest? Koggematta se ei sa, Täewast jagatakse ka; Sa ei pea unnustama Koga wottes tännamata.

12. Kui sa õhto mahhabeidad Unne=wodi magama,

gama, Paksus pimmedusses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Vallu sinna kangeste, Et sind Jum-
mal warjule Wottaks Ingli läbbi hoida, Et sind
kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda innimenne Palwel' ennast
soalmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Omma süddant kowwaste
Panne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei nela Egga
pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis filmad ülles Taewa pole
palludes, Temma olli Jessa sülles, Siina miina
iggatses. Kui sa lähhad palluma, Arra ilma ar-
masta, Salga temma himmo ärra, Süddant
taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need wõd-
rad mõtted ka ei so süddant ärrakäna, Siis ei jä
sa abbita. Et kül sa ei kõnnele, Ohka agga jär-
geste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei neid armas
Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jesust pead, Tedda tõest ar-
mastad, Siis sa saad, kui issi tead, Mis sa ial
himmustad. Jummal annab heldeste, Mis on
tarwis sinnule, Eoda, ärgo olgo murret, Senni
kui sa õnsast sured.

N

104.

99

Vater unser im Himmelreich 2c.

GH Jessa taewa rigi sees! Sa kässid meid keif
süddamest Kui wennaksed sind palluda, Ning
hädas appi kutsuda. Oh! aita, et ei ükski keel,
Waid palwed peaks hing ning meel.

H h 5

2. 50

2. So nimmi sago pühbits' tud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle-oppetus, Ja lõp-pek's rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno kääst Mell' nüüd ning parrast iggawest, So Waimo omma anniga Easf' meie jures ellada; Keik pörgo wihha läm-mata, So foggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peäl Sündko kui taewas ülleweel, Et sega rahhul olleme, Mis meile sünnib ialge, Keik kurja tahtmist tallita, Mis puab sinust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoia tõbbe, tulle eest, Ning peästa nalja, waeno kääst, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihhameestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walmis kart-ma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab Eiusama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning meie lihha fihhutab, Siis anna woimust kowwaste, Et usso läbbi woidame.

8. Meid peästa keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada Meid hoia kurja surma eest, Ning peästa wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem: keik ussoga: Amen, oh Is-sand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuultakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Pühhasi Kristmissest.

N.

105. 13.

Christ unser Herr zum Jordan kam etc.

Kui Jesus sure armoga Jordani jõeale tulli,
Et temma piddi teggema, Mis Jõsa
seädnuud olli, Siis püdis ta Joannessest,
Et piddi rist' ma tedda, Ja seädis pühha pesse-
mist, Mis parrandab keik hädda Jesusse werre
labbi.

2. Siis pangem sedda tähhele, Mis se on: rah-
wast rist' ma, Sest Jummal käsib kowwaste, Et
peame keik uskma. Siin peab wessi ollema, Ei
süski paljas wessi, Waid teäl on temma sanna ka
Ja pühha Waimo käsfi, Se on se ristja isfi.

3. Kõl sedda näitsid selgeste Need tähhed ning
se sanna, Mis Jõsa räkis heldeste, Ja käsfi
mele panna, Et ütles: minno Poeg on se, Mul
on hea meel ta peäle: Siis kartke tedda diete, Ja
kuulge temma heäle, Ning wotke temma sanna.

4. Ka Jummal Poeg on isfi teäl, Kes õige in-
nimenne, Ning pühha Waim on temma peäl Kui
wagga tuikenne; Sest tulleb meile uskuda, Et
kui meid ristitakse, Kõlm-ainus Jummal ristib ka,
Ja nenda walmistakse Meid temma ello honeks.

5. Apostlid Jesus õppetas: Et minge ilma süsse,
Ning tehke Jungriks ristides Keik lodud innimes-
si: Kes ussub ning saab ristitud, Se peab õnsaks
sama, Ja se on uest sündinud, Ei pea surma jäma,
Waid pärrib taewa, riki.

6. Se-

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ärra sedda, Saab patto pärrast lõpmatta Kõl tundma põrgo hädda, Ei omma õigus armwita, Se lähhab pea tühja, Se pat se wottab rikkuda Keik, mis weel hea on nähha; Ei ommast kääst sa abbi.

7. Silm näab kõi wet siin ollema, Kõi rahwast ristitakse, Ning waimus näikse usfoga, Et südant pühastakse, Kõi ello weega tõeste Jeesusse werre läbbi, Ni parrandakse rohkeste Keik meie hinge tõbbi, Mis pärritud ja tehtud.

Pühast Öhto-söma-aiast.

No. 106. 37.

Jesus Christus / unser Heyland 2c.

Jesus Kristus, Lunnastaja, Jõsa wihha leppitaja, Wõttis kalli surmaga Meid keik põrgo pinast peästada.

2. Omma surma mällestusseks, Meie hinge õnnistusseks Jaggas ihho leiwaga, Omma kallist werd meil' winaga.

3. Kes sell' laual' tahhab miina, Togo õiget usko siina, Se kes kurjast siina läab, Temma ello eest seäl surma sõõb.

4. Kida wägga omma Poja, Kes on annud omma Poja, Et ta sinno assemel Hinge heitnud risti samba peäl.

5. Sinna pead uskma sedda, Se roog kolbab neil',

neil', kel hädäda On ning raske hänge koorm, Ja suur abhastus kui öige surm.

6. Sedda õnne Issalt taewas Püab südda fures waewas; Kes on ilma ussota Argo tulgo mitte seie ka.

7. Jesus ütleb: tulge waesed, Botke armo, mehhed, naesed, Arst ei kolba terwile, Emma nou neist naeruks pannakse.

8. Kui sa issi woiksid sada Taewa, miks ma näggin waewa? Egga se roog kolba full', Kui sa ommast wäest saad abbi küü.

9. Kui sa ussud kindlast sedda, Ning ei salga omma hädäda, Siis sa oled walmistud, Ning so hing saad hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peäle armo heida, Et ta sinnust abbi nääd, Kuida Jummal sulle armust teeb.

107.

43.

Godt sey gelobet und gebenedeyet 2c.

KES omma ihhoga meid tänna söötud, Omma werrega meid jootud, Sell'sammal' tänno ning ka kitus olgo, Se meil' hänge õnneks tulgo. Kurielison. So pühha ihho läbbi, oh Jesuke! Mis Mariast sünd' nud töeste, Meid so pühha werrega Keiges hädädas armwita. Kurielison.

2. So pühha ihho mei' eest surma pandi, Gest se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind meil' näita, Se ei sünni melest heita. Kurielison. So arm oh Issand! aias sinno peäl, Et so werri
teggi

teggi immet meil' Ning sa maksid meie süüd, Gest
on Jummal helde nüüd. Kūrieleison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna
Kuulda sinno kallist fanna, Et wenna-arm meil
isfeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kūrieleison. Isfand, aita omma waimoga Sin-
no mele pärrast ellada, Et so risti-foggodus Rah-
ho saaks ja önnistust. Kūrieleison.

N° 108. 64.

Jch komm iest als ein armer Gast zc.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage zc.

MA tullen armas Jummal, nüüd, Et sa mind
kutsud woóraks So lauale, kus kallist hüüd
Mull' walmistasid warraks. Kui nalg on minno
hingele, Kui janno minno waimule, Et hädda
tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa kowwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isfi
tead. Sa olled leiwaks, kaewuks ka! Kes södab,
jodab armoga Reid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, öige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda fossu-
tada; Sa armo laua walmistad, Sa keikile se
ehhitad, Kes sinno peäle lootwad.

4. Kui tallekenne otsin find Mo hinge karjast
tagga: So ello = Manna södab mind, Kui nalg
mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahjuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui pödral' surest pallawast Wee himmo
peäle

peäle tulleb, Et temma külmaft hallikast Siis
janno ärra-aiab: Mi järgeste ma himmustan,
Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks sinno
läbbi.

6. Keif ennamiste ihaldan, Ja pallun agga
sedda, Et keif mo pattud kahhelsen, Sest need
mull' tewad hädda: Mull' õiget usko anna ka,
Mind õigussega ehita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wõtta tommata Sest ilmast
taewa pole, Et ei ma-ilma armasta, So arm mull'
tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wiha
lõppeb süddamest Mi kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto
wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust
leida, Mo sees on selge hukkatus, So jures selge
õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha
Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka
Keif kurri tõ ja häbbi. Mo meelt ja mõtted juh-
hata, Mo kurjad himnuud kauta, Mis enne ar-
mastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis
hinge warra, Ma annan suud nüüd sinnule, Oh!
ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peioke, Et ris-
ti peäl ni kalliste Mind olled ommaks saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, kallis
Lunnastaja, Ja armastan sind õiete, Ja otan
sedra aega, Et sinna ello-jaggaja Seäl keige õnsa
rahwaga Mind taewa laual' kutsud.

CXI. Paul Taweti Paulo-Ramatust.

Jeh dancke dem HErrn von ganzem zc.

Wisil: Minno hing auustab wägga zc.

Minna tahhan Jehowa kita keigest südda-
mest Nende digede nou = piddamisses ja
koggodusfes.

2. Sured on Jehowa teud, Arrawallitsetud
keik nende hea tahtuusse järrel.

3. Au ja kitus on temma teud, Ja temma di-
gus kestab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestusse
seadnud; Armolinne ja süddamest hallastaja on
Jehowa.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda kart-
wad; Temma seadus on ikka temma meles.

6. Omnad wäggewad teud on ta teada annud
omma rahwale, Et ta neile piddi andma pagga-
natte pärrandust.

7. Temma kätte tööd on tödde ja kohhus;
Tõssised on keik temma seadmissed.

8. Need on kinnitud ikka ja iggaweste, Ja teh-
tud tões ja õigusses.

9. Temma on omma rahwale ärralunnastamist
läkkitanud, Temma on omma seadust käästnud ig-
gawesses; pühha on temma nimmi ja tulleb karta.

10. Tarkusse alginne on Jehowa kartus;
Üks hea moistus neile keikile, kes sedda tewad,
selle kitust kestab iggaweste.

11. Kitus ja au olgo Jummalale, Issale ning selle Poiale, Ning selle pühale Waimule.

12. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ikka, Ja iggaweste iggawesses aiaks, Amen.

M 110. 96.

Schmücke dich / o liebe Seele 2c.

M Inno südda, rõmustelle, Jätta patto kombed jälle, Tõtta ärra pimmedussfest, Minne wälja rummalussfest, Sest sind laual' kutsutakse, Onnistust sull' pakutakse, Jesus, ma ja taewakoja, Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne, jowa usfinaste, Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jesussele, Argo jägo tullematta, Ohka, pallu wiwimatta: Tulle, tulle Jesukenne! Ja mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurtrahha kullutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma anid ilma; Sest et se on arwamatta, Mis sa kindid tassumatta, Keik ma-ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh! mis himmo tulleb peäle, Kui so heldus tulleb mele, Jesus, kallis hallastaja! Innimeste leppitaja! Omma ihhoga mind sõdad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mõtlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Se on ärramõtlematta, Se on ärrarõkimatta. Kuis woiw innimenne teada, Eht

Ka sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle keigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, winas woe-
takse; Mitto tuhhat sedda sõwad, Mitto tuhhat
sedda jowad, Ommeti on kullumatta, Jaggatakse
löppematta. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei
waimo walgus paista?

7. Jesus! minno õige ello, Jesus! minno rõõm
ja illo, Jesus! keigesurem warra, Ärra taggane
must ärra. Põlwele ma langen mahha, Jhhaldan
ja pallun sedda: Lasse sedda kallist roga Mind mo
heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastama in-
nimesse; Omma hinge ärra-andsid, Kasket risti
melel kandsid, Ballasid ka omma werre Jhma
patto pärrast ärra; Se mind jodab õnnistus-
seks, Sinno armu mällestusseks.

9. Jesus! kallid hinge toitja, Jesus! patto är-
rawoitja, Te, et ei sa hukatusseks Ma so laua
õssalisseks. Sinno arm mo meles olgo, Ja mo
süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui sin waewas,
Jään ka sinno ommaks taewas.

III. 103.

O Jesu / meine Bonne ic.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale ic.

DH Jesus! rõõmo saatja, Mo hinge walgusta-
ja! Ei ükski ilmas joua Kõl sinno heldust kita.

2. Mull' kallid annid andsid, Ming maggusas-
te toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge rõ-
mustasid.

3. Mind

3. Mind többist parrandasid, Mind waest sa
awitafid, Mind nähjast söötsid, jootsid, Ja isfi
ennast andsid.

4. Sest süddamest find tännan, Ja se eest ki-
tust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
hawo tehti.

5. Sa risti kannatafid, Mind sega rõmusta-
fid, Sul hädda, murre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastafid, Mo peäle armo-
heitsid; So hädda, surm ja walls On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar-
mo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab
patto ärra.

8. Lass' mind so wägge kita, Ning se mo meles
olla, Et isfi hole kandsid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werrega mind
pesse, So Waim mind puhhastago, Need pat-
tud lõppetago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull' an-
deks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja õige ello
annab.

11. Oh! anna, kurni ellan Ja süin ma-ilmas ollen,
Sind kindlast armastada, Ja sinnust ossa sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast paltwess'
jāda, So risti wastowõtta, Ja lihha himmo jātta.

13. Mis ial wõttan ette, Süis olgo se mo mõtte,
Mis annid minna sanud, Et sa mind kossutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja peāsen surma waewast, Ning nään
sind, Jesus! taewas.

Pattustööormisest.

No 140. Bk.

112.

Liebster Jesu / Trost der Herzen 2c.

Ammas Jeesus, rõmustaja, Innimeste
Lunnast ja, Keif ma- ilma ainus on!
Kui ma allati ja ikka Omma hirmsa
patto wigga Minno mele tulletan, Ei
suis minna noud woi leida, Et ma so eest woiksin
seista.

2. Pattuseks ma-ilmal' sündsin, Ning ka mon-
da kurja teggin, Minno hing on roppust töis, Keif
head minna kautasin, Kurja jälle wallitsetsin,
Nüüd mind seub pörge töis. Pawa päwalt
patto hawad Dälameks mo mele läh'wad.

3. Jsfand! kuhho pean käämma, Kus so wih-
ha eest pean jääma? Seest ei olle rahho mul; Ma-
ilm ümber, Pea peäl taewas Hi mutawad mind
sün waewas, Kurrat teeb mull' hädda kül, Ja
mis mind weel ennam waewab, Keif se loom mo
peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-kandja, Omma ello
ärre-andja, Jeesus tulle appi nüüd! Ille mulle
Lunnastajaks, Omma Jfsa leppitajaks, Rauta
mo sured süüd; Tahtsid sa mind lunnastada,
Anna ka sest ossa sada.

5. Kaskest ollen patto teinud, Ennesele nuht-
lust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Agga
minna tullen tõttes, Ja so pole kummardades Lap-
se

se kombel ihhaldan: Olle jälle armolinne, Pal-
lun minna häddalinne.

6. Kui need Inglid rõõmsaks sawad, Pattused
kui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust was-
towõtta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhon parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma labbi uest sündind,
Temmas ellan iggawest, Temmaga ma muldas
maggan, Ja seäl taewas õnsast hingan.

N.

113.

56.

Herr / ich habe mißgehandelt zc.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja zc.

Sand! Kurja ollen teinud, Oh mind loor-
mab raske pat, Sedda teed ma polle kái-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin
kül minna Hirno parrast warjul' minna. Je-
sus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

2. Agga kuhho woiksin jouda Sinno selge fil-
ma eest, Ehk saaks ülle merre souda, Hauda pei-
ta hädda sees, Ehk mul olleks tule timad, Siiski,
Kõsand, sa mind leiad, Jesus! Jesus! aita mind,
Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapses nimmetada, Wotta mind
so armule, Ärra lasse patto lihha Süttitada
sinno wiha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma
ikka tännan sind.

4. Ehk üks innimenne jouaks Merre liwa luggeda, Ei ta siiski ilmas sudaks Keik mo pattud armwada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

5. Minno filmad wotke nutta Boido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häbbi Nuttada mo filma läbbi. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

6. Oh! et fangeks nutto-oiaks Pähkäfid mo pissarad, Ja mo filmist werri woaks, Et jo nutmast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Touseksid mo filmikestest. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

7. Agga, Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kustutawad koggone; Sest ma sinno jure tullen, Et so hawus warjul ollen. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

8. Sinno selga koormat koidan, Wiska pattud merresse, Ennast puhkastada heidan, Pesse lumme-karwale, Sinno pühha Waim mind saatko, Et ma ial sust ei lahku. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

114. 78.

Straf mich nicht in deinem Zorn &c.

Esand, omma wiikka sees Arra sa mind nuhtle, Sest so Poeg on wahhemees, Armo saatnud mulle, Mul on nüüd Paljo süüd, Siiski armo anna, Arra wiikka kaäna.

2. Kes sind surmas kulutab, Kes so armo li-
 dab, Ning so nimme auustab, Sulle tanno an-
 rab? Hoia sa, Pallun ma, Pörgo wallo tund-
 mast, Aita surra õnsast.

3. Issalikko armoga Minno peäle wata, Min-
 na ollen rõmota, Rõmo mulle sata, Kannata
 Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle terweks sa-
 wad.

4. Waat, mis nõdder ollen ma, Wägga
 nõrgaks lainud Keif lu. fondid walloga, Et ma
 patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo
 sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Koggoniste wäs-
 sind, Hingel iggaw odata, Dhkades ma rüddind.
 Kauaks sa Uitmatta Jättad hingekesse Sure
 murre fisse?

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jum-
 mal kuleb, Tagganege wastased! Kes teist en-
 nam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal, min-
 na seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal, Issal' ning sell'
 Yoial', Waimul', usso andial' Selle pühhitsejal',
 Kitada, Tännada Tahhan temma nimme, Kes
 teeb sure imme.

N° 15. 108.

Jch armer Mensch / ich armer &c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha &c.

MA waene muld, kes patto teinud, Siin sei-
 san, Jummal, sinno ees, Ma ollen kurja
 tee

tee peäl kâinud, Oh ärra nuhtle wiחה sees. Oh!
hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hädda tulles minno peäle, Et ollen
hirmsast efsinud, Oh! saaksin minna armo jälle,
Ma waene laps, kes patto teind. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule armas Jessa, taewast, Kui wägga
minna kissendan, Ja aita mind sest patto wae-
wast, Et andeks-andmist himmustan. Oh hal-
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heäle, Kui kaua ilma
ihhoidan? Eks sinna heida armo peäle, Kui õh-
kan, pallan, iggatsen? Oh hallasta! oh hallas-
ta! Mo hallastaja armoga.

5. Kõl hirmus suur on minno hädda, Ei woi
mu ükski parrata, Sa ükski kelad ärra sedda, So
arm woi sedda wâhhenda. Oh hallasta! oh
hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tõõd, ja patto mõda Mull' ärra
wotta tassuda, Oh! anna omma heldust teada,
Ja te mind ommaks lapses ka. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rägi agga ühhe sanna, Et kulen waene
eksia, Need pattud mulle andeks anna, Siis ollen
so sees pattota. Oh hallasta! oh hallasta! Mo
hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo palwed Ei jâ
nüüd wastowõtmatta, Sest minno mõtted
rõõmsaks läh'wad, Ei need mind ennam kurwas-
ta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
armoga.

N° 116. 105.

Sei mir doch gnädig / o mein Gott 2c.

Wisl: Ühüd põlgan minna rõõmsaste 2c.

M Jummal, hallastamo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Ni rikkunud, Et kurwastud Ja sures häddas ollen, Kui patt o wal- lo tunnen.

2. Oh! puhhast, oh! pesse mind Mo patto rojast heldest, So hawades ma otsin sind, Mo Jesus, aita noppest, Süs rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Issand, sedda.

3. Se wõlg mull' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, Kannata Weel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sinno Poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõsised Ja head on sinno te- ud, Mis meie muud kui süllased, Kel paljo ülle- kohhut? Sa rojata Ning pattota, Meid olled pühhaks lonud, Pat on meil' rojust tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui keif muud innimesed, Ma polle sündind pattota, Waid kui keif häddalised. Mo sündminne On pattune, Mind himmud rojastanud, Misga mind emma sanud.

6. Tõt Jummal sinna armastad, Mis salla- jas on nähha, So sannaga mind õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pan-
nud.

7. Tsoppiga nüüd ripputa Mo peäle, et saan
puhtaks, Mind lumme walgeks lopputa, Et ma
ei lähha uhkeks Ni süddames Kui kumbedes,
Waid sind ükspäinis nouan, Ja sinno pole jouan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on ukon-
til' maggus Sest minna ollen ranmota, Et kon-
tist üdd' kaddus. Oh! kauta Mo patto ka Ja
temma hiemsa häbbi, Ja parranda mo többi.

9. Mull' Jummal! puhhast süddant lo, Sest
fdda mo hing puab, Mo patto wallul' otfa to,
Mis mo peäl kurja huab; Mind uenda So wai-
moga, Kes tõsfine, mind täida, Ning abbi mulle
näita.

10. Oh! ärra nuhtle wiha sees Mind sinno
Noia parrast, Mo Issa, wäggen abbimees!
Head jagga Waimo warrast. Mind jahhuta
So abbiga, Et woin so peäle lota, So Waimust
rõmo ota.

11. Neid pattufid siis tahhan ka So nouud õp-
petada: Kui enne so nou tunnen ma, Siis woin
neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keik rasked süüd
Mull', Jummal, andeks anna, Ning murret mo
eest kaäna.

12. Sull' peab parrast minno keel Ning südda
tanno andma, Mull' tulgo sinno kääst se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste Ning
jargeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda sin-
nust õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Neid ohwri ja
neid

neid ondid, Mis ihho polest anneti; Waid sedda
rõmuks panned: Kui kurbastud Ning ahastud
On meie waim ning südda, Kõl ohwriks tahhad
sedda.

14. Sioni üllespiddaja, Oh! aita omma rah-
wast, Ja nende mürid ehita Keik ellawatteft kiro-
wast; Mi kindlaks jääb Sin kunni saab Jerusalem
seält mahha Sell' kassuks, kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wotwad sull' Keik wag-
gad pühhiseda, Mis on so mele pärrast kõi, Ning
ei sa ial otsa: Seäl pühhaste Ning rõõmsaste
Sind, Issand, pühha kuitwad, Ning sulle suurt
au näitwad

A.

117.

28.

Erbarm dich mein / o Herr Gott etc.

Mõ peäle heida armo nüüd, Mo Zummal, sest
so arm on suur, Mult wotta ärra patto
süüd, Et minno sees on patto juur, Ma olen ef-
sind wasto sind, Se waewab mind mo süddames,
Sa nomid wägga digest mind, Ei püssi kurri sin-
no ees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai
mind patto sees, Tõd pead sinna armsaste, So
tarkust näitad sa mo ees, Mind Isoppiga puhhas-
ta, Ja pesse lumme-karwale, Kass' mulle rõmo ku-
luta, Siis rõmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnusta, mis
eksinud, Mo sisse puhhast süddant lo, Siis ollen
uest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So

Waimo

Waino anna minnule, Mind õnsaks te, ma pal-
lun sind. So Wain mind aitko rõmule.

4. Ma tahhan, Issand, pattused Keik õige
tele juhata, Et mahhajamad kurjad teed, Mind
wõtta armust wadata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süü! Ka peästa mind, Siis näit-
se õigust armoga, Sepärrast minna tidan sind.

5. Reid õhwrõid sa ei armasta, Reid anda meel
mul õlleks kũl, Kes ommad pattud palwega Siin
kõhhetseb, on armas sull', Reid õhwrõid toon ma
sinnule! Oh! jowa armust tehha heäd Se õige
risti-rahwale, Siis sinna õigust õhwrõid nõäd.

N° 118. 99.

So wahr ich lebe / spricht dein 2c

Wisl: Oh Jesus! taewa rigi sees 2c.

Wõi kui ma ellan tõeste, Meil' ütleb Jummal
heldeste: Ei olle minnul rõmo sest, Et huk-
ka lähhab iggawest Se waene willets pattune,
Waid et neist pattust põrab se.

2. Se sanna ussu, pattune! Ning ärra mõtle
kõksite, Sest saad sa armo, rõmo kũl, Mis Jum-
mal tootanud sull', Ning kinnitanud wandega;
Õnnis, kui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holetä, Kũl aeg weel, ärra
mõtle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Ning pär-
rast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan patto
wihkada, Kũl Jummal wõttab hallasta.

4. Kũl Jummal tahhab tõttada Sind pattust
wastowõttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
ifka

ikka wasto ofsa teeb, Et heida armo hinge peäl,
Se peab wallo tundma seäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kristus so
eest surmatud, Ei temma süski kinnita, Et pead
hoomseks ellama, Et tulleb surm, on teada kü,
Waid teadmatta se aeg on sull'.

6. Et ellad tänna, pöra weel, Ehk home teine
järg on teäl, Kes tänna terwe, punnane, Kü hom-
me äkkist sureb se, Kui olled pattustpöörmata,
Siis pead pörgus pöllema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jouan
peage, Ning enne pöran kermeste, Kui surm mind
kissub äkkiste, Et tänna, iggal aial ka, Ma woif-
sin önsast lahkuda.

R. 119. 1.

Ach Gott und Herr! wie groß zc.

GH! armo juur, Mo pat on suur, Mis min-
na wötnud tehha; Ei olle teäl Ma-ilma
peäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kü Ma-ilma otsa
jada, Ei süski ma Ja häddata, Et patto pal-
on teada.

3. Sest sinnule Ma pattune, Mo armas Is-
sand, töttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind,
Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
tahhul ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
ma so jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Oh Is-
sanna mulle, Ja armwita, Et laitmatta Ja waggast
ellan fülle.

6. Te

6. Te minnoga, Kui tunnend sa, Keik heaks ma
sinnust wottan, Mind walmista, Et löpmatta
So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Käl ennast
warjul hoiab, Kui tuisf on ees Ning hädda käes,
Ka omma asfet leiab:

8. Misammote Ma pattune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures, JEsus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehk hingel teäl On ihhust
ärraminna; Siis taewas mull' Saab rõmo kül,
Kui minna lähän siina.

10. Au Jssale, Ning Poiale, Ka pühhal' Bai-
mul' olgo; Müüd süddamest Ja iggawest Meist
keikist Amen tulgo.

No 120. *L.*

O Vater der Barmherzigkeit &c.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste &c.

OH! helde armo Jssa, sind Ma waene pallun
wägga, Oh! ärra põlga sinna mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen paljo pattud teind
Ning eksitusse tee peäl Käind, Keik sedda andeks
anna.

2. So sure wäe läbbi mult Keik pattud wot-
ta ärra, Mind lasse sada tarkust sult, Ja an-
na taewa warra, Head tahtmist, wägge, püh-
ha nou, Et keikist tulleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jesus önnisteggia, Sa olled ärramaks-
nud Mo pattud omma werrega, Ning armo mul-
le

le saatnud, Oh Taweti Poeg, hallasta! Oh helde Jummal, arwita! Mo nutto, palwe kule.

4 So werri hawad, surm ning piin Mo hinge kasuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin, Mo õnnistussüks olgo, Oh! omma Jssa pallu sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa õige juhataja, Kui pat ning himmud kiusawad, Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lihha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kã, Siis woitelda mind aita, Et kurrati ning temma wã Ma woiksin ärrawoita, Et haigus, hädda, kurwas-tus, Se surma waew ning ahvastus Mind saatwad taewa pole.

No

121.

44.

Herr Jesu Christ / du höchstes Gut 2c.

OH Jesus! üllem abbimees, Sa armo hallik taewas, Et wata, kuida minno sees Mo hing on sures waewas, Et patto süüd mind wae-wawad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest, mis ma ollen teinud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Jssand! ap-pi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo süddamest neid wõtta, Et patto sisse ma ei jä, Ning surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkan mõtlema, Mis ial ollen teinud, Siis tahhab südda katkeda, Sest ollen

arraks

arraks läinud, Mo nou ei haffa kuhhugi, Baid
hyffa saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Sesamma sanna tunnistas, Et andeks an-
netakse, Wis pattud südda kahhetseb, Ning et neid
unnustakse, So armo neile tootad, Kes kurwast
melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna ommast melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian palju rasket süüd, Need te-
wad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta Kui Tawet ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlweli, Oh Jssand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõnust-
ta mo mõtte. Oh! anna andeks heideste, Wis
minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Jssand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõnusta, Siis
täanno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda.

8. So Wainoga mind kinnita, Mind aitko
sinno hawad, Ja pesse mind so higgiga, Kui
lõp'wad ello päwad, Ning korrista mind õnsas-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa seltsi
Amen.

R

122.

45.

Ach! was sind wir ohne Jesu zc.

Wisl: Jummal ma ning taewa Loja zc.

Oh! kui waesed, wa walissed Olleme Jesus-
seta, Nõdrad ka ning häddalissed, Armas
Jesus, hallasta! Meie waeste peäle wata, Armust
meile abbi sata.

2. Sin

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Pimmedusfes olleme, Ussist tulli meile kurjus, Patto waewa tunneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wot-
tab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Pörgo, kurrat hir-
mutab, Mul on waia usso julgust, Hukkatus
mind ahwardab, Süddamest pat hirtmsast ilmub,
Seäl se pörgo tulli raksub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa ed-
dase, Ma=ilm puab keikis paikus Eksitada kurjas-
te, Puhho ahwardab ning pilkab, Puhho kawwa-
laste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõdrad
olleme, Rannoto on meie ranno Meie ellus
järgeste, Saggedaste kommistame, Eksitusse sis-
se same.

6. Rinnita meid, armas Jesus! Alita, kui on
hädä kääs, Te meid targaks, sinno walgus Olgo
wäggen süddames; Anna mulle sinno armo, Siis
mo südda tunneb rõmo.

7. Rikku ärra, wäggen Jesus! Kurja waimo
tiggadust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra
temmä wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Ei
woi ükski kurwastada.

8. Toeta meid, maggus Jesus! Sada tele hel-
deste, Et siin kääme ommas ellus Sinno tee peäl
kermeste, Patto himmust tagganeme, Ja mis hea
on, iggatseme.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko
meile wägge ka, Et so mele pärrast meie Järgest
woime ellada, Walmista meid, armas Issand,
Kolbawaks te meie süddant.

10. Siis saab tänno, Issand Jesus, Sulle
suust ning süddamest, Siis ka mele woime kitust
Sulle anda teigest wäest. Siis sind Jesust auus-
takse, Keikis paikus kidetakse.

N° 123.

123.

G.

Wo soll ich fliehen hin! 2c.

H! Kuhho lähän ma Mo patto koormaga?
Rust pean armo leidma? Kes saab muli' ab-
biks joudma? Et teik ilm appi tulleks, Mul süüsk
hädäda olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo
peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind
wotta armust wasta, So werrega mind kasta.

3. Ma waeme pattune! So peäle julgeste Ma
tahhan pattud heita, Et wotksin armo leida,
Siis sinno pühhad hatwad Keik õnneks mulle sa-
wad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhas-
ta, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näi-
ta, Keik pattud kinnikatta, Ning merre pohja
matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken!
Et sa mind pattust peästnud, Ja olled neid ka
süstnud So õinna hauasisse, Seal matsid sa neid
isse.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wal-
lale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast
loda, Kes sinno jure jouab, Kõl häddast abbi
leia.

7. Mul

7. Mul paljo waia kül, Mis siiski tarwis
mull' Mo õnneks keif on todud, So werre lääbbi
fadud; Sega ma woidan ärra Keif patto, põr-
go käära.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta,
Mul polle siiski hädda, Sä, Jesus! woitsid red-
da, Ja sinno pühha werri Eõõb mahha temma
leri.

9. So werri tõõste Teeb sure immetõ, Et selle
wäe lääbbi Keif rahwas leiab abbi, Se peäs: ab
surma kääst Ja patto, põrgo wäest.

10. Ma lodan, Jõsand, sest So peäle südda-
mest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud olled sin-
na, Ning minno pattud kannud, So riki mulle
annud.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga,
Et kurja mahhajattan Ning sinno jure tõõtan, Et
woin so jure jada Ning taewa riki sada.

N° 124. 21.

Jch armer Mensch / ich komm allhier zc.

Wisü: Oh Adam! sinno efsitus zc.

SH minna waene pattune! Kui raske on mo
südda, Mo armas Jummal! sinnule Pean
tammistama sedda; Need pattud mull' On raskest
kül, Mis minna ollen teinud, Üks kurri te On
Kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes wõib keif üllesartwata, Mis sinno wa-

to tehtud? Ei moi ma ſiiſki ſallata, Et ſe keiſ ſin
muſt nähtud; Mind aiwitas Ja lunnastas So
arnas Woeg, oh Jummal! Ning ommeti Meid
petteſi, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes ſudab üllesrokida, Mis head ſa mulle
teinud? Kui kohhus olli tännada, Se meleſt är=
raläinud; So warraga Mind rohkeſt ka Siin
iſſa kombel toisſid Kui omma laſt, Ja helledaſt
So armo ſülles hoideſid.

4. Sa ootſid tännana päwani, Et piddin pat=
tuſt pöörma, Ja läkſid aastast aastani, Kui wiib=
ſin, kannatama; Ei tuhhelnud, Kui teninud Ma
Kurri inimenne, Sa hallaſtad Ja parranda, Et
olled armolinne.

5. So ſanna on mind ſaggeſt Mo patto pär=
raſt nomind, So pühha Waim on wäggewaſt
Mind ſinno jure kutsnud, So armo käd Null'
teggid hääd, So pole kääſſid jouda, Ka ſundſid
ſa Mind riſtiga Sind jälle taſſanouda.

6. Et ſinna kül ni heldeſte Null' olled arms
annud, Ma ollen ſiiſki dälaste So ſanna waſto
pannud, Mo rummalus Ja wallatus On ülle kät=
te läinud, Ei olle ſa Siin hirmoga Null' ſiiſki ot=
ſa teinud.

7. Kül ſinna woinud peage Mo ello löppetada,
Mind kurja ſullaſt äkkiste Siit ärrakautada,
Kül kangeſt ſa Woiud nuhhelda Ja kohhe ärra=
heita, Niid otab weel So Iſſa meel, Et tahhad
armo näita.

8. Kui ſedda mötlen järgeste, Siis tulleb mur=
re peäle, Et minna nenda hulluſte Teind pattud
ueſt

uest jälle. Kõl pörgusse Ma tõeste Muud piddin
hukka sama, Seäl kardan ma, Et walloga Muul'
peaks tassutama.

9. Ei sünni mulle Kurjale So lapses nimmetas
da, So kange hukkamõistminne Woiks mulle õs-
saks jada, Mi kibbe surm On patto koorm, Se on
mull' ammo teäca, Kui arwataks, Mis eksitaks,
Ei woi ma õnsaks sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita ar-
mo mulle, Et sure allandussiega So jure tullen
jälle, Mind truiste Ja armfaste Eest raskest
murrest peästa, Kui sinna ka Ei kosfuta, Kes süs
woib so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Issa süddant
näha, Need pattud hopis loppeta, Et head ma
woiksin tehha, Keif minno to Ja tahtminne So
mele pärrast tulgo, Kui surren teäl, Muul taewas
seäl Hea asse hingel' olgo.

St

125.

33.

Treuer Gott / ich muß dir klagen ꝛc.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ꝛc.

OH! tru Jummal, sulle kaeban, Et on hädda
sü. camel, Kurjaste ma ennast waewan, Kui
sul teäda ennesel, Mis suurt nõdrust tunnen ma,
Ei woi üllõsräkida, Kui se karwal wain mind
kiusab, Misuda mo usko püab.

2. Jummal, sinna isä tead, Et mull polle en-
nesest ühtegi, waid sinna jaggad Keif head ommast
heldest kääst, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

no armo tõ, Sinna usso mulle annad Ning ka
keikile, kui armad.

3. Minno heält, oh Jummal! Kule, Sest so
pole küssendan, Tõtta sinna appi mulle, Muudo-
minna hukka saan, Kurrati tõõd rikku sa, Minno
usko kinnita, Et ma sinno peäle lodan, Südda-
mes ka Kristust hoian.

4. Jeesus, kes keik armo annab, Sa ei lükka
ennesest Tõdda, kes so risti kannab, Waid sa kos-
tad tenma eest. Ehk se usk on pissoke kui sinna-
pi terrake, Ommeti saad sinna nähha, Et weib su-
red asjad tehha.

5. Mulle armo aäna sinna, Et kurb ollen koga-
gonist; Wita mind, et woidan minna, Kui on pal-
jo woitlemist; Minno usko kinnita, Waimoga
mind ehkita, Et woin waenlast mahhalua, Ning
so abbi eest sind kaita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Jessa, Poia
sarnane Jummal, õige juhataja. Olled sinna wag-
gale: Mis mis tunnen süüdames, Tulleb üksnes
sinno kääst; Olle ikka weel mo abbi, Hoia mind
so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja Olled armo pakku-
nud, Wotta head tõõd lõppetada, Mis sa olled
hakkanud; Mõdra usko kasswata, Et täit woimust
saaksin ma, Runni Jessa riki tullen, Ühhes pühha-
dega ollen.

8. Jummal keige üllem Jummal! Jessa, Poeg,
Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
Wotta sa mind aidata, Kui se kurrat kurjaste
Püab, et ma kaksire Pean mõtlema so armust,
Lahki jama sinno rõmust.

9. Kõõsu mind nüüd temma wõrgust, Mis ta panned sallaja Minno kahjuks; temma kõrkust, Urmas Jummal, kauta. Kõõõku ärra tiggedust, Kurja waimo kawwalust, Tulleb patto wasto panna, Jõõka mulle woimust anna.

10. Peästa, Jõõsand, ussinaste Omma last, Kes waema nääb, Äita tedda wäggenwaste, Runni häädä möda lääb, Kui üht last mind tallota, Ei woi kurrat kitelda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes so peäle lotes waatnud.

11. Abbimees sa olled mulle, Jõõsand, wäggenw kaitfia, Jõõho, hinge annan sulle, Jummal, ärra wiwita Omma abbi: peästa mind Kurratist, siis tännan sind, Hõõbbiks sago temma isse, Jõõgo ikka pöõrgo sisse.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita järgeste, Et mo ahvastust ning hädda Olled pöõrnud heldeste. Ei ükspäinis ilma peäl, Waid ka pärrast taewas seäl Tahhan tänno kullutada, Jõõgawest sind auustada.

No

126.

3.

Allein zu dir / Herr Jesu Christ etc.

SD peäle üksnes, Jesuke! Siin ma peäl minna lodan, Sa olled rõõmuks minnule, Kust me ialt rõõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häädast peästada, Sind pallun ma, Mo lotus Jesus! awwita.

2. Mo pat on suur ning raske kõi, Mo südda nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks „mull“, Et

peästnud mind so hädda, So Issa seadis taewa sees, Et sinna olled wahhemees, Sest patto süüst saan lahti ma, Te tõ-eks sa, Mis sinna wotnud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo südda- mes woin nähha, Ning järgest armastada sind, Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimisel otsal awwita So wäega Kurratit minnust aiada.

4. Mu olgo Issal' üllewel, Kes paljo head meil' annab, Ning tenna Poial' Jeesusel', Kes mei' eest murret kannab, Ka pühhal' Waimul' olgo au, Kelt tulleb abbi, õn ja nou, Mind aitko Issa helde meel Siin ilma peäl, Ning iggawest seäl üllewel.

M.

127.

J.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir 2c.

SD pole, Issand, süddamest Ma tõstan om- ma heäle, Mind peästa patto hädda seest, Ja hallasta mo peäle! Sest, kui sa tahhad at- wata Keik wõllad, mis mul teadmatta, Kes süs so ees woib seista?

2. So ees ei maksa muud kui arm Need pat- tud andeks anda, Keik meie tõ on tühhi põõrm, Kes woib so wiha kanda? So ees woi ükski su- rusta, Waid peame keik hirmuma, Ning ellama so armust.

3. Sepärrast sinno peäle nüüd, Mo Jummal! minna lodan, Mo süddames muud ühtegit kui et sust abbi otan, Mis sinno sanna tootab Ning minno

minno hinge rõmustab, Se peäl' ma ollen julge.

4. Ehk sinna kaua wõitad Mo häddas appi tulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja tahhan julge olla, Kui teeb se usklik Israel, Kes sunnib Waimust üllewel, Ning Jummalat weel otab.

5. Ehk suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes sannast ning ka teust hä, Meid peästa keikist pattust.

N

128.

35.

Waschet euch ihr Volk der Sünden ꝛc.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ꝛc.

Se kurjad inimessed, Teie rasked pattused, Urge olge kangekaelsed, Puhhastage süddamed, Jätke mahha kurja tööd, Saatke ärra pattud keik, Kui teid pean armastama Ja teid pattust lahti peästma.

2. Wotke õiget teed süin miina, Wotke õiget õppetust, Tehke head ja minge süina, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on lühhike, Surm kül tulleb peage, Wotke ni, kui tahhan, tehha, Andke wenna' armo nähha.

3. Tulge süis mo jure jälle Murretsedes, uskudes, Wotke peäle ue mele, Ued kõmbed ellades. Teie patto eksitust, Kust teil' tulleb kurwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha malletada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werri punnased, Süiski nemmad walgeks sawad Walge

willa karmaseks, Käl ma pea puhhastan, Ja kui
lund neid selletan, Jesus! se on sinno sanna;
Mulle pattust pöörda anna.

M

129.

35

Ach! was hab ich ausgerichtet zc.

Wisil! Sion kaebab sures häddas zc.

MDi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
eksinud, Jummal isst on mind näinud,
Sest ma küpseks lähhan nüüd; Minna wägga
häbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma sind,
oh Jummal! jätnud, Ning ni julgest pörgo töt-
nud.

2. Bärriestes, mo Jummal, kaeban, Et ma
olnud wallato, Patto pärrast ennast waewan,
Sinna wägga olled jo; Minno lihha tiggedus,
Se on diget waggadust Hölgnud, ning so wasts
pannud, Ja so wiuha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud häbbi Sinno wasto eka
fida, Se läks minno hinge läbbi, Kui jäin ilma
pattota: Nüüd et sedda kahhetsen, Ning mo pat-
tud mälletan, Ei ma kusti römo leia, Ei ma hin-
gel' asset tea.

4. Mitto aastat ollen käinud Hullust peast mo
patto teed, Taewa ellust möda läinud Kui need
kanged pattused; Ei ma tunnud ellades Patto
koorma süddames; Usfin olin pörgo joudina, Oh!
kust pean armo leidma?

5. Taewa pole pean waatma, Agga minna
häbbendan, Kes mind süna tulleb saatma? Pat-

to pärrast ehmatan; Minna ollen wäart, et sa
Mind mo raske pattoga. Kohhe pörgo sisse lükkad,
Jhho, hinge hopis huffad.

6. Kaddugo se maus ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka siima-terra, Mis se tühja
iggatses; Olyo wantud koggoneh Patto hiimmud
iagawest, Ja se mötte patto peäle Olyo ärranetud
jälle!

7. Pat! oh kuida olled sinna Raskem koorm
kui kiwiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ning mo süddant kurb istab, Rust ma
pean abbi leidma? Kes mind aitab kasko täitma?

8. Issand! kisk on sinno wäes, Sinna ainus
abbimees, Minno hädda on so kääs, Sa woid
peästa surma seest, Sinno peäle lodan ma, Ei
moi ennast aidata, Wotta mind nüüd ueks tehha,
Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihean meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno ette, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohtusse,
Mälta armo minnule, Kuisa tahhad kohhut mois-
ta, Kes siis sinno ees woib seista?

10. Sest et Jesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud, Peäs-
ta mind nüüd armoga, Sest ma ussun kindlaste,
Et so Voeg ka minnule Sinno armo jälle saat-
nud, Ning mo pattud mahhamatnud.

11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so
heldusse, Omma Poia läbbi hakand Pattust
peästma armsaste: Oh so wanduist mälleta!

Wot.

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure tõs-
wad, Ning need pattud mahhajatwad.

12. Issand! kule nüüd mo heäle, Vallun min-
na efsia, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast
wadata; Minno hing on waewatu, Minno
südda rudjutud, Arra põlga, Issand! sedda, Par-
randa mo patto hädda.

13. Lasse omma Ingliseffi Minno parrast rõ-
musta, Aita mind, oh Issand! issi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi kõrkussfest, Kurja waimo
pettussfest, Te, et sind, oh Jummal! ihkan, Ning,
mis aialik on, wihkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno püh-
ha Walmo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et
ma peäsen põrgo teest: Süis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so nimme süin ning tae-
was Rita, et mind peästsid waewast.

Laulud Digekssamisfest.

*N° 130. 31. vno süüva alle
üllewh*

Es ist das Heyl uns kommen her 2c.

Eik kallis hinge õnnistus Saab selgest
armust selle, Kes tunneb omma rum-
malust, Ning lodab Jesu peäle; **U**st
aitab meid süin üksine, Ei maksa meie
õmma tõ, Sest Jesus on keik maksnud.

2. Kui innimestest üksige Si joudnud häsko tait-
ta,

ta, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis
porgo heita, Sest temma kâst on waimolik,
Waid innimenne lihhalik, Sest ollime feik huk-
kas.

3. Et rahwas püab onnast wäest Se kâsso
tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast,
Ei olnud digust nähha; Kâst on ükspäinis tun-
nistus, Kust tunnuks meie eksitus, Mis lihha meel
ei moistnud.

4. Ei meie ennast öiete Woiud pattude eest hoi-
da, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud digust lei-
da, Sest kawwalto feik hukka lääb, Kui pattute
weel woiimus jääb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Et piddand süski täitmatta Se kâsso sanna
jäma, Seks piddi Kristus tullemä, Ning inni-
messeks sama, Se täitis kâsko täteste, Ja satis
digust feikile, Meid peästis Jäsa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On kâsko issi täit-
nud, Siis tulleb digus rahwale, Kui firri sedda
näitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab
digeks teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna foggone So peäle, ar-
mas Jäsus, So sanna eiwoi walleta, Mä ussun
sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Sell'
taewa ön on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub feigest süddamest, Se peab ön-
saks sama, Sest usko tunnuks armo tööst, Ei pea
töta jäma: Se usk ei lahku Jummalast, Se arm
se aitab liggimest, Kui Waimust sündind olled.

9. Kâst näitab ülles eksitust, Et südda murret
kannab, Waid pühha armo-öppetus Siis jälle
rõmo

rõmo annab, Et kannatame wuuetſuſt, Geſt kãſt
ei anna rõmuſtuſt, Ei woi meid waggaks tehha.

10. Kus õige uſt on ialge, Seäl nouakſe head
tehha, Se uſt ei kolba kühoge, Kus head ep oile
nãhha: Uſt ſiſki üſſi õnsaks teeb, Heaſt teuſt läh-
hem abbi nõãb, Geſt tunnuks õiget uſko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab
kindlaks jãda; Mil aial Jummal arwõtab, Ei
olle meile teãdo, Kõl temma teab ſelgeſte, Mis õi-
ge abbi tunniſe, Se peãle julgeſt lota.

12. Kui Jummal abbi wiwitab, Glis ſinna
ãrra karda, So ſüddant temma kinnitab, Ei lah-
ku ſinnuſt ãrra, Ta ſanna uſſu ennam weel, Ehk
arg on ſinno waene meel, Ni waigista keik hirmo.

13. Au, kitus ſago ſüddameſt Nüüd meie Jum-
malale, Et temma põrgo woimusſeſt Meid lun-
nastanud jãlle; Oh Jeſſand! laſſ meid armoga
So nimme pühhaks piddada, So riik nüüd tul-
go meile.

14. Siin ſündõõ ſinno tahtminne, Kui temma
ſünnib taewas, Oh! anna leiba keikile, Kes pal-
lurwad ſind waewas; Keik pattud anna andeks
ka, Meid kiuſatuffes arwita, Ning peãſta kur-
jaſt, Amen.

M.

131.

82.

Nun freut euch / lieben Chriſten zc.

Nüüd, riſti-rahwas, laulage, Ning olge wãga
ga rõõmsad, Ja rõmoga keik tãnnage, Ning
hüüma olge waprãd, Mis Jummal meile teinud
hããd

häärä Ning temma sure armo tööd, Mis temma kallist saarnud.

2. Ma olin kurratide käes Ning läksin surmas hukka, Pat ööd ja päwad minno sees Null' teggi sure waewa, Mo hädda kaswis otsata, Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Uht ainust mitte wagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo kaksipiddi möttelda, Mind kisti pörgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange hädda, waewa, Mind tahtis jata wäggestest Sest pörgo waewast taewa; Siis olli nähha Jäsa meel, Ei olnud kuulda nalja seäl; Üks hea nou olli temmal.

5. Se Jäsa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Neid patto häddast amwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tuli Jäsa rüppe seest Mo jure mahha taewast, Sai mulle wenna's iggawest', Mind aitma keigest waewast, Ehk olli saka temma au, Ei olnud süiski tühhi nou, Ja tahtis pörgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kangeste, Et pead waggaks jama, Ma ollen sinno, sinna ka Mo omma pead ollema, Ei lahuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd,

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa õnsaks.

9. Mo Jõsa jure taewasse On mul siit ilmast
miina, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waimo teina, Kes sind so häddas rõmustab, Ja
mind ka tundma õppetab, Ning tõe sisse satab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud On ennemuis-
te minnust, Se peab sama armastud, Ja nüüd
ka tehtud sinnust. Keik tühjad kassud põlga sa,
Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiim-
seks.

No

132. 21.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt zt.

DH Adam! sinno eksitus On meie ello rikkund,
Et pat on meie pärrandus, Ja keige peäle tik-
kund, Se ussi tõ On keikile Suurt wiha peäle
tõstnud, Waid Jummal se On armsaste Meid jäl-
le ärrapeästnud.

2. Et Erwat nenda petteti Ning patto sisse lan-
gis, Et Bojat mahhaja-eti, Sest piddas surm meid
wangis, Et woinud ka Meid aidata Ei ükski lodud
assi, Sest kandis nüüd Keik patto süüd Se ar-
mas Jesus issi.

3. Ja otsego need wõdrad süüd Meid waesid teo-
tanud, Ni on ka wõdras õigus nüüd Meid jälle
leppitanud; Sest, nendage Kui keikile On Adam
surma tonud, Ni Jesuke On armsaste Uut ello
meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Poeg on
meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud, Kui diete Müüd ussume Se
 Poia nimme siise, Käl önnistust Ja rõmustust
 Meil' annab Jesus isse.

5. Meil' Jesus walgus, wärraw, te On rõm-
 sa taewa põle, On Jõsa nou ja tõssine, Se kan-
 nab mei' eest hole, Kes annetud Ja se ätud Meid
 wäggewaste hoidma, Kes süddamest Head otab
 sest, Se peab armo leidma.

6. Käl se on armas Jummalal', Kes temma
 peäle lodab, Waid se on sure wiha al, Kes mai-
 alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kül, Kes
 Jesust mahhajättab, Ja ennamist Siin innimest
 Kui Jesust appi wõttab.

7. Kes Jesust Kristust armastab Ja temma
 peäle lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
 temmast abbi otab; Ei jä-eta Se abbita, Käl
 Jummal wõttab nähha, Kui willetsus Ning kiu-
 satus Sell' püab otsa tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jõsand!
 minnult ärra So sanna minno süddamest, Se on
 mo ainus warra, Mis rõmustab, Ja kossutab
 Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Woi ialge
 Siis tehha mulle hirno.

9. So pühha fanna juhatab Mo jallad õi-
 ge tele: Se koido-täht se selletab Ning walgus-
 tab mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka
 Meid kaunid andid ärra, Kui usfoga Sind pal-
 luda Siin wõttab minno südda.

Pühvast Kristi-Ellust.

133. 89.

Was frag ich nach der Welt &c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes &c.

Silmast holi ma, Ei holi temma warrast,
Mo Jesus, üksine Muul olled mele pär-
rast: Sind minna tahhan teäl üksväi-
nis himmusta, Sa olled minno rõõm, Ei ilmast
holi ma.

2. Ilm on kui kerge suits, Mis äkkist ärraka-
ub, Kui warjo näitmine, Mis pea ärralähkõb;
Mo Jesus agga jääb, Ilm lõppeb kuulmatta,
Mo Jesus wäggew on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suurt au siin takka
alab, Ei sedda mõtlege, Et keik au ärrakaub;
Ei minno südda siin Muud auge armasta, Kui
Jesust üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm püab warrandust Ja rikkust kookopar-
na, Et agga wõiksid täis Keik aidad, Eirstud sa-
da; Kõl ma tean parramat, Mis ilmal' tead-
matta: Mo warra Jesus on, Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peäl kurri on, Kui tedda laidetakse,
Ja temma auu ka Siin wäha rikkutakse, Ma
tahhan Jesu rist Ja häbbi kannata, Kui ta mind
auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel-
ellab, Ja taewa rõõmustust Kõl se eest ärraan-
nab; Se kiitko temma teed, Kes se wõib armas-
ta,

ta, Mull' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Ilm lähhab pea hukka, Ei temma surus moi Meid surmast ärrapeasta: Sa hinno, rikkus, au Väab ärra kuulmatta, Kui Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello, Mo warra, rikkus, au, Mo teigesurem illo, Mis ial ihaldan, Mo rõõm, mo taewas ka, Süs ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

R. 134. 101.

Von Gott will ich nicht lassen &c.

G I lahku minna sinnust Mo aino Jummalast, Sest sa ei lahku minnust, Sa sadad wägge- wast Mind tele järgeste; Sa watad minno peäle, Sa kuled minno heäle, Sa aitad heldeste.

2. Kui lõppeb ärra minnult Reik ilma abbi teäl; Süs saan ma abbi sinnult, Sul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peastad patto häbbist, Ning aitad kurjast tõbbest, Sa hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waem on kães, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal abbimees; So holeks annan ma, Ma annan Reik so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingege.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb, Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind näab; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi-

dad, Keif minno pattud woidad, Sest tahhan tännada.

5. Se eest sind kidan minna Müüd suust ning süddamest, Kes on ni tru kui sinna? Sa aitad iggameest; Üks õnnis aeg on se, Mil ma so peäle mõtlen Ning patto wasto mõitlen, Mu tõ on tühhine.

6. Kui ma-ilm hukka lähkõb Ning temmia kõrkus ka, Kui au ning rikkus lõppeb, Mis nouiti waewaga: Siis on meil walmis weel Üks parramasse jãda, Mis meil' on kowwast teãda Jeesusse jures seãl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe sees, Kõl ihho hãdda woidab, Sest meie abbimees On armas Jeesuke, Kes õnne meile annab, Ja armust murret kannab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin nõãn waewa Ning hãdda ilma peãl, Saan minna süski taewa, Kui Jeesu armo heãl Mind kutsus heldeste, Ja kãssib tõmo miina, Mind taewa tulla siina, Kus ta on jãrgeste.

9. Se issa taewa Voja Keif hea on meile teind Ja annud omma Voia, Kes mei' eest surma laind; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest murret kanda, Ning taewa riki anda, Sest wõtkem tännada.

Ne 135. 60.

Jesu / hilf siegen / du Fürste 2c.

Jesus, oh aita! et woinust woin sada, Katsi kui pimmedus kippub mo peãl, Nouab mind petta

petta ja kahjo mul' tehha, Usjata polle se pörge
selts teal, Kurrat mind kawwalast kiusata nouab,
Sõluda, rikkuda, kurwasta puab.

2. Jeesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita
kui kurrat, mo lihha, ma-ilm Wäggise sundida
nouwad so loma, Kawwalast aukutab pettise
film, Mässago tiggendus seest ning ka waljast, Je-
susse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jeesus, oh aita! sest iggamees kaebab: Is-
sand, mo wigga on ikka mo ees, Aita kui süddant
se raske sü waewab, Morelt mis teinud ma rum-
malast peast. Anna mull' maitsta, et maksnuud
sa sedda, Menda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jeesus, oh aita! kui mässama tõtwad Kad-
dedus, kõrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himnud ka kiusata wõtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule enne-
sest häbbi, Surma mo lihha so hawade läbbi.

5. Jeesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Waim
woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Põlgab mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terweks teed
isfe.

6. Jeesus, oh aita! et ennast sul' annan, Et ma
ei tahha niuud mitte kui sa, Kõl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keik, mis tahhad, ma
ihaldan ka, Pass' mind sell' surra, mis pean mo
ommaks, Kõl sa siis arwad mind ennese lomaks.

7. Jeesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Voi-
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende neu mõtleb Sind, kedda armsa-

maks peab mo meel. Aita mind nõdra so wäes
 siis woita Süddames lasse so armo mull' kaita!

8. Jeesus, oh aita! kes muide woib seista
 Kawwala waenlase püüdmissse ees? Kes woib kõi
 temmust siin petmatta jada, Kui enmast näitab kõi
 walgus e sees? Tagganed siina, siis ek sin kõi pea,
 Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jeesus oh aita! et minna ei lahha Nõrgaks,
 kui walle-meel liub mo sees, Tahhab ka kõwwe-
 rarõigeks siin tehha, Olgo mul woimus so Jum-
 mala wäes, Seisa mo poolt, oh mo õppia, Jum-
 mal! Et ma woin moista, mis õige, mis rum-
 mal.

10. Jeesus oh aita! et pallun ning walwan,
 Kaitaja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohka mo sees,
 kui ma wainus siin õhkan, Lasse so palwe mind
 leppitada: Et mind kõi pimmedus wässita nouab,
 Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jeesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
 ma muud mitte kõi waesust ei nä, Et ma ka kõl-
 wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, isst
 ei tea; Jssand, siis süddames minnoga õhka, Mind-
 sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jeesus, oh aita! et woiteldes woidan, Kun-
 ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
 kummardan, tannan ja kidan, Allati kitusse lau-
 lusid toon; Jssand, so nimme seäl laulakse heldest,
 Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jeesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüd-
 wad: meil woimus on kääes, Babilon rakkus kõi
 tannini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
 Jssand,

Jesand, oh! leppita söddimist wahhest, Anna so
Sionil' woimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pul-
mile, mis se Tal piddama lääb, Ehhita Sionit
kallist ning kennast, Ze et ta Pabeli hukkatust
näab: Jubba ta karriseb, langema töttab, Wal-
wista, Sion! so Jesus sind aitab.

N^o

136. 104.

Was mein Gott will / das gescheh 2c.

REik sündko nenda ikka mull', kui Jummal
tahhab taewast, Ta tahtminne on õige küh,
Meid peästab keigest waewast, kui ussume Ning
lodame Siin temma peäte kindlast, Siis arwi-
tab Ning finnitab, Ei karrista meid liast.

2. No finnitus, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal isfi, Sest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti, Mis tootab, Kõl täide saab,
Keik juuste karwad arwab, Mind kaitseb küh, kui
hädada mul, Ja ikka appi töttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast ärra-
jouda, kui wottab Jesus heldeste Mind ennesele
nouda: No hingekest Nuüd iggawest Ma annan
temma holeks, Sest surma nüüd Ning patto süüd
Ta woitnud minno õnneks.

4. No armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wõtta, kui kurrat tulleb kiusama, Siis mulle ap-
pi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, No
Jummal, keiges waewas, Jlm otsa näab, So
sanna jääb, No ello olgo taewas!

No 137108

Wer nur den lieben Gott läßt walten 2c.

Es Jummalat ni lassēb tehha, Kui temma tunneb üllewelt, Ei Jummal temmast ärralähhä, Et temmal kũl on hädda teal; Siis sinna usko tunnistad, Kui häddas ussūd Jummalat.

2. Mis mul sest surest murrest abbi? Mis kasso annab kurwastus? Sa lääd kũl wannaks murre läbbi. Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes keige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Mi pead rahhul ollema. Kũl Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Se Jummal, kes meid kurwastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda lainud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saad kohhe taewa sisse, Kel kaunis põlw on ilma peäl; Mis meie õnnets arwame, Lääb häddaks, waewaks peage.

6. Kũl Jummalal' on kerge assi, Ning temma teeb ka saggēdast, Et se, kel hästi kãinud kãssi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwitab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal fedda unnusta.

138. 76.

Liebster Jesu / du wirst kommen 2c.

Wisil: Südda, mis sa murretsed 2c.

Sül sa helde Jesus tülled, Waggadele rõmiks olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so ommaks jada, Omma waimoga mind sada, Et ma sinno sisse jaan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid mind õppeta, Et ma uskus kissetan: Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Aita mind, sest mul on wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind puab wägga, Sinnota on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Panne agga sinno illo Süddamesse, sa mo ello! Et so sarnatseks ma saan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus, rõmustaja! Mo sees paista, ello saatja! Keik siin tühjaks tunnistan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lapses ka, Süddames sind ihaldan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

9. Reigearmsam olled sa, Minno hinge hoia ka, Woi! ma sind siis kautan, Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam mull', Sinno meel on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind, mo Jesus! Jesus, sind ma himmustan.

R. 139. 62.

Jch ruf zu dir / Herr Jesu Christ etc.

MA hüan, Jesus, appi sind, Mo õhkamisfed kule, So armoga nüüd aita mind, Et kaksiti ei mõtle, Et sulle ellan pühhaste, Mull' õiget usko anna Kristi kanda, Et head teen wemmale, Ning pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh! wotta sedda tehha, Et kurdad ei woi naerda mind, Et saan so abbi nähha, Keikennamist, kui surm on kã, Pass' mind sult armo ota, So peal' lota, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wiuhameestele Woin tõest andeks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wiuha kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega mo hingetoida, Et woin woita, Kui tulleb willetsus, Mis sinnust mind woib põõrda.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahhta so sannast, Waid et ma kindlast ussun sind, Keik on so kães jo wannast, Sa annad woinust maksota, Ei juda ükski tehhes, Waewa nähhes, So armo pãrrida, Mis peãstab surma hãddast.

5. Ma pean jãrgest woitlema, Mind nõõdra, Jesus! aita, So armo pole hoian ma, Mull' anna woinust woita, Kui kiusatus mind wintsutab, Siis kela sinna ärra Patto kãrra, Mis muido hirmutab; Kül saan so abbi nähha.

No. 140. 10

Zalet-will ich dir geben zc.

Wisil: Ma püan feigest hingest zc.

MA tahhan jätta mahha Sind, kawwal ilma-
ma, Ei armastada tahha Sind sinno pat-
toga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggat-
sen, Ma polle teps seäl waewas, Kui õigust ma
siin teen.

2. Se minnoga kui tunned, Oh kallis Jesu! Ke!
Ma pallun, et sa annad Mul' arral' woimusse,
Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühhenda,
Ni lõppeta mo ello, Et õnsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab
Ka, Ma pean sinno risti Mo meles lõpmatta, Oh!
nähta ennast mulle So werre hawades, Mind rõ-
mustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha küljesse,
Ning aita sedda miina So auu rigisise; Kõl õn-
nis se on olnud Stin-kurja ilma peäl, Kes sinno
jure tulnud, Ning rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse
Ning pea ommas sülles Mo hinge ühtlase Seäl
nendega, Kes ommad So rikis auuga, Siis su
ning südda wõtwad So truust litada.

No. 141. 10

Befiehl du deine Wege zc.

Wisil: Ma püan feigest hingest zc.

Mis waewab sinno süddant, Mis ial nouad
Ka, Sell', kes on feige Isfand! Keik holeks
anna

anna sa, Kes pilwed, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Kõl iggal aial tunned, Et so eest muretsseb.

2. Sa pead Jäsa uskma, Siis kässi hästi käib, Ning temma peäle waarma, So tõ siis korda läab, Ei aita liad murred, Ei maksä kurbdusse, Sest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kahjuks tulleb meil', So lastele keif sead, Mis hea ning tarwis neil', Mis sinna ette wõttad, Keif teed sa wäggewast, So mele pärrast tõttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa, Jäsand, tehha, Sest sul on rohke nou, So tõ on hästi nähha, So Wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi anda Siin häddas rohkeste?

5. Ehk wõtwad wastopanna Kõl hopis kurratid, Ei Jummal süski anna Neil' woimust ühtegi, Mis temma wõttab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mõtte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Kõl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wõttad kannatada, Siis tulleb abbi sul', Ning pead jälle sama So waewas rõõmo kõi.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ning wõtwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kõhhus polle seada Need asjad

asjad ilma peäl, Kõl Jummalal' on teada, Mis
kasuks tulleb teäl.

8. Keif temma holeks arna, Sest keif ta tar-
gast teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui se keif
korda lääb, Mis temma tootanud, Ning targa
nouuga Se, mis sind kurwastanud, Woib pea
kauta.

9. Ehk wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata, Sest
temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele Sind
hädada sisse jättab, Kui holiks ühtege.

10. Kui siiski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab Sind raske koorma
alt, Mis ürrikeseks kestab So kasuks üllemelt.

11. Oh! õnnis sinna olled Sest kites, tännades
Sa woimust saad ning tulleid Kui auu ehte sees;
Suur Jummal isse annab Sull' rõmo heldeste,
Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad rõm-
faste.

12. Oh! wotta lõppetada Keif meie hädada teäl,
Meid nõdraid toetada; So helde Issa meel Hovlt
kandko meie pärrast, Et meie peafeme Sest kurja
ilma käärrast, Ja taewa lähhäme.

142. 2.

Schau lieber Gott/ wie meine Feind zc.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste zc.

M Jummal! waat kui karmwalad Ja wägs
gewad mull' ommad Mo waenlased, mind
kiusawad, Ning pea ärrawoitwad; Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, ilm, ja lihha ka Mind
patto sisse saatwad.

2. Se

2. Se karmwal kurrat essite Heal nãul amwa-
telieb, Saab pat siis tehtud tãieste, Ja siddant
kõrwaks panneb: Ja pettab, aiab wãggise Sest
pattust teise peage, Ja põrgo siise wimaks.

3. Ma-ilma wiis on teada kül, Kuis se woib
aukutada, Et silmal, lihhal, kõrkusel Ja wal-
latus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhel-
da, Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on lai-
nud.

4. Ja siiski minno lihha meel Ei jätta sedda
mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peal, Ja wih-
kada ei tahha Ma-ilma tühja rõmustust, Ei wotta
temma õppetust Kurrati kimpust peasta.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tulli
tunnen, Se waewab mind ei paigoti, Waid kus
ma ial ollen: Se kurrat takka kihhutat, Ma-ilm se
kõrwalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind! tru Jummal! nouan ma, Ei
woi ma ennast aita, Sest häddast Issa peasta
sa, Jesusse parrast peasta! So waimo wãgge
minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nõu pea
hukka lähhaks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seestpidi,
et teen ikka, Mis kãssid, siis ma tunnen sind, Ei
eksi sinnust ärra: Et kurja wasto pannen ma,
Mis sinnust mind woib lahuta Siin ilmas kei-
tipiddi.

8. Ehk patto himmo saggedast Mo peale kãib,
kui ellan, Siis aita, et ma usfinast Se wasto
warsti ollen, Et ial ma ei unusta, Et lähhãn sur-
ma, kõhto ka, Siis taewa, ellik põrgo.

9. Need wiimsed asjad anna mull', Et meles
 ikka pean, Ja sega patto himmo kúl Mo hingest
 ärraajan, Et woiksin ilma hirmota So mele pär-
 rast ellada Mo ello aial rõõmsast.

10. Oh Jummal Jäsa! rohkeste So wäggi
 minnul' olgo, Oh Kristus! tulle kõrwasse, So
 woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses sõas aita
 weel, Üht woimust ikka teise peäl' So armust
 mulle anna.

B 143. *L*

Du unbegreiflich höchstes Guth zc.

Wisil: Tüüd furno kehha mattame zc.

Mõ keigekallim Jesuke, Mo melest olled üllem
 hä, Mul janno on so järrele, Oh! aita, tul-
 le minnule.

2. Ma ollen hirtw', kel janno on So järrel',
 Jesus, minno õn! So hirwe wõtta jotada Münd
 nõdra, Jesus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kule!
 sind ma ihhaldan, Mo armo hallit! kule sa, Mo
 waese hinge rõmusta.

4. Se armo wessi pudub mull', Mind tomma
 Jesus! ennesel', Sind minna wägga himmus-
 tan, Et sinnult, Jesus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled süis? Kus pühha Tal,
 mo kallim häüs? Mis kaewo jures hingad sa,
 Mul janno on, mind ioda ka.

6. Ei jaksä minna rammoro, Ma küssendamast
 wässin jo, Se hirwe warši jahhuta, Mo olled sa,
 so ollen ma.

N° 144. 47

Du bist ja ganz mein eigen &c.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja &c.

Mõ omma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tuled, Ei muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So ommaks en-
nast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Siin ilmas sap ning
piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning maggu-
sam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isse So armo
minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh! te, et moistan minna, Miks sa mind
lunnastand; So waimoga mind sada Sind
wägga armastama, Et soga ühheks jäään.

4. Mo süddamest oh! wõtta Keif, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi tõtta, Et kurja põlgan ma,
So armo tunda nouan, Ning armastada jouan
Sind keigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda; Kui pattust waewa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeästja ol-
lid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warran-
dust, Oh! lasse sinna koita Mull' temma walgu-
tust; Ma tahhan sedda püda, Sind palwes
appi hüda, Kül warra, hiljaka.

7. Kui kautaksin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul' hädda, Ei rõmo ürrikest;

Se-

Sepärrast pallun minna Nuud nuttes: anna sinna So armo maitsta mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole põõrma, Kui ollen ekkind ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hoia, Kui minna kommistan.

9. Sa wähhendad mo wallo, Mind nõdra finnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rõmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kaswatada, Kui tehhab lõppeda.

10. Kui tulleb ärrajouda Siit kurjast ma-ilmast; Oh! wotta sa mind nõuda Kui omma pärris-last, Siis polle teys mul hädda, Ei olle karta sedda, Et ühhest lahkume.

N° 145. 107.

Warum betrübst du dich / mein Herz &c.

Mõ sidda, miõs sa murretsed, Ning miõs sa ennast kurwak's teed, Ja puad tühja head? So lotus olgo Jummal teäl, Kes keik on lonud ilma peäl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Baid tahhab armust aidata, Kui ial pudub sull'; Mo wäggew Issa iggawest, Se seisab häddas minno eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jä aitmatta, Sul on üks issa meel, Sest muld ning põrm siin ollen ma, Ei kusti Ma peäl rõmo sa.

4. Üks rikkas lodab warra peäl, Mo lotus Jummal üllewel, Ehk mind kül naertakse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad rohkest.

M m

5. Elias!

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud olli ilma peäl, Kui kallis olli leib? Üks waene lest Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal'.
6. Ei seisnud sinna sömatta, Sest kaarnad pididid tullema Ja toitma rohkest sind, Need töid ka dhtul, homikul, Mis olli roaks tarwis sul.
7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiba sulle tõi Se kaddaka-pu al Sega sa kaisid pitka tee, Et said Horebi mä-ele.
8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti loukoeradel, Üks Ingel hoidis siis, Ei tedda murtud nende mäest, Waid peasis terwelt nende kääst.
9. Josep Egipti sadeti, Ja wangis pärrast peeti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks isfandaks Ja souwõssa toitiaks.
10. Ka peästis Jummal wäggetast Kolm meest seält tulle-abjo seest, Üks Ingel kelis seäl, Et tulli ei woind põlleta, Ei juukse karwo kõrweta.
11. Mi rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So peäle lodan ma, Dh! anna rikkust hingele, Siis minnul on keik rohkeste.
12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse tae wast pärvida, Mis olled saatnud meil' So kange surma walloga, Siis ollen keikist holeta.
13. Keik, mis siin on ma ilma peäl, Kuld, hõbe, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei kesta se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.
14. Sind tännan, Kristus, süddamest, Et olled teäda annud sest Null' omma sanna sees, Dh! anna usso kinnitust Ning minno hingel' õnnistust.

15. Au, kitus olgo iggawest So sure helde armo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

N^e 145. 87.

Mein Gott / das Herz ich bringe dir zc.

Wifil: Nüüd on se pääw jo löppenuz zc.

Mo süddant annan teigest wäest, Oh armas Jummal! sull', Sa tahhad sedda minno kääst, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant meleheaks; Ep olle muudo ühtege, Mis sulle rõmo teeks.

3. Sest, armas Jäsa, annan ka Mo süddant minnule; Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule.

4. Kül südda on täis rojastust, Ja tühja ihaldab; Ep olle temmal waggadust, Waid kurja armastab.

5. Nüüd agga nuttab ärdaste, Ning kaebab omma süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se ta wihtab nüüd.

6. Ja heidab mahha, sinno ees, Ning pallub: pekka peäl', Ja murra kangust minno sees, Et põran pattust weel.

7. Mo kowwa südda pehmeks te, Et woiksin kaebada, Ning wihtada mo kurja tõ, Ning nuttes fullada.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda puhaks saaks; Ma tean, et olled furnud sa Ma-ilm ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko linnita, Et woiksin kowwaste So surma peäle lotada, Keif satab andeks se.

M m 2

10. Oh

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Null' õigust, õnnistust; So peäle wõtta minno süüd Ning patto willetsust.

11. So wäega mind ehhita, Sa ilmasüta Tal! Mind keikist pattust puhhastä, Et kolban Zummalal'.

12. Oh pühha Waim! mind wõtta ka So sõbraks järgeste, Jesusse parrast olle sa Mo abbiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Null' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus kummita, Et wihtan kawwalust, Et ma ei wõtta kartada Ma-ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kannaatab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õppetab.

16. Mo armo, Jõsand, puhhastä, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sunni el-lades.

17. Te, et ma kawwalusfeta Keik asjad aian teäl, Et ükski ei woi laitada Tõõd, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandik süddamest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui efsin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teäl Ning tiggedusfeta; Siis on mo ello, mõtte, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant wõtta honeks ka, Oh Zummal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin
ning seal iggawest.

21. Ma annan sedda' sinnule, Kus tahhad,
panne se; Sest sinno pärralt olleme, So, ei mu
ühhege.

22. Ehk mind ma-ilm käl arwatab Ja sanna
kuulda weel, Ehk teisiti mind ahwardab; Ma põl-
gan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja waimo
pruut, Mind kiusad, ei ma holi fest, Oh Jum-
mal kidetud!

24. Ma-ilm! pat! minne omma te, Mo süd-
dant annan ma Sull' anniks, armas Jesuke!
Oh! sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Uks Sui-Paul. N° 72.

Geh aus / mein Herz / und suche Freud zc.

Wisil: Reik tulge minno jure nüüd zc.

Mo südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal
jaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal süisel aial,
Waat rohho-aiad õitsewad, Ja illusaste kossu-
wad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets pakust lehte lautab, Ma ruttust roh-
to kõrkistab, On keikil' kaunis nähha, Reik lilli-
kessed õitsewad, Ja kaunikessed kaswawad; Ni
wõttab Jummal tehha.

M m 3

3. Reik

3. Keif linnud pesfetellemad Ja omma laule aiawad, Ja Soja kita puudwad: Jo õpik, kãggi, leote, Jo tuife, jo warblane, Et metsad was tohuidwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pãso-kenne poegenud, Siis omnad poiad sõotwad: Kõl põdder kargab kergeste, Ja leiab rõõmsast rohhusse; Keif omma aega teadwad.

5. Jõed, oiad kerul kõhawad, Ja wõsso warjul keerlemad, Ja are tassa jookswad. Kus ig-ganes on rohho-ma, Ka wainul rõõmsa lauloga Seäl lapsed karia sõotwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuu-se teggewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka annab Jummal wina-puust So süddamele kinnitust, Ja jouotumal joudo.

7. Põld kannab wilja rohkeste, Ja temma seisab paksuste, Teeb iggamehhel rõõmo, Et kidetakse Jummalat Se sure anni jaggajat, Kus tunnuks temma armo.

8. Ei tahha minna unusta, Waid kõrwast meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keif ma-ilm kidad temma tõõd, Ka minna laulan sed-da head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mõtlen, kui on minnul teäl Ni lau-nis assi ilma peäl Se ello santis põltwes; Mis saab weel pãrrast ollema, Kui same taewa tullema, Seäl iggawesses ellus.

10. Mis rõõmo seäl weel tunnukse, Kus Jesust ennast nõhakse, Ja minno kõrwad kuulwad, Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-wim Se Halleluja! laulwad.

11. Oh! kui ma seäl jo olleksin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Siis saaksin Ing-
li lauloga Sind üllendama rõmoga, Kui saan
ma peäsnud waewast.

12. Ei tahha süüsti ellades, Sell' ihho murrest
kõndides, So kütmist mahhajarta; Mo südda pe-
ab tännoga, Kus kohhal ial olken ma, Sind ühte
järke laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo süd-
da hästi õitsego, Se usso suggu kasmago, Kui
su-il kasmab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda, Ja
sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus õieke, Head
haiso wäljaanda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni kaua kui ma ellan: Siis tahhan sin
sind tenida, Ka iggawest seäl lõpmatta, Kui sinno
jure tullen.

N° 148. 86.

In allen meinen Thaten ꝛc.

Wisil: Näd hinged innimesed ꝛc.

Mõ sündko minno asst, Ni kãigo minno kãssi,
Kui Zummal issi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja issi nou mull' annab, Kõl siis keik
hästi korda lääb.

2. Ei minno tõ sin kolba, Keik minno waew
on ilma, Ei maksä minno nou, Ni olgo kui ta

tahhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma peale panneb, Se on hea minnule, Ei putu minnuss' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa Issa tahtminne.

4. Ma temma peale lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda kardan, Ja sanna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind peasta keigest pattust, Meid süüks ei arwata: Ei temma kohhut moista Mo patto peale pea, Waid tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle üllestoufen, Kus ollen ialge, Kõl häddas, willetsusfes, Kõl waesusfes ning tõbbes, Saab temmast kõmo hingele.

7. Kui Jummal wõdraks tulleb, Ehk risti peale panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui temma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se koormull' raske õliema.

8. Keik temma holeks jättan, Kui surren ma ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab temma, Kas hõne ellik tanna, Ja moistab aega üksine.

9. Siis olle, südda, rahhul; Mis ial juhtub sinnul, Siis arra murretse: Sest sinno Issa taewas Teab nou kõi keiges waewas, Suur nou on tõ-est temmale.

N° 149. 105

So wünsch ich nun ein gute Nacht zc.

Nüüd pölgan minna röömsaste Ma-ilma tühjad kumbed, Ehk se mind waewab wahwasste, Käl Jummal kannab murret. Ma-ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö-est, Ma tunnen sedda tö-est.

2. Üks us, kui pödra hammustab, Se pödder wet siis püab, Mi südda abbi himmustab, Kui ma-ilm kurja hüab, Null' ahvastust Teeb wanna us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad tanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rided kandwad? Mil wiakse Mind taewasse, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind, Jummal nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua botma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan siiski lota, Ehk kamwalad Mind naerawad Sel risti-hädda aial, Sel risti-hädda aial.

5. Kus on so Jummal, küsivad, Kes sulle appi töttab? Need sannad, need mind waewawad, Et minno südda nuttab. Oh tulle sa, Mo kaitfia, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wötta mind so rigisse, Mis walmistanud sinna, Et, kus keik pühhad järgeste, Ka sind woin fita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! mis ennast waewad sa? Oh!
wõtta kannatada, Sind Jummal tahhab aidata,
Sest tahhan tänno anda. So hädda se On
ürrike, Ning wimaks se rõõm tulleb, Ning wi-
maks se rõõm tulleb.

8. Ei keik siin tehha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin sult
abbi ota, Mull' muido siin On suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kõl mitto hädda, willetsust On patto pär-
rast nähha, Siis tunneme ka ahvastust, Kui wot-
tad hirno tehha, Müüd tunnen ma, Et raskest ka
Mind monni hädda waewab, Mind monni häd-
da waewab.

10. Ma ilma rõõmo wihtan ma, Dõd, päwad
südda nuttab, Ni kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tõttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! Kurwastust on minnul kõi, Et
waenlane siin kiitleb, Suurt melehaigust teeb se
mull', Kui naero wiisil ütleb: Kus Jesuken, So
rõõm ning õn? Woi temma sinnust holib, Woi
temma sinnust holib!

12. Mo willets hing, oh! kannata, Oh! kan-
nata, mis waewab Sind, Kõl so õnnisteggia
Sind keigest kurjast peastab, Ning heldeste Wiib
taewasse, Seäl on meil rõõmo ota, Seäl on meil
rõõmo ota.

No 150. 109.

Wohl dem Menschen / der nicht zc.

Wisil: Ärka üles, minno südda x.

Wnnis, kes ei wõtta tehha Kurja nouu järrele,
 Ei woi üllekohhut nähha, Pattustest ei holi-
 ge; Kes neid pilkjaist pöggeneb, Mende seltsist tag-
 ganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui teeb Zum-
 mal targaks tedda.

2. Dnnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käslo
 õppides; Süddames se õnneks panneb, Ei sest
 lahku ellades: Menda õitseb, kaswab se, Kui need
 Palmpuud kauniste Jõe kaldal ommad oksad
 Hästi laialt lautawad.

3. Menda siggib innimenne, Zummalat kes ar-
 mastab, Sell' keik lomad saatwad õnne, Runni
 täiest pühhaks saab; Temma lehhed fossuwad,
 Ning on ikka illusad, Zummal abbiks selle tõttab
 Keikis, mis ta ette wõttab.

4. Redda pattust rõmustakse, Zeine järg on
 sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laiale;
 Kus on pühhad rõmoga, Siina pattused ei sa.
 Zummal armastab keik waggad, Hukka läh'wad,
 kes on kurjad.

No 151. 113.

Wohl dem / der in Gottes Furcht zc.

W sul, kui kardad Zummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toidad ennast om-
 mast käest, Ja siggid hästi temma wäest.

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid on
wina-puus, So laual lapsed istuwad Kui õlli ok-
sad illusast.

3. Waat! ni suur õn on selle kâes, Kel Jum-
mal ikka süddames, Ei wihha putu temmasse, Mis
tulli pottust ilmale.

4. On tulleb sulle Sionist, Et nåad kui wâg-
ga armolist Jerusalem keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jâtkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi någgema, Et Israel saab
rahho ka.

N^e 152. 104.

Hilf mir / mein Gott / hilf daß ic.

Wifil: Keik sündko ikka nenda mull' ic.

GH! armas Jummal, arwita Sind hâddas
takkanouda, Ja süddamest sind otsida, So
armo pole jouda; Dh! lasse mind, Kui otsin sind
Mo waewas pea leida, Dh! hallasta Ja arwita,
Mind kurja tõ eest hoia.

2. Mull' anna õmmast heldussest So peäle üksi
lota, Ja pattust põõrda süddamest, Ja mures
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto sind Ja
rasked eksitused, Et minno kâed Ra tewad hâad
Neil', kes on hâddalised.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wõtta, Sind armastama õppetä, Ning ab-
biks mulle tõtta; Mind aita sest Ka süddamest
So sanna tunnistada, Et üksige Mind surmaske
Ei woi sust lahutada.

4. Dh!

4. Oh! õpptea mind tassandust, Ja kela wihha heldest, Ka anna mulle allandust, Et kâin so järrel järgest; Meist pattust ka Mind puhhasta, Mis norelt ollen õppend, Mind rõmusta So Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning finnita mo lotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leiaks toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast sünni hâdda, Mo ihho ka Mi toida sa, Et himmud kelad ärra.

6. Mull' olgo ikka ussimus Mo tõõd ja teggo tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades ei petta; Riid, kadedus Ja kimalus, Se minnust tagganego, Ka warga meel Ja petja keel, Se kangel' minnust jägo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitussest peasta, Ning keikide eest palluda, Ka waestele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja keikil' appi tullen, Mi sünnib ka, Mis tahhad sa, Süis wimaks õnsast surren.

N° 153. 44.

Ach treuer Gott / barmherzig's herg! 2c.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees, 2c.

Oh helde Jummal! sünnule On armolinne südda, So Issa kâest minnule On tulnud rist ja hâdda, Ma tean, et se koormaga Mind lasse armust waewata, Ei mitte läbbi wihha.

2. Sest se on ikka sinno wiis, Sa karristad so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled süis Keik omma

ma luliikmissi , Sa annad kurbdust rõmo eest,
 Wiid pörgo , peastad pörgo seest, Üks wahhetus
 on järgest.

3. Se kombe on ka finnule , (So nou on im-
 melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse en-
 ne; Se mis peab sama auustud , Saab enne är-
 rateotud , Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jeesusel Muud põlwe ma peäl
 olnud, Ja podi enne risti peäl' Kui auule sai tul-
 nud: Rist, hädda, waew ning teotus , Se olli
 temma pärrandus , Kui tahtis taewa minna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal meel tahtis
 kanda Se hädda; mis ma pattune Woin paljo
 wastopanna? Keif temma pühha kannatus On
 minno ello õppetus , Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga
 raske ass'i Mo melest, sedda uskuda, Mis teeb so
 imme kass'i , Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab
 tõ-est finnuft armastud , Ei sünni se mull' ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Kõl sa woid us-
 ko tehha, Mo lotust üllespidada, Et woin so hel-
 dust nähha; So pühha sanna tootus , Se olgo
 minno rõmustus , Et kuhhugi ei kána.

8. Kui ollen arg, süis armwita , So Waim
 mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lo-
 tust kinnitago; Kui meie agga ussume , Ja jáme
 kängest paltwesse , Süis pahharet ei woida.

9. Oh! ärra lasse, pallun ma , Kui pead sa se
 nouu, Mind mitte lialt kiwsata , Sa tead minno
 joudo; Ei olle puust, ei kiwwist ka, Waid pörmi
 ja tuh' ja muld ja ma , Üks waene inimenne.

10. Oh

10. Oh Jesus õnnisteggia! Sa kandsid omma risti, Siis aita sedda kanda ka, Mis peäle pannud isfi: Sa kuled minno õhkamist, Siis wotta heldest süddamest Mo palwe heäle wasto.

11. Ma tean, et sinno helde meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taewas ülleweel, Kui sinno sanna näitab. Neid nõdro käsfi finnita, Ja nõdro jalgo toeta, Ei kummista siis nemmad.

12. Oh! rāgi mulle armsaste Ses raskes kurwastusses, Ming jahhuta mind rõõmsaste Ses sures ahvastusses: Sa olled warjuks kowwaste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid pinatakse.

13. Kui agga se on sinno nou, Et pean kanna-tama, Siis saab ütspäinis sinnul' au, Kui wot-tad toetada: Oh! sata mulle kannatust Ja nõdra usso kinnitust, Kui emmal' waesel' lomal'.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne; Kui tahhan lialt leinada, Siis olle abbilinne. Oh! minno mele tulleta, Mis rõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seäl saad sa sure armoga Siis nende peäle waatma, Kes taplenud siin surmaga, Ja kawnist ello saatma; Se wasto, tean tõ-est ma, Ep olle ial arwata Reik ilma au ja rikkus.

16. Seäl kaub ärra kuulmatta, Mis siin meid kurwastanud, Se rõõm ja au on lõpmatta, Kui sinna tootanud: Mis külwatakse nuttoga, Seäl leikatakse rõmoga, Ma ussun, aita! Amen.

No^o 154. 47.

Herr Jesu Gnaden Sonne 2c.

Wisil: Oh Kristus! lunnastaja, 2c.

Oh Jesus! armo walgus, Sa tõe oppia, Las' sinno ello selgust Muu' arral' paistada, Mo süddant rõmüstada, Mo waimo uendada, Mo Jummal! sedda te.

2. Mo pattud andeks anna, Ning aita heldeste, Ja ärra wihha kaäna, Waid sedda murretse, Et sa so rahho annid Mo süddamesse panned, Oh J'sfand! kule mind.

3. Mo hingest wälja-aia Adama wanna tö, Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So onmaks ennast anda, So auuks risti kanda, Et sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppe- ta, Seks walgusta mo moistus So pühha san- naga, Et ussan sinno sisse Ning jään so tõe sisse, Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmud risti lö, Et kurja peäl' ei loda, Waid woitlen kom- waste Mo kurja himmo wasto, Ei nende liggi astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees, Et ma woin armastada Sind keigest süddamest, So mele pärrast olla, So ello-tele tulla Siin ning seäl iggawest.

7. Müüd, J'sfand! anna woimust Mis satab sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol- len armo-taim, Sest muido keif mo mötte, Mis jal wõrtan ette, Ei kolba kuhhogi.

8. Sepär-

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust walgusta, Est et ma ollen rummal, Mo süd-dant uenda, Et ma so jure jouan, So tahtmist tehha nouan, Mind aita wägg wast.

N° 155. 89

O Jesu / siehe drein zc.

Wisil: Oh! wagga Jummal, Kes zc.

O Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd woita. Ma unnen surma jo, Mo wain ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei moödu ommeti, Eh kül mo waene meel Nüüd woitleb allati.

2. Se pörgo wäggi teäl Ning surm mind ein-ni peab, Eh wahhin siin eh seäl, Mo südda ag-ga otäb; Kui seismist himmustan, Siis ollen sel-lal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun, josen kül, Ei ommeti woi leida, Mis sataks rahho mull', Ei woi fest lahti sada, Mis kässo sundminne Mo peäle panneb kül, Ja rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa, Jesus üksine Boid minno wallo pöör-da, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wöttad ai-ta, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnult siin, Siis olleks püüdminne Üks dige pörgo piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna Mo waesel' näljatsel, Kes wöttab kuminardada, Ei enne jätta sind, Kui sa mind önnistad, Ja surma rikkudes Uut ello sännitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast juhata-da, Kui südda karmwalust Ei tahha armastada;

Waid annab ennast nüüd So holeks foggones,
Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Sest patto ellust
peästa, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanno
kuulda; Oh! hakka minnusse, Keik waenlast ka-
uta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra-
woitja, Oh! näita kurratil, Et olled ärrapeästja,
Ning woida minno sees, Et minno waenlased
Keik sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kaua peawad Need kurjad kõrkistama?
Et peab minno rõõm Beel nende kätte jama. Oh!
peästa hingekest, Mis sinnust lunnastud, Nüüd
agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurja
tehha, Sest tulle appi nüüd, Te tõeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
kartus, Ning ei sa petta mind Se walle meel ning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surretab,
So surma wäega Mo süddant puhhastab.

12. Keik wastopannemist, Oh Jesus! aita woi-
ta, Et talle werre seest Tait woimust woiksin leida,
Et woiks so tassandus Mind senni kaitseada, Kui
keikist waenlastest Mind wõttab peästada.

13. Kui wäggero minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so sarnatseks So surma läbbi us-
kus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo rohkeste,
Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

N° 156. 47.

Herr Jesu Christ / mein Leben etc.

Wifil: Oh Kristus! Lunnastaja etc.

Oh Jesus! minno ello, So peäle lodan ma,
 Mo hinge rõdm ja illo! Mind armust aw-
 wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
 tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiofenne! Mind wotta armas-
 ta, Te, armo tullofenne, Et sind ei wihhasta:
 Mo südda jägo sulle, Jä sinna jälle mulle, Sa
 feigeüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahku-
 da, Baid kindlas armus ikka Sind kinni pidada:
 Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
 pärrin Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So külge kowwas-
 te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks offoke:
 Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt minna
 ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
 Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh!
 lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
 Mis sinnust lahhutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste,
 So peäle üks watan Mo häddas kangeste; Siis
 tahhan sind siin kita, Ja seäl ka auustada So
 auus iggawest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia, Ja
 olle waggadele üks ärrapeastia; Et surreta mo
 lihha, Et wain woiks woimust sada, Kui woi-
 len sinno wäes.

8. Oh armas Jäsa! kule Mo paltwet hallas-
tes. Null Jesus appi tulle, Ja pallu minno eest,
Oh pühha Waim! mind aita, Mo süddant isfi
täida, Et ikka fidan sind,

N° 197. 35.

Schütte deines Lichtes Strahlen zc.

Wisil: Sion kaebab jures häddas zc.

OH! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha.
Olle isfi õppia: Aia ärra pimmedust, Anna jälle
waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tarkning
moistlik ikka olla.

2. Tühjad mõtlemisfed sata Ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peästa Nende
kawwalusse seest; Aita mind kui woitlen weel, Et
saan woimust kurja peäl, Gest et kinsatus mind
waewab, Minno süddant wägga hawab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis mo peä-
le tullewad, Sata woimust, pallun minna, Kui
mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädda sees. Ol-
lek's wäggen süddames, Süis sind iggal aial tän-
nan, Ning so au ka surek's fidan.

4. Patto laened kohhisewad, Tewad hirmo
minnule, Kässi, Jäsand! süis need jäwad Baik-
sek's warsi peage; Sinno tõe walgus se Paistko
selgest minnule, Muido rummalaks jään minna,
Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno sisse
üllewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõd-
ra!

ral' süddamel'. Jesus! anna minnule Pühha
Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada,
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda
rõmusta, Diete mind juhhatakse, Kui teed taewa
näitad sa: Süis mo südda rõõmsaks saab, Tühja
rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle, Mis ei sa-
ta taewa tele.

7. Et ma tühja peäl' ei loda, Kõssu keif mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi sta, Egga tunda
Jesusest. Minna wägga ihhaldan Jesust sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tõ-este sind leian,
Te, et sinno pole hoian.

M^o 158. 26.

Entfernet euch / ihr matten Kräfte 2c.

DH! tagganege, minno himmud, Neist asjust,
mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto
tend, Mo wässind waim, kel waewa teäl; Müüd
taggane, Oh tühhi rõ! Se ue ello algan ma, Mis
ükski ei woi rikkuda.

2. Keif mäed ja orrud moga laulge, Et teäda
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keif tüh-
hi teäl! Mul teine meel, Se õige aeg on praego
käes, Müüd jätta keif, mis ilma sees.

3. Ehk illusaste, haljad wäljad! Kõl su-il ennast
näitate, Keif lomad süiski nähha sawad, Et illo
kaub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa
Mo südda, kes sa ihhaldad Neid asjo, mis süin
kadduwad.

4. Kui wotsid enne armastada, Mis sinno
rammo kullutas, Süs ärra wotta kurwaks jada,
Kui keeltaks, mis hing armastas; Keif põlga sa,
Et peigmees ka Nüüd tahhab, et jääd tassaseks
Ning targa neits' te sarnatseks.

5. Sa, tigge liig-arm, minnust kau, Ning jät-
ta tühaks süddame, Et woiksin tunda selle armo,
Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist, Mis
ennast täis, Ma jättan mahha tühja tõ, Ning el-
lan sulle, Jesuke!

6. Mind parto kdiest lahti kisku, Meist sallaja-
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Issand! rik-
ku Te wabbaks mind so tallekest: Nüüd taggane,
Keif kawwal tõ! Mis teggi mulle ekstust, Ma
põlgan sinno kawwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis kei-
kist asjust lahti teeb, Kui se ma ilma kawwal illo
Ning temma hirm meist mahhajaääb: Ei holi neist,
Ma lahkun teist, Mo meles ollen kihlatud Ning
Jesu prudiks ehitud.

8. Mind hoia rahhul, Jesus, ikka Ning kaina
murret minno eest, Et pattust mull' ei sünni wig-
ga, Mind peasta tühja himmo kääst, Keif mah-
hajaääb, Arm sedda teeb, Et minna ennast unnus-
tan Ning taewa rõmo himmustan.

O Gott! du frommer Gott 2c.

Oh! wagga Zummal, kes Keif annid meile an-
nad, Kelt on, mis ial on, Kes keig' eest mur-
red kaännad, Null' anna terwist, ning Et terwe

ihho sees Mull olleks puhhas hing Ja õigus süd-
dames.

2. Lass', mis mo kühhus on, Mind ussinaste
tehha, Et woiksin ammetis, Mis kässid, pea näh-
ha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegsaste,
Ja aita, et mo tõ Woiks minna eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ikka heaks woib tul-
la, Ja kela räkima, Mis rühhi tahhab olla, Ja
kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis anna
sannale Tait wägge rõmoga.

4. Kui mul on hädda kã, Siis wotta julgust
anda, Mind aita rõmoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihhamehhega Mind lasse leppida: Kui
nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Te, et ma keigega Nisuggust sõbrust pean, Mis
ma head ollewad Ja sinnul' armas tean, Kui wot-
tad heldeste Mo warra jätkada, Siis olgo ärra
sest, Mis sadud kurjaga.

6. Kui sa mo eale Beel tahhad jätko anda, Ja
monda waewaga, Mind lassed wannust kanda,
Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et
kui ma halliks saan, Ka tunnen auu sest.

7. Kui tulles ello ots, Siis astu, Jesus, ette,
So risti surma sees, Hing sago sinno kätte, Mo
ihhul' olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus
nemmad hingades Ei kule mürrinat.

8. Kui hiad wimati: Keik surnud, touske ül-
les! So kãssi olgo siis Ka minno haua küljes,
Lass' kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et
kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

160. 67.

Jehova! nimm von mir die Kräfte zc.

GH! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis sinno waimo wäes ma sanud sult, So pär-ralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muudo ial pühaks sa.

2. Mind sata ueks lomaks kaswama, Ja jum-malikkus kombes ellama, Et wanna juretaigen mahhajaab, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Null' anna sind ükspäinis armasta, So käsfi woib mind hopis uenda, Keik minno südda, minno mötte, meel, Se ohwrib ennast sulle ülle-wel.

4. Ei ilmas pruut mu peäle mötlege, Kui om-ma peio pe le üksine, Ma pean tedda meles pid-dama, Kes ennast mulle peiüks annud ka.

5. Ei olle innimenne mötteta, Kui temma ial on, seäl mötleb ka, Ni sinna, Jesus, keigeüllem hä, Ei ial minno melest ärrala'.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja kas-wa ikka ilmakeelmatta; Se, kes päaw päwalt ikka ueks saab, Käl Jesus tei da heldest armastab.

7. Ni ehhitakse honet sullaja Sell' talle prudile seäl ellama Ja siina sisse peio kutsuma, Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Ut waimo suggu annab temma teäl, Ja armastakse temmast jälle seäl: Jo ennam annab, sed da ennam saab, Kui peigmees süddant pattust puhastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei muud-
ke

Ke meie tabha hin musta, Uut innimest oh! kaitse
armsaste, Et waenlased ei temmal'kurja te.

10. Ni näita ennast, Jesus, meile ka, Kui on
so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige armja kange
abbimees, Mind leppita weel ikka Issa ees.

11. Sa isä Sanna! keik nüüd ueks lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
süis tulgo rõõmsaste Jerusalemma talle pulmale.

12. So honest hüad omma heäleaga: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja
wäljast puhhast, Ja jowa minno süsse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees kaswama, Meid
mupeäl ärra lasse rõmusta, Oh! tomma meid,
süis meie josome, Kui puhtad neitsid kätme järrele.

N° 161. 35.

Kommt / laßt euch den HErrn lehren 2c.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Sulge, risti-innimesed, Wõtke tarka õppetust,
Kes on Jesusse lu-liikmed, Temmalt sa-
wad õnnistust; Se, kes Jesusst tunnistas, Süd-
damest ka armastab, Ning kes wõttab waewa
näha, Temma mele pärrast tehha.

2. Ünsad on, kes allanduskes Süin ma-ilmas
ellawad, Ning süin waimo maddaluskes Auustas-
wad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Sed-
da Jummal üllendab. Kes süin Jesusst meles kan-
nab, Selle taewa riki annab.

3. Ünsad on, kes kurwastuskes Patto pärrast
leinawad, Ning ka süres abhastuskes Oma wig-
ga kaebawad: Need, kes murretsewad nüüd Nut-

wad ikka omnad süüd, Meid saab Jummal rõ-
mustama, Nende murret lõppetama.

4. Onsad on need waggad hinged, Kes keik
hädada salliwad, Ja on pitkamelelissed, Kurja hea-
ga tassuwad, Andwad andeks keigele, Ei te kurja
ühhele, Neil on nende tassumisseks Ma-ilm nende
pärrandusseks.

5. Onsad on, kes takkanoudwad Sigust ning
ka tõssidust, Ulekohto eest end hoidwad, Võlgwad
ilma warrandust; Kes ei te siin karmwalust, Pet-
tust, alynust, tiggedust, Meid saab Jummal isst
tõitma, Nende peäle armo heitma.

6. Onsad on need armolissed, Kes ei jätta ait-
matta Meid, kes siin on häddalissed, Tewad head
hea melega, Reddagi ei unnusta, Palwe, tõ ning
nouuga; Neil saab abbi hädada aial, Neil on
armo kohto päwal.

7. Onsad on, kes puhhastusses Tõõs ja san-
nas ellawad, Süddamette kassinusses Meelt ja
mõtted widdawad, Kes ma-ilma himmustust,
Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Onsad on need rahholissed Kes kül pea lep-
piwad, Need, kes on heamelelissed, Kisti armus
ellawad, Kes seäl rahho teggewad, Kus on wi-
ha-piddajad; Meid saab Jummal auustama,
Dumaks lapsiks nimmetama.

9. Onsad on, kes kannatawad Hädda, risti,
kriusatust, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilmasüta
teotust, Neil on helde tassuja, Jummal, nende
kaihsia Woib se peäle otsa sata, Armust nende
peäle wata.

10. *Mita, armas Issand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal Onnis ollen ilma peäl, Et ma ellan maddalast, Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks anna, Digust ifka mele kannan;*

11. *Waeste peäle armo heidan, Ollen puhhas süddames, Rahho ifka taffanouan, Ja sind tenin Feigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Auwas ellus finnitago!*

N° 162. 29.

Eins ist noth / ach Herr! diß Eine 2c.

Mis on tarwis, armas Jummal! Sedda moistma õppetä, Ja, mis armastan ma rummal, Tühja agga ollewa, Sest et se mo süddane sin pinab ja waewab, Ja ükspäinis murret ja kurwastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on mull' Kõl õnsam ja parram kui ilm, mis on full'.

2. Kui sa tahhad sedda le'da, Arra otsi ilmas teäl, Minno südda, wõtta jouda, Otsi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keik head ja keik täielist annet full' annab, Seält leitakse suremat, parremat hääd, Seäl on se ükspäinis, Kus iggawest jääd.

3. Ni kui puhhal' Mariale Minus ossa' olli se; Temma tõttis Jeesussele, Jstus temma jalgele: Ei olnud muud himmud ta süddames teada, Kuid ükspäinis Jeesusse õppetust kuulda, Mis temma ni

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta os-
saks siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sin-
no järrele, Sind ma ihaldan jo ammo; Kinki
ennast minnule! Et paljo kül peaksid laiat teed
noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joud-
ma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se
Easwab ning kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl
petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda van-
neks tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allan-
dust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata,
Kui Jesus, sind tunnen ning diete teän, Siis min-
na kül diete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba kui sa, Je-
sus, üllem hea, Sull', oh Jesus! lääb keik korda
Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja õigus
mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sa-
dud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui us-
kus sind hoian, kui iggawest hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada sinno
sarnatseks, Sinna olled issi temmal' Tehtud ka
pühhitseks: Mis igganes Jummal elluks on
waia, Se Jesusse läbbi keik antakse pea, Sest
Eaddumast himmust oh! pühhasta mind, So ello
mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennam tahhan? Sinno
armust saab jo kül, Sinno werri, se ma teän,
Teggi taewast lahki mull'; Uht iggawest lunnas-
tust olled sa saatnud, Ja kurrati woimussest olled
mind peästnud, Ning täielist wabbadust kinksid
mull'

mull' ka, Muud Abba! ma pallun, so last ai-
ta sa.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge kos-
futab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno kaitse-
ja walmistab. Sa olled mo maggusam asfi, oh
Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull' ai-
nus, Muud ühtegi olle, mis rõmustab mind, Kui
sinna, oh Jesus! kui uskus nään sind.

10. Muud, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus
ollema, Katsu mind, ja te, et minna Ollen karm-
walusfeta. Oh wata! kas efsin ma kurjale tele,
Ja sata ning kâna so pole mo mele, Oh te, et keif
pühkaks siin arwab mo meel, Kui Jesust saan
kasfaks, se tarwis on teäl.

N° 163.

78.

Mache dich mein Geist bereit 2c.

Wisl: Isand, omma wihha sees 2c.

Walmista, mo waim, end kül, Walwa, palwes
olle, Et ei koggematta sull' Hädda peäle tulle,
Kurratid Waggasid Püüdwad efsitada, Patto
sisse sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unnest esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Muudo warsi war-
malt, Kui se surm Wiinne koorm Patto seest sind
leiab, Ning sind finni hoiab.

3. Ärka ülles, Isand siis Woib sind targaks
tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad õnne nähha.
Jummal se Heldeste Menda andid annab, So
eest murret kannab.

4. Wal-

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süd-
dant pöörda, Kawwalast so peäle kãib, Et ta
woiks sind naerda. Jummalä lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wãggise Siin ma-ilm ei
petta, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wõtta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le-wennad jãlle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind ek-
sitada, Taewa õnnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tõ Wabbandada wõt-
tab, Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa olled rum-
mal, Kõl sind sure armoga Lahti peästab Jum-
mal Parto kãest, Keigest sest, Mis so südda kae-
bab, Mis so hinge waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo an-
nab: Kurratid, Parto süüd Nenda kautame,
Woimust ifka same.

9. Hästi kül keik korda lääb, Polle karta hãb-
bi, Palludes meil' abbi saab Temma Poia lääbi,
Kui meie Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Müüd, sepãrrast walwagem! Hädda,
waew on liggi: Pallugem ning õhlagem, Et se
pat ei siggi. Aeg on kã, Jummal se Wõttab
kohhut tõsta, Kurjad huffa moista.

Kristist ning Kiufatussest.

Ju Efor. Inist pag. Vat. 2 In Eforul.
164. *unbra.*

2. Mag ich Unglück nicht widerstehn zc.

S Hē kurjad kũl mind kiufawad Ning wihsawad Mo õige usso pãrrast; Ma tean siiski tõ-este, Et peage Mind peãstetaks' sest kãrrast, Ei olle mo Eru Jummal jo Mind unnustand, Waid armastand, Mo waenlased kũl rikkub.

2. Mo asjast arwa nenda sa Kui ial ma, Sest nõdraks minna lainud, Mo Jummalast ka hirmo nõõn, Ma siiski teãn, Et Jummal hãsti teinud. Keif tũhjaks lãõb, Mis film sin nõõb, Ei holi ma Ault, ihhust ka. Oh Jummal anna woiust!

3. Keif omma aega aiawad, Sest lodawad Mo hing ning minno sũdda, Et sa mind armas Jesuken, Mo kallis õn, Ei tahha mahhajãtta, Mo willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui minnule; Sest aita wastopanna.

N° 165. 38.

Gott / der wirds wohl machen zc.

Wisil: Jesus, rõmustaja, zc.

Eif teeb hãsti Jummal, Ommaks annan temmal' Ennast iggawest: Temma ollen olnud, Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta on

on ka hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl an-
nud, Mo eest murret kannud.

2. Keif teeb hästi Jummal, Annab mis on
ial Hea ning tarwis mull'; Temma ka mind hoia-
ab, Kattab, hästi toidab Jggapäwa kül. Kui so-
surm ning risti-koorm, Hädda wägga peäle tõs-
tab, Saggedast mind peästab.

3. Keif teeb hästi Jummal; Anna kitust tem-
mal', Kui on hädda käes: Kui sul willetsusfed
On ning ahhastusfed, Ea on abbimees. Jonas
se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõttab,
Mi sull' appi tõttab.

4. Keif teeb hästi Jummal, Jkka murre tem-
mal On so hädda sees; Kaksiti kui mõtled Häd-
da sees ning mõitled, Jummal abbimees Annab
kül siis woimust sull', Et keif hädda allawaub,
Kui suits tullest kaub.

5. Keif teeb hästi Jummal, Rammo ram-
motumal Annab järgeste. Kes on tühja loot-
nud, Temma käest kes võtnud Abbi tõ-este? Häd-
da sa keif unusta, Agga kannata nüüd wähhä,
Jummal woib keif tehha.

6. Keif teeb hästi Jummal, Ello jouotu-
mal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui
siin lõppeb ello, Eaewas rõõm on ees. Wata
se on õsine: Mis on tulnud ilma peäle, Vähhäb
mullaks jälle.

7. Keif teeb hästi Jummal, Woimust kül
on temmal Wanna ussi peäl'; Temma om-
mad watab, Waewa läbbi satob Jummelikkult
teäl. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keif
anna holeks temmal', Keif teeb hästi Jummal.

No 166. 72.

Kommt her zu mir/ spricht Gottes zc.

Eif tulge minno jure nüüd, Kui waewawad teid rasked süüd, Se armas Jesus hüab; Noor, wanna, suur ehk weikine, Mis mul on, annan sellele, Kes parrandamist püab.

2. Keif minno koorma kandiad, Ning minno ikke wattiad, Need ei nä pörge waewa: Ma olen liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis läbima teid lunnastand, Se on kateie kohhus; Mis teie tete, mötlete, Mo mele parrast vägite, On Jummal ees õigus.

4. Ma-ilm kül tahhaks õnnistust, Kui poleks risti, willetsust, Mis waggad kannatawad: Teist nou ei olle õmmeti, Need peawad pörge tweste, Kes Jesu risti kandwad.

5. Keif loom jo sedda tunnistab, Mis wees ning Ma peäl ello saab, Et neil on omma waewa: Kes siinei tahha kannata, Se peab pörge minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib homme olla többine, Kül langeb surma sisse; Kui lillikesed kadduwad, Ni innimesed surewad, Ei püüsi ilmge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo wiinne hädda kões, Siis pattust pöörda püab; Kül armastakse tühja weel, Ei möttelda ka hinge peäl, Ehk saggedast surm hüab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis kaebab sed-
da nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kar-
dan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Eoja au,
Sell' tulleb nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast awwita, Ei nore uhkus toe-
ta, Keif kaub wimaks ärra: Ehk olleks sel keif il-
ma-ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif wottab
surma miina.

10. Ei tarka tarkus awwita, Kõrk ello keif on
asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on
süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust
nouda.

11. Mo laps, oh! hakka mõtlema, Ning püh-
hast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa: Se
sanna raitab selgeste, Mil kombel Jummal hel-
deste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif kurja makske armoga, Ning püüdke
waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast;
Ja käge kitsa te-epeäl, Kõl Jummal maksab ül-
level, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo põlw on teile teäl, Au, rikkus, ter-
wis ilma peäl, Siis woi must wõttab lihha; Sest
kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al,
Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe siin, Beel kibbedam
on põrgo piin, Mis sisse kurjad jookswad; Seäl
tunneb hho hingega Suurt wallo ilmalõpmatta,
Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' tae-
was rõõm on walmistud; Ei joua inimenne
Keif sedda üllesrõkida, Ning taewast rõmo arma-
da, Mis annab Jesukenne.

16. Mis

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Waim on meile kulutand, Se on üks kindel sanna. Oh! aita, armas Jেসuke! Siit ülles taewa heldeste, Ning onsa ello anna.

No 167.

37.

N=106.

Warum solt ich mich denn grämen? 2c.

Mİks mo südda ennast waewab? Mul on se Jেসuke! Kes mult tedda wõttab? Kes mind kelab taewa samast, Jummalala Poiaga Uskus ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullinge, Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan ärra Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keif mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta keif ärrawõtta, Wõtko ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul Hädda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Nõmustand, Jahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peäle panneb, Tru on se Armoke, Issa wifil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keif kurjad Naerada, Pikkada Wägga hästi moistwad; Tehko nemmad ikka sedda, Holi ma, Sest et sa Jummal nääd mo hädda.

7. Kristi-innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liggi sama, Temma meel Peab seäl Rahhul ikka jääma.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löppetab keik waewa, Lahti teeb Sedda teed, Mis meid satab taewa.

9. Seäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest Reigest wäest Täanno, laulo laulda: Polle Ma peäl diget ello; Ürike, Tühine On ma ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussed? Parras kuld On jo muld, Waewab innimessest; Taewas on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sõtab seäl need hinged.

11. Issand, sind ma kidan kõrgest, Olled mo, Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et sa Berrega Osi nud mind so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sinnus se Kinni hakkann minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

No

168. 94.

Ach Gott! wie manches Herzeleid 2c.

Wisil.: Oh Jesa taewa rigi sees 2c.

Oh Summal! mitto õnnetust On siin ja mitto willetsust, Üks waewa te ja kitsoke On se, mis lähhab taewasse, Kui tahhan siina mõttelda, Mo lihha püab efsida.

2. Kust minna maialt abbi saan? Sind, Jesus,

fus, mele tull-tan; Sa olled ikka atwitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja-erud, Kes sult on abbi otsinud.

3. Sa olled suur ja wäggew mees, So immet näme mitmes töös, Sa olled Jummal tõest, Ka üks innimenne pattota, Ja peästad meid nüüd iggawest So surma läbbi surma käest.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Issand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui talleb mitto willetsust; So nimmi kurbdust wäghendab, Kui minno südda kurwaks saab.

5. Ehk ihho, hing kül nõrguwad, Kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et sinnust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jäta ellades Siin ilma ilma aitmatta, Sa tuled omma armoga, Ning olled minno karjane, Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõõm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda vägitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen üttelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olleks parram sündmatta, Kui ilma alles ellada, Jo ellawalt on furnud se, Kes ka-utanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus, lõpmatta, Mo kallim warra olled ka, Kui rikkus, kuld ning ilma ma; Kui ma sind mele tulle-tan, Siis minna warsti rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis
 woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädä kâes,
 Ja tunnen rõõmo süddames; So Waim festi rõ-
 must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinne
 järrele, Sel's mind, oh Jssand! kinnita, Sest se ep-
 olle kaswota, Kui ennast nenda walmistan, Et
 ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pat-
 tota, Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle eb-
 lan, surren ka, Oh Jssus! wata, minno meel
 On jo so jures üllewel.

N° 169. 69.

In dich hab ich gehoffet / Herr! 2c.

SO peäle, Jssand! lodan ma, Mind ärra jä-
 ta abbita, Oh Jssand! kela häbbi, Ma pal-
 lun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko
 sinno armo hool, Null' appi, Jssus! tõtta; Kül
 surren teäl, Ehk ellan weel, Mind keigest häddast
 peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, atwita, Ja minno
 süddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui
 waenlane Mind kurjaste Siin püab hukka sata.

4. Mo wäggeto Jummal olled sa, Mo ello,
 minno kaitsta, Se ütleb sinno sanna: Mo abbi-
 mees Mo hädä sees, Kes woib so wasto panna?

5. Ma-ilm kül püab wallega Mind efsitada
 fallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga Nüüd
 atwita, Keik kurjad nouud kela.

6. So

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wõtta sinno kätte, Kui hädä kääs Ding surm on ees, Kui waew mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme aino Jummalal', Kes annab wägge nõdramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatsõ weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

No 44.

170.

HERR JESU CHRIST/ ich schrey zu dir etc.

W:il: Oh Jesus! üllem abbimees.

ED pole, Jesus, küssendan, Sest wägga kurb mo südda, So wägge minna himmustan, Mis nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waewab siin mind hädälist, Kui kääbada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus hallasta So helde armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurbasusse käärrast, Mo südda mõtleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädä on, mo Jesuse, Mis sees ma waene ollen, So kääst, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peästa hädä kääst Kui sinna üksi, Jssand!

4. Sa, Jesus olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, walli, Sepärrast, Jssand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähän muido hukka.

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sin- nult armo otab, Sell' olled ellu ea sees, Ka surma hädas abtimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Müüd wata armo läbbi, Mull' näita omä hallastust, Et ot- sin palwest obbi, Mo õhkamissed kule ja, Kui õõd ja päwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Mull' tahhad ab- bi sata, Süs peasta mind keig' hädä seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waen'asi, Kel woimus kääs, et üfsigi Ei sama peäle woimust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keik minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Ea õi- get murret kännad, Meid kaitse sinno heldeste, Mo kurbdust põra rõmusse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna isfi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peasta pea; Kui agga tahhad waewada, Süs aita, et woin kannata, Ja anna ikka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähän sin- no tele: Kui sinna wottad läkita Uht risti min- no peäle, Süs te kül waewa ihhule, Ja sata hin- ge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus! süddamest, Et õigel aial sinna Mind peastad keige hädä seest, Ja teed, mis pallun minna. Sa olled enne aitmud mind, Kui minna ollen pallund sind, Sepärrast ollen rõmus.

12. Mo Jesus, minno willetsus On parrajast
 full' teada, Sa olled minno römustus, Keif woid
 sa hästi seada, Keif sinno holeks annan ma, Te
 nenda, kuida tahhad sa, So auuks, minno dn-
 nis.

N° 171. 76.

Was für Kummer/ was für Schmerz u.

Südda, mis sa murretsed? Miks sa ennast kur-
 waks teed? Kartlik hing ja nödder meel, Oh!
 miks waene, Oh! miks waene leinad weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa fest weel
 ennam saad, Murred süddant waewawad, Mis
 need murred, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sin, Armas laps, et us-
 fu minn, Murrest saad sa willetsust, Jätta mah-
 ha, Jätta mahha kurwastust.

4. Ehk kül keif mind jättawad, Sa mind
 Jummal armastad, Minna lodan sinno peäl,
 Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seäl.

5. Jummelikkult olled sa Kaitesnud mind so ar-
 moga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
 Olled sa mind aitanud.

6. Keif so holeks annan ma, Peästa mind ja
 römusta Kurwa hinge minno sees, Jssand helde,
 Jssand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Jummal on mo
 önnistus, Temma aitab ikka weel, Minne ärra,
 Minne ärra kartlik meel!

Sest Jummalikkust Tarkusfest.

N° 172. 70.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund 2c.

Wisl: Oh Jummal Loja, pühha Waim 2c.

Oh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teadmatta,
Et, kui sa meid ei awwita, Keif meie tõ on
asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei folba ka hea
teule, Kui wõttan sind sin tenida, Mo temistus
on folbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull' sel-
ge rummalus, Mis hea on liggimessele, Sest ma
ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühhike, üks tuul ja aur ja
suiuoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle
mul ei sugguge.

5. Ehk mul keif annid olleksid, Ei peaks puud-
ma ühtegi, Mis mul sest keigest abbi saaks, Kui
sinno tarkus mahhajaaks?

6. Ehk sa keif asjad ärratead, Mis sallajas on,
ärranaad; Kui sa ei karda Jummalat, Keif, us-
su, setta ollewad.

7. Keif innimeste teadmine, Se eksitab meid
hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis
keikis paikus kummistab.

8. Kül tarkus monda hukatab, Ahitowel ka
otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis om-
ma htige kautad.

9. Sind, armas Jssa! pallun ma, Mo pal-
wed wõtta armoga, Sest rummalusfest peasta
teäl, Et mitanule saaks targem meel.

10. Oh!

10. Oh! anna sedda tarkust mull', Mis ikka ol-
nud armas sull', Mis so ees on, ja antakse Neil',
Kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma
parrast rõmustan, Et ta on keigetullusam, Mo
melest keigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits' tud, So ennesest ka
sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päike
paistab selgeste.

13. Kui filmis filma-pissarad, Siis temma su
meid rõmustab, Kui murre süddant kurwastab,
Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ja hoiab
hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel',
Se petaks' surmas ülleweel.

15. On wäggew sannust, teust ka, Ja loja hea
nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se
läbbi teäda antakse.

16. Mis innimenne sedda teäb, Ehk ommast
melest ärranääb, Mis nou sel surel Jummalal,
Mis temma tö on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On ello-maiaks
muld ja ma, Ja meel ning mõtted efsiwad, Ja kat-
sipiddi joserwad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on,
Kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust sest,
Kes issi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga om-
ma lapsel, Et se woiks olla minno sees, Ja ella-
da mo süddames.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Kas' tedda olla
min-

minnoga, Kui ollen murre's waewas, töds, Siis
olgo temma abbimees.

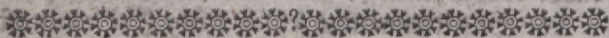
21. Siis sago temmalt tundminne Ja õige
moistus minnule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja
sind ükspäinis armatsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et tö-
woiksin armasta, Et sedda ma ei õigeks te, Mis
kõrwer, üllekohtune.

23. Mull' anna armsaks piddada So kallist
pühha sanna ka, Et kurjast, dälaiast tagganen, Ja
waggasid waid armatsen.

24. Te, et ma keige melega Woin iggameest ka
aidata, Head nou ka annan keikile, Ja seisan kõr-
was tru-iste.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armust wot-
tan woimusse; Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sin-
na sedda armasta.

Pühast Risti-Koggodusfest.

N° 173. 53.

Unser Herscher / unser König 2c.

Wisil: Jummal, ma ning taewa Loja 2c

SUmmal, wäggew wallitseja, Meie keige
üllem hä, Sinna olled õnne-saatja,
Mis sa teed, onimme tö, Wäggew,
suur ning armolinne Olled sa ning auu-
sinne.

2. Wis-

2. Pissut neid sel aial ominad, Kes sind keigest süddamest Takkandwad, armastawad. Wäestimist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse, Sinno wägge tunnistakse.

3. Jummal parrago! Eül näme, Südda tahhab katkeda, Et ni mitto tuhhat tö-e Walges wotwad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled sa, eks olleimme?

4. Siiski, Issand! wallitseja, Tahhan armastada sind, Ma tean, et sa armas Issa Wägga armsaks pead mind, Tomma wäggewast so jure Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, keige rahwale, Se teeb keikis paikusimme, Keiges ilmas laiale; Ma ning taewas hüüdwad peäle: Kitus olgo Jummalale!

6. Issand, minno wallitseja, Kallis olled minnule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so tiwa alla panna.

N°. 174. 2.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit zc.

Wisil: Oh Jummal, wata heldeste zc.

Kui Jummal meil ei olleks nüüd, Se wagga suggu ütleb; Kui puduks temma murre siit, Siis lotus pea lõppeb: Sest nõdrad, waesed olleme, Need kurjad siiski peälege Meid kiusawad ja põlgwad.

2. Neil on suur wihha meie peäl, Kui Jummal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
 Kõl surm meid pea nelaks; Meid nende wihha
 upputaks, Kui wessi allawautaks, Ei peäseks
 ükski ärra.

3. Au olgo ikka Jummalal, Kes nende kurgust
 peästnud, Kui linno kenne taewa al On meie hing
 neist peästnud; Kõis katki, lahti olleme, Meid
 Jummal aitko heldeste Se ma ja taewa Loja.

N° 175. 112.

Wo Gott der Herr nicht bey uns 2c.

Wifil: Oh risti-rahwas! Kannata 2c.

SLi Jummal siin ei kaäna hoolt, Ei tulle appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kur-
 jad kius'wad järgest, Kui Jummal neid ei pillata,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keik hukkas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid pel-
 letada, Kõl Jummal sedda ammo nääb, Ja woiß
 neid allandada; Ehk kurjaste nou piddawad, Ja
 kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab Jummal
 keelda.

3. Kõl nemmad wägga mäsfawad, Ning otsi-
 wad meid neelda, Kõl nemmad tappa tahhawad,
 Ei lasse ennast keelda: Waat, nemmad kurjast
 paukumad, Kui merre-laened kohlis'wad, Oh Is-
 sand, wata sedda!

4. Meid wõdra ussopiddajaks Needsammad
 nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks, Kes
 õigust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis
 on hä, Se peab katma nende tõ, Kõl sinna är-
 kad ülles.

5. Need

5. Need keik on pimmedusse al, Ja tahhawad
meid neelda, Au olgo ikka Jummalal', Kes wot-
tab sedda keelda; Käl Jummal nemmad pillatab,
Ja nende walled kautab, Ei sa need temma
wasto.

6. Oh Issand! sinna rõmustad Meid, kelles
abbi waia, Sa tõeks teed, mis tootad, Ei rum-
mal meel se moista, Se ütleb: Keik nüüd hukka
lääb, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, kes ar-
mo ootwad.

7. So käes on meie waenlased, Nääd nende
mõtted läbbi, Sull' nende nouud teadawad, Meist
kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda,
Et Jummal tahhab aidata Käl omma abbi tun-
nil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So
riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame,
Ning uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri-
sewad.

N° 176. 24.

Ein feste Burg ist unser Gott 2c.

Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ikka wäg-
gew olnud, Ning peastab häddast wägge-
wast, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waenlane
Meid wihkab kurjaste, Ja tulleb sõddima Nüüd
kawwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keik meie nou on tühhine, Ei moõdu meie
wäggi, Se woib meid aita diete, Kes pattust lah-
ti teggi, Kes se on? küssid sa, Suur Jesus, kos-
tan

tan ma, Se Jſſand ſureſt wäeſt, Se Jummal,
ſelle kääſt Keik woinuſ' meile tulleb.

3. Ehk olleſ' ilm täiſ kurratid, Kes tahhaſſid
meid neelda, Ei karda meie ühtegit, Kõl Jummal
wottab keelda: Ehk kõi on hirmuſ meel Sel kur-
jal waimul teal, Ei ſiiſki woinuſt ſa, Seſt omma
ſannaga Kõl Jeſuſ tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, miſ tootab, Ja tah-
hab Waino anda, Ehk kurri ſelſ' kõi ähwardab,
Ei joua waſtopanna; Ehk woetakſe niüüd Meilt
ihho, rahha, hüüd; Et mingo iſſatweſt, Ei ſa need
kaſſo feſt, Meil' taewa riik peab jama.

N° 177. 34.

Was kan unſ kommen an für Noth &c.

Wiſil: Oh riſti-rahwas! Pannata &c.

Mis hädä woib meil ſündida, Kui ſa meid,
Jſſand, ſödad Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello weega jodad? Kui ſinno Wain meid rö-
muſtab, Ning meie hinge jahhutab So rohke ar-
mo läbbi.

2. So pühha nimme auuſ' ſa Kõl õiget teed
meil' näitad, Ei jätta häddas rõmota, Waid iſſi
meid ſa hoiad; Seſt olleme niüüd julged ſiin, Ehk
meil on kange ſurma piin, Et ſa meid tulnud aitma.

3. So ſanna, armas õppia, Meid õppetab ning
nomib, Kõl riſt meilt aiab himmo ka, Et patto
kurjuſ lõppeb; Miſ muido hingel' kahjo teeb, Miſ
läbbi ihho hukka lääb, Ke k ſedda kelad ä ra.

4. Laud on meil' ſinnuſt ehhitud, Miſ meie ik-
ka näme, So ſanna roak' annetud, Miſ wai-
muſ

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
 moib so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
 läbbi.

5. So arm so heldest süddamest Müüd tul-
 leb rohkest meie Siin ilmas ning ka iggawest,
 Sa watad meie peäle, Et meie wõime usfoga
 Siis so au riki pärrida, Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas Jesus, awwita, Sa woid
 meid waggaks tehha, Et meie kindla usfoga So
 Issa wõime nähha. Kes sedda püab süddamest,
 Sesamma pühha Waimo wäest Müüd laulgo
 rõõmsast: Amen.

N° 178. 112

Wisi! Oh! risti-rahwas kannata it.

Sed wallatumad kiitlewad: Meil on se õige
 Jummal! Ja süski kurja teggewad, Meist
 iggawiks on rummal, Ei kolba ial nende tõ, Ei
 noua ükski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
 nemmad.

2. Suur Jummal watis üllewelt Reig' inni-
 neste peäle, Ning temma tulli katsma seält, Kas
 tegi omma mele Ning mõttega head ihhaldaks,
 Ja Jummalat süin armastaks, Ja teeks, mis tem-
 ma kääsib.

3. Ei ükski õige tee peäl kääind, Keit ollid nurja
 läinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning tühja
 waewa näinud: Ei ükski head tõõd teinud teäl,
 Ja süski mõtlesid need weel, Et Jummal sedda
 kibab.

4. Kui kava need on rummalad, Kes tühad
 kumbed kiitvad, Ja minno rahvast koovinavad,
 Ja kahjust kassjo püüdvad; Neil polle usko süd-
 dames, Et holi palvest hädda sees, Baid taht-
 vad ennast aita.

5. Sest kahhe mahhel nende meel, Separrast
 nemmad kartvad, Kõl Jummal abbiks wagga-
 del, Kes temma sanna kuulvad: Head nou need
 kurtjad põlgavad, Mis wagga ütleb, naeravad,
 Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Nüüd peab abbi-
 saatma? Kõl Jummal heidab armo weel, Ning
 tulleb wangid peastma; Ta Poia läbbi sedda teeb,
 Sest iggaüks suur rõõmo näab, Kes temma abbi-
 otab.

179.

Wie schön leuchtet der Morgenstern 16.

Nüüd paistab meile kauniste Se koido-täht ni
 selgeste, Se Jesse wõssokenne, Kes Tawes-
 tist on sündinud, Ja kunningaks meil kinkitud
 Ja peiüks, Jesukenne! Helde, Selge, Armoken-
 ne, kaunikenne olled sinna, Sinnust ei woi jada
 minna.

2. Sa olled, Issand, üksine Mo hinge rõõm-
 ning melchä, Kes mind on peastnud isse; Sa ol-
 led minno rõõmustus, Sest sinno armo-õppetus
 On maggusam kui messi. Sõda, Joda, Hosi-
 anna, taewa-manna, minno hinge; Sinnust
 püan minna õnne.

3. Mo sädda, Issand, süta sa So kalli armo
 tulle

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minna kallist Jesufest, Ning armastan ka liggimest, Et minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades, walmistades ommaks liikmeks, Teed mind taewa osalisfeks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno silmad üllewelt Mo peäle heldest waatwad. Oh Jesus! minno õnnistus, So sanna ning so kannatus Mo süddant jahutatwad: Tulle Mulle Arrapeastjaks rõmustajaks, nõdder ollen; Sulle minna woõraks tullen.

5. Mind, Jesand Jummal, iggawest Sa olled teigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg kihlas mind ni heldeste, Ta on se peig, ma pruditse, Ni wägga rõmustatud. Nenda, Nenda Murret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning kitus olgo sulle.

6. Oh! löge kannelt, mængiad, Ning laulage, teif laulajad, Head rõmo luggu peäle, Et minna omma Jesufest Nüüd armo-täiest süddamest Woin tulletada mele. Paulgem, Tehkem Rõmustamist, auustamist kossiale, Surele au tunningale.

7. Nüüd wägga rõmus ollen ma, Ning tahhan Jesust tännada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswõtta taewasse, Ja peästa häddast ärra. Amen, Amen, Tulle taewast, peästa waewast, Jesufenne, Siud ma otan armoenne.

N°. 180. 112.

Herr/ deine Treue ist so groß 2c.

Wisil: Oh! risti-rahwas, Kannata 2c.

H Issand! suur on sinno arm, Se tulle
 immeks panna, Et olleme siin muld nin
 põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus kee
 tab allati, Meid siiski kaitse peäle; Ei tahh
 hukka sata.

2. Pat wottab woimust kurjaste, Sa nääd
 keik tiggendused, Mis tehakse siin pahhaste, S
 tead keik willetsused, Kõl kaswatakse patto siind
 Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust taggan
 wad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige te
 peält lahke wad, Ning ommas ellus järgeste S
 laia tee peäl käiwad, Ning patto porris otsiwal
 Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurr
 südda.

4. Keik loom sepärrast ehmatas, Ja õhke ab lah
 ti sada, Kõl pitki filmi ihaldas, Et waewast peä
 seks ärra, Mis taewast ial leitakse, Mis ma peä
 alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palw
 kuulda, Ning sinnult abbi otame, Oh Jummal
 wotta põrda, Kes julgest patto teggewad, Nin
 õnsaks sada mõtlewad, Kui põrgo pole tõtwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olle
 armastanud Keik kurjad, Kes sind ilma peäl D
 wägga kurrastanud. Suur wäggi olgo sanm
 sees

sees, Et hakkaks nende süddames', Kes kowwa
on kui kiwvi.

7. Sa, armas Jssand, murretse, Et tundwad
sõggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning maggus
pattuste, Kes tundwad omma patto süüd, Ning
nouwad sinno heldust nüüd So Poia surma
päärast.

8. Keif, mis sa koggund ennesel', Meid wotta
õnnistada, Ning anna, mis neil pudub weel Meid
õige tele sata: So heldust, hoolt ning wägge ka
So lastel' anna teada sa, Kes sinno armo oot-
wad.

9. Kõl omma peäle mõtlewad Üks karjane
ning issa, Sa ennam kui need mollemad, Ei sin-
na mõtle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh!
juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno wõõrsud olleme, Sest rõmus
meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile tah-
had anda; Meil on se lotus süddames, Et näme
sind so walgusses, Kus Tal meid wottab hoida.

181. 33.

Es woll' uns Gott genädig seyn ze.'

Gummal! tulle armoga, Ning omma õn-
ne anna, Meid taewa pole juhata, Et
moistame so sanna, Et sinno tõdd siin tunneme
Ning woime waggad olla, Et Jeesus pagganatte-
le Woib ärrapoastjaks tulla, Et nemmad pattust
põõrwad.

2. Ma-ilm sind, Gummal, auustab, Ja kidad
sinno nouu, Ning sures rõmus himmustab Siin

laulda sinno auu, Et olled kohtomoiſtia, Kes woimust pattult wõttab, So fanna hoiab, toidab, ka Keik rahwast, et se tõttab Siin udes ellus kãia.

3. Keik rahwas, Jummal! tãnnago Sind ma peal head tõdd tehhes, So fanna wãggi kãsmago So auuks meie nãhhes. Oh Issa! Poeg! meid õnnista, Sind süddamest keik kartwad, Oh pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auustawad, Sest laulgem rõõmsast: Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein 2c.

G Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle südda, Kui pissut pühaid leitakse, Meil waestel on suur hãdda; So kallist fanna naertakse, Ja tühja wallet ustakse, Se õige usk on lõpnud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas nãhha, Need motwad jãrgest wallatust Ja usk kãsko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja uski ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lükkama hha, Need on kül kõrged hoopliad, Mis kãsid, need ei tahha; Keik woimus on nüüd nende kães, Meid armab targaks iggamees, Kes woib neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tahhan üllestousta, Mo lastel polle abbimeest, Meid tahhan isfi peãsta; Ma kulen nende palwe heãlt, Mo fanna peab üllewelt Meil' ikka woimust saama.

5. Kui seitsmel korral hõbbe, Kuld, Lããb selgete tulke

tulle läbbi, Mi usf, kui tunneb risti tuld, Saab selgeks ka, et hääbi Ei allati jä temmale, Kes risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tahab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil', armas Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste, Et meie ei sa wigga, Need kurdad wägga siggitwad Seal, kus need walle-õpplad Siin ma peäl paljo makswad.

183. 35

Zion klagt mit Angst und Schmerzen etc.

Sion kaebab sures hädas Nuttes ommal' Jummal'al, Utteldes: ma ollen waewas Ning ka kange risti al. Sion, selle pärrandus, Kennel on keif wallitsus, On ni tühjaks, alwaks lainud, Kes on sedda immed näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Omma abbi hädas sees, Se on mind nüüd kurdastanud Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste Mo peäl olled wihhane? Ets sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna keigearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled keigekurbsam, Agga wta, minno kääst Peab sulle tullesma Rahho, rõmo Waimoga, Jätta nüüd keif murret mahha, Wihkada sind ma ei tahha.

4. Emma kumbel tahhan minna Jal sind ei unnusta, Minno mele pead sinna Jäma ilmalõp-matta; Ja kui peaks emma ka Omma last unnus-

tama, Siiski pead sa mo meles Ollema ning minno süles.

5. Arra lasse nüüd sind petta Pahharetti tiggedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle, Kawwalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peäle ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean ülles sind, so abbimees. Hädda egga willetsus, Sadan egga kiusatus Ei sa minnust lahjutada Sind, oh! wotta kannatada.

N° 184. W.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Worte.

Sanna meile kinnita, Oh Jummal! meid neist arwita, Kes tahtwad lükk' da üllewelt So Poia omma järje peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge lõpmatta, Bass' sinno rahwast ellada, Et temma sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnil arwita, Ja ello sisse juhjata.

4. Keik kurjad nouud tühjaks te, Mis meie wasto petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustpõõrmatta.

5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna, Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast arwitatad, Kes sinno peäle lodawad.

N° 185. 100.

Verleih uns Frieden gnädiglich u.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, Kes meie eest woib söddida,
Ep olle ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

2. Lass' meie Ma-Ballitsejal' Head wallitsust
ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toi-
dust sada, Siad, armas Jummal! karta. Amen.

Tanno ning Kitusse Laulud.

N° 186. 123.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater, u.

Was kitust woime, Issand! sulle anda?
So tödd ei ükski woi kül immeks
panna.

2. Sa olled meile õiget tähte teinud, Sest
meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning
ommal' rahwal' kõrbes leiba annud.

4. Sest meie woime sinno armo nähha, Et sin-
na toidad hinge ning ka kehha.

5. Et piddid näitma meil' so imme käre, Siis
olled rikkunud Ittide wäe.

6. Ning olled armo-seädust melle annud, Oh
õnnis! Kes se hästi mele pannud.

7. Oh Issa! kindlaks sawad sinno sannad,
Sa õigust, kohhut meile ikka annad.

8. Neil' wängil' sinna, Issand, appi töttad
Ning sure ouga sinna woimust wöttad.

9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Du, kitus, tänno, Issa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

No 187. 10.

Du/ meine Seele/ singe zc.

Wisil: Ma püan keigest hingest zc.

MD hing, head kaunid laulud Müüd laula
rõõmsaste Sell', kes keik asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Issand, kita So
rohke armo teäl, Ning sulle tänno anda, Kunni
ma ellan weel.

2. Dh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb,
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääb;
Dh! ärge ennam lootke Siin sure wäe peäl',
Neist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keik innimesed läh'wad Siit ilmast nöp-
peste, Hing lahkeb, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmukske; Surm wöttab tühja's tehha, Mis
seäti targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
fant on innime.

4. Dh! õnnis, kes siin watab Müüd üksnes
Jesu peäl', Keik temma holeks annab, Saab kas-
so siin ning seäl; Kes Jesust armastawad, Kes
surem warrandus, Need rõmo ello sawad, Ei jä
neil' kurwastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arwa-

ta,

ta, Kui wäggen meie Jummal, Se näitwad lo-
mad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis meie
filma ees, Keif weiksed, kallad, wähhed, Mis jões
ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jssand te, Kes
uskli' on ning wagga, Head annab temmale, Ta
toeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell' li-
ga sünnib, sellel' Käl abbi walmistab.

7. Ta mitto kumbed teab Meid peästa surma
seest, Ja toidab, Eitseb, peästab Meid sure nälja
käest; Kes wäesed on ning sandid, Meid södab il-
lusast, Kes ollid kaua wangid, Meid peästab sag-
gedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Kes nõdrad, rammotumad
Meid temma toetab; On selle söbber ikka, Kes
tedda armastab, Ei sattu sellel' wigga, Kes tedda
hinnustab.

9. Ta aitab wäesed lapsed, Teeb head neil'
wodrastel' Ja kuleb lesse palwed, On mehhe asse-
mel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb kur-
jaste, Keif temma maad ning kodda Ta pillab
laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita diete;
Sa Runningas ning Jummal, Ma öie sarnane;
Et siiski ma peäl ollen Nüüd sinno lapsoke, Sest
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob/ meil' Seel/ den H Erren zc.

Mö hing, oh! rõõmsast kida Nüüd omma hel-
de Jummal, Mis head full' wõtnud näi-
ta,

ta, Mo südda ärra unnusta: So pattud andeks annab, So wigga parrandab, Sind ommas süles kannab, So hädda wähhendab, Sind heaga rohkest täidab, Ning ueks lomaks teeb, Kõl omma õigust näitab, Et hädda mahhajaab.

2. Et temma koshus pühha On, sedda meile kulutab, Et lõppeb temma wihha, Se temma heldus tunnistab, Ning temma arm on rohke Ja halle temma meel, Meid äkkitselt ei nuhtle, Meid arraid aitab teäl; Kes tedda hästi kartwad, Neil' temma head teeb, Kui kangel maast on taewad, Ni pat neist ärralaab.

3. Kui ommad lapsokessed Üks õige issa armastab, Ka nenda innimesed Se helde Jummal kosutab; Meid temma tunneb ammo, Et põrm ning tühhine On meie ello rammu, Ning rohho sarnane; Kui tulest mahhakukkub Üks leht ning õieke, Ni pea ärralahkub Siit ilmast innime.

4. So arm, oh Issa! taewast, Se kestab üksnes kindlaste, Meid peastad sinna waewast, Kes sanna kuulwad kowwaste, Kes hoidwad sinno seadust, Sa Jummal! wallitsed, Sest, Inglid! andke kitust S. ll', kes suurte immet teeb, Ja auustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka peab sedda Keik kütma järgeste.

5. Au, kitus Issal' olgo, Sull' Potal', pühhal' Waimul' ka, Keik meie kassuks tulgo, Mis sinna wotnud toota; Et meie sinnult abbi Siin julgust lodame, Ei meile tulle häbbi, Kui armo ota me; Mei' südda, meel ning mõtte Sind noudko kindlaste, Amen! Kõl same kätte, Mis ial pallume.

N° 189. 77.

Nun dancket all' und bringet Ehr zc.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust zc.

Nüüd kiitko teigest süddamest Keik innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem sellel, kes keik näab, Sell' su-
rel' Jummalal, Kes suri asjo ikka teeb Ja immed
taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespidda-
nud, Ja, kui ei woinud üfšige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib süski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head, ei
nuhtle ka, Teeb head, ei nuhtle ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meelt, mõtted, süd-
dant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko rahho ellada, Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keik meie kätte tõ,
Keik meie kätte tõ.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil' ossaks ig-
gawest, Keik waew ja murre, rist ja piin, Se tag-
ganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus õn,
Kui ellust ärralahkume, Meil temmast ossa on,
Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki lääb, Meid panne
hingama, Et meie film seäl Jesust näab, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

N° 190. 65.

Jehova! dein Regieren macht zc.

H Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
mustame, Mis muudo sureks petakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäggew
Jummal! Kes ial on so sarrane, Ehk paljo maad
on temmal; Keif sarrelikkud ilma sees, Need kum-
mardawad sinno ees, Keif suremad on orjad, Ni
kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõtnud, Mis so silm ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keif nored ning keif wannad
Sult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kõhhut diete, Kui tahhad di-
gust näita, Sa Jõsand nuhtled kängeste, Ka tah-
had armo heita, Keif peab korda minnema, Kui
tahhad kätte tasfuda, Ehk sinna kängest nuhtled,
Ehk armolinne olled.

5. Keif sinno tõ lääb eddasi, Ei ühtegi sa nurja,
So nou ei lähhä taggasi, Sa ei woi tehha kurja.
Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keif toidad, sead tar-
gaste, Keif, mis sa teed, on õige, Se olgo suur
ehk weike.

6. Sind, Jummal! lidan järgeste, Et moistad,
mis on õigus. Dnnis, kes tunneb tõeste, Mis on
so lapse kõhhus. So alwem orri ollen ma, Mo
peäle,

peäle, Jesand hallasta, Mind wõtta õppetada,
Et woin sind kummardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wõtta,
armokenne! So armio holeks hãdda sees; Ehk ol-
len maokenne Kõl sinno wasto armata, So sar-
nane ma polle ka, Sa süiski armio heidad, Mull'
waesel' heldust nõitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirno, Ma süiski kidan rõõmsaste So õigust ning
so armio; Sa pakud armio minnule, Ma julg. u
tulla sinnule! Mind wõtta waggaks tehha, Siis
lõppeb sinno wiha.

9. Mo armas õnnisteggia Kõl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandad mo
wigga. So Noia parrast kinkid sa So armio
mull', so riki ka, Mis sinna, Jesand, sead Neil',
sedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna
sedda põlga, Mo südda õlgo anniks full', Ehk en-
nesest ei kõlba; Kõl so Poeg sedda ehhitab, Ning
usso lãbbi parrandab. On temma hoon' mo süd-
da, Siis sa ei põlga sedda.

11. Beel hoia, kaitse, murretse, Beel ikka ar-
ms heida, So ikke al mull' jãrgeste So rahho rõ-
mo nõita, So allam ollen rõmoga, Mo wend on
Jesuss lõpmatta, Sest saan ma auulisseks So rigi
õsfallisseks.

191. 89.

Nun dancket/ alle/ Gott re.

Wisl: Oh! wagga Jummal, kes re.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, süddamest
miid

nüüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja temmale au näi
ta, Kes emma ihhust jo Meil' teinud paljo hääd
Ja praego hoidwad weel Meid temma armo känd

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mur
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rahh
anda, Ja piddago meid ka Siin ülles armsaste,
Ja wotko häddast teal Meid peästa heldeste.

3. Au olgo Issale, Sell' sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sell' auu kunningale, Sell' püh
hal' Waimul' ka, Kolm-ainul' algmisest, Kes ol
li, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

N° 192. 48

Her Gott / dich loben wir &c.

Sind, Jummal! Eidame,
Sind, Issand! tanname.

Sind, Jummal Issa iggawest,
Keif ma ilm Eidab süddamest:

Sind taewa wäggi auustab,
Et sinno nimmi kitust saab,

Sind kiitwad, Issand, Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Se Issand Sebaot.

So wäggi sure auuga

Räib ülle taewa, ülle Ma.

Kaksteistkummend Apostolit,

Ja keif need pühhad Prohwetid,

Meed

Need kallid Martrid lõpmatta

Sind kiitvad sure heäleaga.

Keif sinno risti-rahwa keel,

Se fidab sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Issa, surest wäest,

Ka Noega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim, kes rõmustad,

Keif auustades fidawad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,

Sa Issast sündind iggawest,

Ei põlgnud neitsi ihho sa,

Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma rikkunud,

Keif uskjad taewa koggunud,

Sa istud Issa kõrgel pääl,

Keif au on sin hul üllewel.

Sa moistad õiget kōhnut seäl

Mi ellawa kui surno peäl,

So sullastd meid amwita,

Et lunnastand meid werrega.

Las' taewas sada rõmo maad

Keif, kes so sisse ussumad.

So rahwast, Jesus! amwita,

So parrandust ka õnnista,

Oh! hoia sedda armoga,

Ning taewa sisse üllenda.

Sind, Jummal. meie fidame,

Sind iggapäwa tänname,

Oh! hoia, Issand abbimees,

Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Issand, hallasta,
 Ja keiges häddas armwita,
 Oh Issand! aita heldeste,
 Et finno peäle lodame,
 Keik meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita,
 Amen.

No. 141 193.
 Lobe den Herren/ den mächtigen etc.

Wotta nüüd Issandat, wägge wat kunningast
 kita, Oh! minno hingede, ärra nüüd aega
 teps wita. Oh! minno meel, Aia käl laulusid
 peal! Au Zummalale ka näita! Au Zummalale
 ka näita!

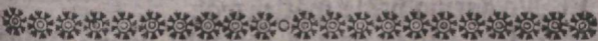
2. Kida nüüd Issandat, kes on keik targaste
 seadnud, Kes sure holega wäggewast ikka sind
 saatnud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad
 sa; Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle sedda sa
 tunnud?

3. Kida nüüd Issandat, kes sind on kanniste
 lonud, Kes sulle termist on annud, sind armoga
 joornud: Kui hädda kül Oli, siis Zummal on
 sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste
 tonud.

4. Kida nüüd Issandat, kes sulle figgidust an-
 nud, Kes selgest armust sind Zummala lapses on
 pannud: Mõtle se peal, Kes keigewäggewam
 teal, Kes kui üks isä sind kannud, Kes kui üks
 isä sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Issandat, Kida hing Jumma-
la nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma
teeb imme! So walgusta; Sedd' ärra unnus-
ta sa, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle ki-
tes nüüd Amen.

Surmast ning Ülestous- misest.

No. 194. 108.

Weil nichts gemeiners ist/ als sterben 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassetehha 2c.

S wiimne tund siin keikil' tulleb, Siis
tulleb kord ka minnule; Mis muud se
peäle tarwis lähhäb, Kui walmistama
aegsaste; Kui enne surma surraксе, Siis surmas
ma ei surrage.

2. Üht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
meie tö, Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan takka sedda
meest, Kes annab õnnist tunnikest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes omma el-
lo minno eest On ärraannud, innimesi Keik lun-
nastanud surma kääst, Kes omma werre, surma-
ga Muul' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde Jesus! wötta ikka Mind kehwa

meles piddada, Ja minno jure, patto wigga Dh
wötta hopis löppeta, Ei häddas ma muud möt
lege Rui sinno peäle üksine.

5. Null' anna aegsast pattust pöörda, Ja sur
retada pattud ka, Ja uskus sinno pärralt jäda
Dh! öppeta mind surrema, Et igga silma-pilkmi
sel Ma surma peäle mötlen teal.

6. So kätte, armas Jesand! minna Müü
annan omma hingekest, Se ornamaks holeks wot
ta sinna, Ja pärril sedda iggawest; Dh Jesus
wötta armsaste Mo waimo ülles taewasse.

7. So arm mind hästi walmistago, Mi ku
so mele pärrast on, Mo usko rohkest kaswatago
Mo walgus, kily ja minno kroon: Keik pattud
kurjad waimud ka Müüd kauta so wdaga.

8. So harwad olgo minno warri; Mind kos
suta so sannaga, Mind wiimselt sago sinno wert
Ja Issa heldus aitama, Et woiksin, önsast lahku
da, So külaes rahhul hingada.

9. Ehk süis mind Jummal ärrawöttaks, Ku
temma rahhab igganes, Mil tunnil moga ärrawöt
taks, Ei kardada surma ellades; Ea arm ja Jes
werri ka Mind sadab hästi surrema.

N° 195. 76.

Allenthalben/ wo ich gehe &c.

Wisl: Sudda, mis sa murretsed? &c.

SEiſis paikus, kus ma seisan, Königin, istu
ellik maggan; Zhaldan ma, Jesus, sind
Kes sa olled, Kes sa olled peästnud mind.

2. Paljo waewa ollen näinud, Jlm on tülfi mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! Käsüd sa, Tahhan ilmaft, Tahhan ilmaft lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seäl rõmus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddameft pean rõõmsaks sama, Kui mind Kristus uendada Wõttab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jekust lidab su ning südda, Taewas auustades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Ullem ello on mul taewas, Seäl ma polle patto waewas, Oh! Kui õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga!

N° 196. 81.

Mitten wir im Leben sind 2c.

Effel selle ello sees üks surm on meil ikka, Oh! kes siis on abbimees, Kui on hirmus wiaga? Sa Jofand otse üksi. Mele hirmus ekstus, Sest on meile kurwastus. Pühha Jofand Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Arra anna sada Surma häddas hukka meid. Kurielison!

2. Kesket surma hirmsaste Põrgo haud meid tiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa Jofand aino üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jofand Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

Arra pörgo wallo Eialt hirmutago meid. Kürieleison!

3. Kesket pörgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab; Kus siis peab minnema? (Kes sest waemast
aitab?) So jure, Issand, üksi. So werd rohkest
wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha Issand
Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha hel-
de õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Arra an-
na ial Usko ärralõppeda! Kürieleison!

N° 197. 44.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist 2c.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees 2c.

Süli surma tund on ukse ees, Mind käsib il-
masi jouda, Siis olle, Jesus! abbimees,
Mo hinge wõtta nouda: Kui minno hing on kele
peäl, Siis lootko sinno peäle meel, Ja andko keik
so holeks.

2. Mo pattud omma koormaga Mull' tewad
Kange hädda, Ei neid woi üllesartwata, Ei kar-
da süiski sedda, Sest sinno surma mällestus On,
Jesus, minno kinnitus, Se minno hinge peäs-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uskus tean, So ihho, lu-
ning lihha, So kølge minna järgest jään, Ei kar-
da surma wihha. Kui surren, sulle surren ma, Sa
olled rõmo ello ka Mull' surma läbbi saatnud.

4. Et surnust üllestousnud sa, Ning surma
tühjaks teinud, Ei hauase woi jada ma, Sest
taewa olled läinud: Kus olled sa, seäl pean ka

So

So jures ikka ellama, Sest ma siit lahkun rõõmsast.

5. Müüd tahhan julgest rõmoga So jure, Jesus! minna; Ei ükski mind woi ärrata Kui, armas Jesus, sinna. Sest maggan haudas rahhoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa sisse jata.

No 198. 49.

Herslich lieb hab' ich dich/ o Herr.

Mu armastan, oh Zummal! sind, Et ärra jätta mahha mind, Mo peäle armo heida. Mind keif ma-ilm ei rõmustra, Ei holi taewast minna ka, Kui agga sind woin leida. Eh! minno südda lõhkef kül, Sa olled süski abbiks mull, Mo õn ja hinge finnitus, So werri on mo lunastus. Oh Jesuke! Mo abbimees! Mo abbimees! Mind peasta ärra hääbi seest.

2. So ande, Issand! on se ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keif ollen sinnust sanud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimest ja ennast ka Sega, mis olled annud; Ja kela walle õppetust, Ning kurratide karmwalust, Mo hädä sees mind rõmustra, Et woin heal meel kannata. Oh Jesuke! Mo Zummal sa! Mo Zummal sa! Mind surma hädä rõmustra.

3. Ma pallun, Issand! süddamest, Oh! lasse omma Ingliseft Mo hinge taewa kanda, Ja wotta minno ihhule, Kui maetakse hauasse, Head hingamist ka anda. Mind wiimfel päwal ärrata, Sus tullen ma sind näggema, Oh Zummal!

sure auu sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh
Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tahs
han ikka kita sind.

N° 199. 10.

Herzlich thut mich verlangen 2c.

Wisil: Kuus pean wastowõtmære.

MA puian keigest hingest Uht õnnist otsa niid,
Et tulleb hädäda kangeh, Sest nouan ärra
siit: Mo lust on ärramiina, Oh Jesus! wõtta
mind Sest kurtjast ilmast süna, Kus Inglid kiit-
wad sind.

2. Sa olled lahti õstnud Mind pattust, pör-
go wäest; So werri on mind peästnud Keik min-
no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei karda
minna teys, Ma sinnult armo otan, Sest ollen
õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
wihha mull', Et temmast tulleb wallo, Ning
teeb mull' haiget kül: Mo hing siit süski tõrab,
Sest surm mull' kassuks jääb, Et Jesus hinge
wõttab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk mädaneb se ihho Siin mulla pörmo
sees, Kül Jesus selgeks tehha Woib sedda ärrates;
Etis temma peab paistma Kui päike selgeste,
Ning Jummalä ees seisma Seäl taewas rõm-
faste.

5. Ehk ilm mind kassiks jädä Weel seie ellama,
Mis ial temmal teädä, Mull' pakkuks anda ka,
Suurt au ja rikkuh, rahha, Ei holi minna fest,
Sest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggawest.

6. Ehk

6. Ehk lahkuma käl pean Ma ommaist sõbrust
 fut, Et kurwaks sawad, tean, Mul rõõm on siis-
 ki nüüd, Et teine teist ka same Seäl rõõmus näg-
 gema, Ning lahkumatta jäme Siis taewas ella-
 ma.

7. Ehk waesed minnust jäwad Mo lapsokessed
 kül, Ja nende willestussed Siin tewad waewa-
 mull: Ma surren siiski meel, Neid annan Zum-
 malal, Se hoidko issa kombel Neid omma war-
 jo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsokessed, siis?
 Eks Zummal jä weel seie? Kel on se issa wiis,
 Et tenma toidust annab Neil' waeste lastele,
 Ja teie eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnnistago Zummal, Mo armokessed,
 nüüd. Ma annan teid keik temmal', Kes kannud
 teie meel: Kül same kōkkotulla Seäl taewas ülle-
 wel, Kus meil weib ikka olla Üks hea ning rõõmus
 meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull' õnnist
 tunnifest, Mo Jesus! taewa kanna Mo waese
 hingefest, Ja anna sedda ello, Mis olled saatnud
 sa So raske surma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wõtta kinnitada Mind, armas Jesu-
 ke! Oh wõtta kawatada Mo usko heldeste,
 Et minna woitlen kindlast, Siis sinnust õppetud
 Woin minna lauida rõõmsast: Nüüd keik on
 lõppetud.

N° 200. 14

Christus der ist mein Leben &c.

Mullo Kristus isse, Mo kasso surrema,
 Q 9 5 Sell'

Sell' annan hingekesse, Siis õnsast lahku-
ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmast
rõmoga So jure, Kristus! siina So riki pär-
rima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädda, wae-
wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jeesus, ab-
bimees.

4. Kui tahtwad Finni miina Mo silmad, kõr-
wad, keel; Siis, Jeesus, kule sinna, Kui minna
õhkan weel.

5. Kui südda, meel ja midtte Kui künal kustu-
wad, Siis wõtta mind so kätte, Kui sinna too-
tad.

6. Kui, Jeesand! tahhad sedda, Et pean lah-
kuma, Siis lõppeta keik hädda, Kui lähhan jur-
rema.

7. Eass' mind so kølge jada Kui usklik lapsõke,
Mo ello nenda seada, Et saan siit taewasje.

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Jeesa-
ga, Ja pühhal' Wainul' näita Suurt au seäl
lõpmatta.

No. 201. 20. Aug 118.

Her Jesu Christ/ wahr Mensch 2c.

MD Jeesus, Jummal lihha sees, Mo iggawen-
ne abbimees, Sa surrid mo eest risti peäl,
Sest olli Jeesal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo
armo sinno kääst, Siis kui ma hakkän nõrkuma,
Ja woitlen kange surmaga.

3. Kui ennam silm ei selleto, Kui kõrwad teys
et

ei kule ka, Kui hakkab kangeks minnema Mo keel
ja südda lõhkema:

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita jaan
ilma peal, Siis tulle appi, Jeesuke! Mull' wiim-
sel otjal heldeste.

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma
wallo lühhenda; Keif kurjad waimud hirmuta,
Mo jure ja so waimoga.

6. So holeks annan hingefest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulla sees Siin,
kunni wiime päaw on käes.

7. Siis ärrata mind haua seest, Ja wasta
kohtus minno eest, Mo pattud ärra mälletä,
Mull' rõmo armust anna ka,

8. Kui ommas sannas kulutad, Ja wandes
mulle tootad: Ma ütlen tõest sulle se: Kes san-
na kuleb kowwaste,

9. Se peäseb minno kohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se siiski
ellab taewa sees.

10. Seft minna tahhan kangeft wäest Siis
tedda kista surma käest, Ja wõtta taewa ellama,
Siis peab temma minnoga

11. Seäl järgest rõmus ollema; Meid Jeesus
siina awwita, Keif pattud rikku armoga, Ja
aita rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jssand,
usko kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et
woime surra õnsaste.

No 202. 20.

Nun laßt uns den Leib begraben.

Müüd surno kehha mattame, Ja ussume keik
kindlaste, Et wiinsel päwal rõmoga Ja
jälle touseb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaks saab, Sest
Jummal jälle ärratab, Kui surnud ning ka ella-
wad Keik kohto ette tullewad.

3. Hing ellab iika Jummalas, Kes temma peä-
le hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin ted-
da pattust puhhasta.

4. Keik temma murre, waero ning piin On
õnisa orsa sanud siin; Ja kandis risti ilma peäl,
On surnud, ellab süsli weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se kehha mag-
gab rahhoga, Ei kardda ennem willetsust, Saab
wiinsel päwal rõmustust.

6. Siin olli temma risti al, Seal ellab ta
nüüd Jummalal, Müüd lõpnud ärra temma
waero, Ja temma paistab kui se pääw.

7. Müüd jätkem tedda maggama, Ja lõpki
koio rahhoga, Meid, armas Jesus! walmista,
Sest surm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid helde Jesus, arwita Sest kurratist
ning pattust ka, Meid peästsid omma werrega:
Au olgo sulle lõpmatta!

No 203. 21.

Herr Jesu Christ/ ich weiß gar wohl u.

Wiß: Oh Jesus! illem abbimees u.

H Jesus! minna tean kü, Et surm mind ärra-
ranon.

ranouab, Mil wisil agga tulleb mull' Ning mill-
lal temma jouab, Ei teaMa peäl üksige. Sa mois-
tad sedda üksine, Sa teadmo wimmist otfa.

2. Et sinrust mul, kui tead sa, So pühha
Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pausun
ma, Et põra minnust hääbi; Ma ussun rõest, et
pesnud sa Mind pattust omma werrega, Ning
mull' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targaks
minno mele, Et sedda ussun kindlaste, Kui hädäda
tulleb peäle; Et sinrust abbi otan ma, Kui hing
süit wõttab lahkuda Sest ihhust ta wä pole.

4. Kui on so mele pärrastka, Mind lasse hää-
ti minna Hea mele ning hea mõttega Süit ilma-
taewa sinna, Et minna uskus rõõmsaste Ja om-
mas wodis õnsaste Woin filmad kinnipanna.

5. Waid kui sa kuski wälja peäl, Ehk maial,
kus on södda Ning katko többi, nälja heäl Ja wee
ning tulle hädäda, Mind armust tahhad wõtta süit,
Süis ärra arwa wannad süüd, Mis ellus enne
tehtud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrussest Süis enmast
kurjast näita, Ehk rägini tühja nõdrast peast, Süis
wõtta armo heita; Sest sedda teen ma teadmat-
ta, Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks
läinud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid
kõrbed olla, Et minno hing ka rõõmo täis Wõiks
sinno jure tulla, Ja et wõiks südda wallota So
armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustutakse.

8. Ma õmmeti ei tahha sind, Mo Jessand! õp-
peta-

petada, Mis surma sinna panned mind, Mil tah-
had lõppetada; Waid ussun, et sa tdeste, Oh
Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial
surren.

9. Sest minna hea melega Nüüd annan en-
nast sulle, Et surm mull' tuueb kasfoga, Ning
sa tood ello mulle: Kõl minno ihho häddata
Sel wiimfel päwal auuga Sest surma unnest
touseb.

No 204. 6.

Auf meinen lieben Gott 2c.

H Zummal! sinno peäl' Ma ollen julge te-
äl, Sa woid mind amwitada, Mo waewa
wähhendada, Kõl lõppeb minno hädda, Kui
tahhad keelda' sedda.

2. Ehk waewawad mind nüüd Mo rasked
patto süüd, Ma tahhan Jesus! lota, Ning
sinnult armo ota; So holeks ennast annan, Ehk
surren ma, ehk ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle kas-
fuk's saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ifka murret kannab, Ning surmas
ello annab.

4. Oh Issand Jesuke! Meid peästid hel-
deste, Sind risti külge podi, Se läbbi õnne to-
di; Sa lõppetad keif waewa, Keif waggad sa-
tad taewa.

5. Nüüd Amen otse tdest Ma ütlen südda-
mest, Meid lasse armust siina So jure taewa
miina, Et meie woime järgest So nimme kita
fõrgest.

No 205. 44

Ach! wie elend ist unser Zeit zc.

Wisil: Oh Jesus! üllein abbimees zc.

OH! mitto waewa ilma sees Käib meie ello
peäle, Se peab katsma iggamees, Ja tul-
letama mele, Et keigeparram ello teal On willet-
sus ja waewa heäl, Üks häddalinne assi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Need tewad
melle hädda, Oh Jummal! anna meile nüüd, Et
woime moista sedda, Et olleme keik jölledad,
Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene
luggu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo südda
abbi otad, Oh! kule omma rahwa heält, Mis
sinno peäle lodad; Meid aita omma Waimoga,
Meil' õnsa otsa walmista So Poia parrast,
Amen.

No 206. 112

Komm/sterblicher/betrachte mich zc.

Wisil: Oh! risti=rahwas, kannata zc.

OH surrelif! mind mälleta, Mis olled, ollin
minna: Mis olled sa, ma ollin ka, Mis
ollen, kül saad sinna: Ma läksin eel, sa tulle
ka, Siis ärra olle uskumatta, Surm tulleb tõest
sulle.

2. Oh! walmista ja surre teal Sell' ilma him-
mul' ärra, Ja mõtle ikka surma peäl', Sest tem-
ma tulleb pea; Nüüd tanna sai kord minnule, Ehk
hõne tulleb sinnule, Kes teab ehk tanna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noor, kùl aega! Surm tahhab keifi korrista, Ei kardä noort, ei wanna, Kùl pea jouab wiimne aeg, Kes korristab sind ning ka keif. Se peäle ikka mõtle!

4. Kùl kurri on, et monni mees Keif sedda alwaks panneb, Ja omma õnnistusse eest Mi pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw näab filmaga, Et woib ka norelt surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhke, Ja eest end ärrapeidad, Et mõtle, et sa iggapuhke, Kui hingad, hinge heidad; Sa arwad hawa kangele, Kui on üks sammo hawale, Ja surma poues kannad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua! Kes teab, ehke kirsto-teggia On te peäl kirsto tua. Surm annab kätte peetrefest, Surm leikab leiwa pallofest; Et walmista süis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lammi, leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht, Mis midetakse mahha. Kùl koggematta tulieb aeg, Et Jummalaga jättad keif. Jo läks! süis rahwas ütleb.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woid surra, Kùl surm sind sinno teadmatta Woib äkkist ärramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, üks ai nus filma-pilkminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehke sinna olled walmistand, Ehke wahhest ollematta, Mi kui surm teisi lammataand, Mi on sul pecksematta; Mi kuida sinna surred teäl, Mi sinna touseld jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege weel häd!

hädä! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Kõl
 Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többeta
 Siit ilmast ärraminne; Kes siis sind waest
 woib aita?

11. Kes patto teed kãib rõnoga Ja lodab armo
 peäle, Seäl nuheldakse armota, Ei peäse pör-
 gust jälle; Siis enne surma surre siin, Et sull' ei
 tulle pörge piin, Kui Jummal kōhhut moistab.

12. Oh surma wasto walmista! Ja mõtle: kui
 nüüd peaks Se armas Jummal tullesma Sel tun-
 nil sulle wõdraks; Kas saaksid õnsast surrema?
 Ja wõtta Jesust palluda, Siis surm sull' elluks
 tulleb.

13. Kui Jummal sure auuga Sel wiimisel pä-
 wal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest
 surm siis ärralõppeb. Oh inimenne walmis-
 ta! Et surm woiks hädä kauta, Ja wiimise peä-
 le mõtle.

No 207. 112.

Ach! lieben Christen / seydt getrost ic.

H! risti-rahwas, kannata, Mis kardad sinna
 hädä? Ehk Jummal wõttab hirmuta, Oh
 tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil õige
 nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib
 kōl sedda keelda?

2. So holeks enimast anname, Oh armas Jēsa
 taewas, So jurest abbi otsime, Muud nou ep olle
 waewas; Sest meie waene ello teäl Ei olle muud
 kui nutto heäl, Seäl õdetakse rõmo.

3. Siis inwa sadab wiljokest, Kui langeb mil-
 la sisse, Kui muld saab katnud inimest, Siis
 sadab

sadab Jesus isse Gest põrmust tedda auuisse Ja
iggawesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk olgo noor
ehk wanna? Se surm keif rahwast surretab, S
on üks tõe sanna. Oh! wägga õnnis on se mees,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surreb õn-
fast.

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal
hole kannab, Kõl temma peastab hädä seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo-
tiwaga Sind wõttab kokkõrjada Kui kanna
õmmad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis Issand
murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes
meile wõimust annab. Surm meile sai Adama
kääst, Meid Kristus peastab hädä seest, Gest
Issandat nüüd kiitkem.

N° 208. 61.

Jch hab' mein Sach Gott heimgestellt re-
SO holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin ellama,
Heaks arwan ka, Et sünnib mull', mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg Jummalä wäes, Mo surma
tund ka temma käes, Mo juukses, Jummal, loed
sa, So tahtmatta Ei ainust neist woi kadduda.

3. Siin ilmas on rist, hädä, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame O
ürrike, Kes tark on, wõitleb kowwaste.

4. Üks muld ning põrm on innime, Tä tulleb
ent

ummast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühte-
ge Wi ennesega hanase.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus
ühtegi; Ei peästa ükski surma wäest, Ei naest,
ei meest, Ei peäse surem temma kääst.

6. Kui tänna terwed olleme, Kõl home kirstus
maggame; Kes tänna on ni punnane Kui kaunis
ke, Kõl home halge, sureb se.

7. Meid järrestikko wiakse Kõl filmist, melest
ärrage; Ma-ilm! sa pea unustad Noored, wan-
nad, Keif ausad ning keif wäggewad.

8. Oh armas Jesand! õppeta, Et peame keif
surema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab
lahkuma Siit ilmast omnia illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tõ, Se läbbi
surm on kermeste Meil' sanud, tappab innimest,
Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surestest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädda,
nutto, ahvastust, Kui Jummal tahhab, tahhan
ka Siit lahkuda, Surm on mull' kassuks kahjota.

11. Et kõi se pat mind hirmutab, Se õige usk
mind kinnitab; Sest Jesus sejab minno eest,
On surest wäest Mind peästnud hirmsa surma
kääst.

12. Sesamma minno Jesus tõest Or surnud
minno wäese eest, Mo heaks on illestousenuid,
Wõimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, sell' surren ka, i temmast surm
mind lahbuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo
ello sees, Kui surren, hing on temma kaes.

14. Ehk siin on waewa, kurbastust, Siis on

se minno rõmustus, et pean tousma waewata,
Ning rõmoga Mo Jessa riki minnema.

15. Sa, armas Jummal, hoiad mind, Mo
kontid, luid, sest tannan sind, Ei ainus pea pudu-
ma, Waid sawad ka Keik liikmed kokkorullema.

16. Moarmisa helde Jummal Sa an minna
nähha lõpmatta. Se kalli taewa õnne sees, Ning
rõmustes Seäl tedda kita iggawesi.

17. Oh Jesuke! Jummal tal, Mo eest sa'ole
lid koorma al; Oh! wõtta mo peäl' hallasta,
So werrega Mo patto hädä parranda.

18. Amen! se peäle ütlen ma, Meil' õnsa otsa
walmista; Oh! aita meid siit ühtlase So rigisse
Sada ning jada järgeste.

No 209.

Jch bin ein Würmlein arm und klein 2c.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees 2c.

Uks maofenne ollen ma, Ning ellan surma häd-
das, Lufontis polle rõmo ka Meil ellus egga
surmas Wuud kui et olled, Jesuke, Mo kassuks
olnud maofe, Oh! kule, mis ma pallun.

2. Oh! armas Jesus, lasse mind So wõsso-
fessuks jada, Et Waimo läbbi tunnen sind Mo
sees; kül sa woid seada, Et sinno pole kindlaste
Woin hoida, kunnii õnsaste Mind ilmast ära-
worrad.

3. Mind surma hädädas kinnita, Et kaksiti ei
mõtle, Mull' tulle appi armoga, Mo Jummal,
Mo

mo eest woitle, Mo wallo heldest wähhenda, Ning
omma mele tulleta, Et sinno pärralt ollen.

4. Se peäle möt e järgeste, Et sa mind armas-
tanud, Ning ommas wandes töeste Mull' olled
too anud; Et ma ei pea surrema, Ei iggaweste
kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallis sanna paistko mull', Mind taewa
pole sata, So holeks annan ennast full', Mull'
õnna otša anna. Ma lodan, Issand, sinno peäl',
Sest häddas aitad ikka weel, Kes finnušt abbi
ootwad.

6. Müüd annan ennast sinnule, Mo Jummal!
sinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Mull' anna
Waino mö te; Kui ennani ei woi räkida, Siis
õhkamissed kule sa Jესusse läbbi, Amen.

Wiimsest Kohto-Päwast.

N° 210. 34.

Es ist gewißlich an der Zeit 2c.

SE aeg on töest ukse ees, Et Kristus tul-
la jouab Seält taewast sure aui sees,
Ja rahwalt arro nouab, Siis naer kül
peab löppema, Kui tulles peab minnema Keif
Ma ning taewas hukka.

2. Siis Ingli heäl ja passunad On keikis pai-
kus kuulda, Keif siirud üllestousewad, Wis en-
ne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja

sin ma-ilmas seisawad, Meid mudab Jummal
uets.

3. Üks ramat loetakse seäl, Sest kuleb noor ja
wanna, Mis temma teinud ilma peäl, Keik rah-
wa tö ja sanna: Süs iggamees saab iggawest
Keik palka omma teo eest, Kes head ehk kurja tei-
nud.

4. Kes taewa Jssu sanna heält Et olle kuulda
joudnud, Waid õõd ja päwad siit ning seält On
tühja rikkus noudnud, Se peab warsi minnema
Süs kurja waimo seltsiga Kristusse jurestrõrgo.

5. Oh Jesus! olle abimees, Lass surest armo
holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno po-
lest, Ma ussun sedda siddameest, Sest sinna sur-
rid minno eest Ning maksid minno wõllad.

6. Kui kõhnut moistma tuled sa, Süs jätta
arwamatta Mo süüd, oh Jesus! wõtta ka So
armoga mind katta, Et pühha seltsi jure jään,
Ning taewa rõõmo järgest nään, Mis sinna mei-
le saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks wiwid sa Müüd tullematta
taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mit-
me waewa pärrast; Sa dige kohtomoistia, Meid
tulle peastma armoga Siit keigest kurjast, Amen.

Iggawesest Ellust.

211.

O wie selig seyd ihr doch zc.

Oh kui õnsad on need pühhad taewas! Kes
on surmas lahti keigest waewast, Need
peäs

peäsnud ärra, Kui meid wangis peab ilma käära.

2. Ilm ep olle muud kui wangi kooda, Kus on kartust, hirmo, waeno, södda, Mis süin on ifka, Se on murre, furwastus ja wigga.

3. Agga taewas polle sedda karta, Seäl woid julgest römüs rahhul seista, Kui saad sa süina, Ei so rööm seäl wähhemaks woi minna.

4. Kristus pühhib nende filmad ärra, Kes süin nuttes tunnud ilma käära, Seäl süino kōrwad Järgest Ingli rōmo laulo kuulwad.

5. Kuis süis meel tahhan ärrajouda, Kui mind Jummal wōttaks taewa nouda, Kes tahhaks jada Süis ma-ilma, kus on hädda teäda?

6. Oh! süis, armas Jesus, meile tōtta, Ja meid furjast ilmast õnsast wōtta, Kes teäl woid jada, Kui on parram asse taewas teäda?

N° 212. 6.

Die Zeit ist nunmehr nah.

Wisl: Oh Jummal! süino peäl ic.

SE aeg on jubba kää, Sa tullede, Jesuke, Ei woi sa kawayks jada, Se andwad immed teäda, Mis süina tōeks teinud, Ning meie filmad näinud.

2. Nüüd on mo kohhus teäl, Et lodan süino peäl, Sa wōttad tootada, Et tahhad kautada Keif minno hädda, wallo, Ning surmas anda ello.

3. Oh helde Jesuke! Süis rööm on järgeste, Kui mind süst rōmustakse, Mo südda jahhustakse,

takse, Kui saan siit ilmast siina So jure taewa
minna.

4. Kui helde on so meel, Käl se saab nähha
seäl, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on
so südda, Keif minno risti-wennad Siis rõmo
rohkest tundwad.

5. Ma tean tõeste, Et sinna heldeste Mind
tahhad rõmustada, So Issa riki sata, Et temma
jures ellan, Ning ilka õnnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist rõmus-
tust, Keif näitab siis so ello, Se on mo ainus il-
lo, Keif siis wast immeks pannen, Kui seäl so hel-
dust tunnen.

7. So palge ning so suud, So ihho hawatud
Saan minna nähha tõest, Kui peäsen surma käest,
So kätte, jalge hawad Keif meie nähha sawad.

8. Sa tead üfsine, Et so rõõm tõssine, Mis-
ga sa waggad sõdad, Ning taewa rikis jodad. Ei
moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata.
Sa olled üllem, Jesus! Kui keif ma ilma rikkus;
Eh! rikkus kaub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh Jesus! üllem hä, Mull' taewast lahti
te, Kui jouan siina tulla, Siis woin ma rõmus
olla, Sest annan jinno kätte Mo süddant, meelt
ning mõtte.

11. Siis ütled, Jesuke: Oh armas lapsok! Oh
tulle! maitse sedda, Kui maggus Issa südda; Oh
tulle! ütled sinna: Sull' rõmo annan minna.

12. Oh! waene innime, Ei maksu ühtege So
rõõm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo Je-
sus

sus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma vis-
ti kannab.

X 13. Seäl on se Ingli Ma, Keif önsad hinged ka,
Kes ühte järke laulwad Ning rõmo = mängel kuul-
wad, Seäl polle risti ello, Ei surma egga wallo

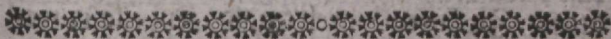
14. Ei ma woi armata, Mis rõdm on otsata
Neil, Kes sün woinust sawad, Ning patto surreta-
wad, Se ön on arwamatta Ning ülle sräkimatta.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jesuke! So
peäle mötlen minna, Et tahhad anda sinna Mull'
ennam, kui woin jouda Sult palluda ning nouda.

16. Aeg iggaw otades, Oh! tulle ruttades Meid
patto waewast peästma, Ning omma riki tõstma,
Se pallub minno südda, Et teeksid pea sedda.

17. Se öige aeg on sul Kõl teada, anna mull',
Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla, Et
järege murret kannan, So holeks ennast annan.

18. Mind, Jssand, juhata So pühha Bai-
moga, Kui saan sult rohkest armo, Ei kohto-pääw
te hirmo, Siis löppeb keif mo wallo, Kui annad
rõmo ello.

Pörgo Wallust.

N° 212. 86.

Kommt her / ihr Menschen-Kinder 2c.

Wisil: Tuud hingwad innimesed 2c

H! tulge, innimesed, Oh! tulge, waewalised,
Ja pange tähele, Kui wägga pinatakse Ja

hirmsast waewatakse, Kes patto teinud julgeste.

2. Oh tulge! mõtkem sinna Se walli paika
minna Süddame mõttega, Ja waatkem hästi
sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-ära-
raakmatta.

3. So südda kutsub roga, Nälg mõttab süski
ära, Ei anta raskest, Kõl janno tulleb peäle,
Ei anta tilka sulle, Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seäl muuda,
porri matwad, Muud ehtet pollegi! Kõl tuhbat
tulle-kiret Pea peäle kokkolowad, Jaäd süski
ikka allasti.

5. Kus on so ello-maia? Kus woid sa asset
sada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seäl
teada, Egga muud asset leida, Kui pimme org ja
põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tühja au nüüd
tagga, Segga sa surustad, Seäl kurratid sind naer-
wad, Ja ärrateotawad, Ja häbbi, naero tegge-
wad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa su-
rust püda Ni hirmsas wallus seäl? Et kurja wal-
litsefid, Ja kurrati meelt teggid, Kui ellasid weel
ilma peäl.

8. Siin mõttad sedda kita, Ja oruma aega wi-
ta Hea seltsimeestega, Seäl polle muud sul lota,
Egga muud seltsi ota, Kui feige põrgolistega.

9. Meed, mis sa hukka saatnud, Ja ilmas
pahhandanud So kurja elloga, Meed sind seäl är-
rawandwad, Ja hirmsast ärraneedwad, Ja
hüüwad kurja lõpmatta.

10. Kes

10. Kes ööd ja päwad laff'wad, Ning taplewad
ja pras'wad, Ja naerwad Jummalat, Need tei-
ne teist seäl pekswad, Ja hammastega kistwad,
Ja teist kui koerad närrivad.

11. Kes ilma lusti ots'wad, Ja rõmo ello taht-
wad Siin tans'tes, kargades, Need istwad sures
waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti
ellades.

12. Kül wahhest monniwallo Ja waewalinne
ello Siin pinab innimest: Kül többi ärrakurnab,
Luudkondid ärramurrab, Teeb rammotumaks
waewalist.

13. Mis saab siis pörgus sama, Kus peab
koggutama Keik'suggust äppardust, Kui ühhel ho-
bil sulle, Ja hulgal tulleb peäle Hirm, hädda,
wallo, jällestus.

14. So silmad kermest nutwad, Ja järrestif-
ko jookswad. Need silma-pissarad, Sa nääksid
keigel mehel, Et ep ei olleks ial Siin silmad peas
sul ollewad.

15. Kui kurjad tühja laulwad, Siin kõrwad
mehel kuulwad, Ja tähhel' pannewad; Seäl
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, röökmist ikka,
Ja kurratide karrinat.

16. Keik sinno lu ja lihha On must ja däl
ja mädä, Ning haieb kurjaste, Üks kurri mag-
go järgest, Üks sap, üks kibbe kermest, Se läm-
matab sind hirmsaste.

17. Kui kurratid sind kiskwad, Ja paigast tei-
se wiskwad, Kül tulli kõrwetab So soned, luud
ja lihha, Se pahharetti wihha Keik ühhest ärra-
wännitab.

18. Mind, mäed, finnikatke, Ja mättad,
allamatke! So su seäl küssendab. Onnis, kes
sedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegsast
ello parrandab.

Homilo Laulud.

N° 214. 70. Odeer 95.

Dasß du mich diese finstre Nacht zc.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha seesre.

SE möda läinud pimme õ, On, Jum-
mal, sinno arms to, Pääw vaistab
meile selgeste, Ning annab meile wal-
gusse.

2. Sest tahhan minna tännada Mo Jumma-
lat nüüd rõmoga, Kes kaitseb mind, kui hingasin,
Ning täna õse maggasin.

3. Ma rahholist sain maggada, Et surm ei
woid mind surreta, Et kurrat kahjo mull' ei teind,
Ning walf ehk pitkne mind ei löönd.

4. Sest tännan minna, Issand, sind, Ning
vallun, hoia täna mind, Mo hing ning ihho
kaiitse sa, Ning peästa häddast armoga.

5. Et ma woin ausast ellada So mele pärrast
rahhoga, Mo tõle anna siggidust, Ning omma
taewa õnnistust.

6. Mo süddant, Issand, parranda, Et sind
woin meles piddada, Keik mis sa annud minnule,
Se hoia sinna heldeste.

7. Mo

7. Mo maia ning mo wilja ka, Sa, Jesand,
issi õnnista, Mo meled, mõtted walgusta, Et
minna ellan pattota.

8. Keik sündko sinno kitussel's, So auuks ning
mo hinge heaks, Mo nõdra usso kinnita, Ja min-
no peäle hallasta.

№ 215. 39.

Gott des Himmels und der Erden zc.

SUmmal Ma ning taewa Loja, Jsa, Yoeg,
ning pühha Waim, Sinna õ ning pawa
toja, Ku ning päike on so loom, Sinna wäggen
kaihsia Hiad ommad lomad ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd
süddamest, Et sa mind so armo kätte Isel wot-
nud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo
peäle woimustke.

3. Lasse õga mõdamiina Minno kurja patto
tõ, Jätta, Jesus! lahti sinna Mulla so hawad
parrane, Ei ma maialt abbi sa Omma ello par-
rata.

4. Alita, et ma sinno pole Põran nüüd ning
järege, Hinge parrast kannan hole, Et ei min-
na wärrise, Kui seäl sure auuga Kohhut moist-
ma tulled sa.

5. Omma sanna järrel' kãna Jssi minno ello
teed, Jesus! walmista mind tãna Sinno auuks
tehha tõdd; Kui sa mind ei arwita, Siis mo tõ
on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Omma ihho hin-
gega, Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle annud,
hoia

hoia sa, Jssand! minno pärria, Wotta ommad
faitseada.

7. Käsfi omma Ingli tulla Kurratit siit aia-
ma, Et woin kahjust rahhul olla, Wotta murret
piddada, Ja mind wigo armoga Taewa riki el-
lama.

No 216. 70.

Des Morgens / wenn ich früh aufsteh 2c.

Wisil: Et möda läinud pimme õ 2c.

Wli warra üllestoufen ma, Ja dhto kahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga: Mo
pattud ärra mälletä.

2. Keik sinno holeks annan ma, Mo ommad,
ihho, hinge ka, So wie hawa mällestus On min-
no hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo faitfia.

4. Mind sinno Ingliid hoiawad, Ja omma
kæe peäl kannawad, Ei kardä minna kurratit, Ei
muudke kurja ühtegit.

5. Ma ellän ehk ma surren teäl, Siis ollet
ma so omma weel, Ma annan hinge sinnule, Wi
sedda taewa õnsaste.

No 217.

Jch dancke dir / Herr Gott / in deinem 2c.

Ma kidan, Jssand Jummal, sinno abbi
susse sinno armisa Poia läbbi, Et sinna ol-
led mind sel õsel hoidnud, Keig' kahjo eest ja hädä
was

wasto kaitõnud. Ma pallun, et mo pattud andeks annad / Ning ka sel päwal mo eest murret kaõnad.

2. Gest, Issand! keik ma sinno kätte pannen / Mo ihho, hinge, keik so holeks annan / So pähha Ingel olgo iggal aial / Mo jures keikis paikus siin ning maial / Et kurri waim, kes kawwal on ning pahha / Ei mitte woimust woi mo peäle sada.

3. Meil' armsa rahho iggal aial hoia / Meid ihho tarwidusseks ikka toida / Keik tõbbi meie maast ja liinast aia / So fanna ärgo olgo meile waia / Meil' jätka wilja, Jummal! nälja kela / Et tühhi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige innimeste pärrast / Keik ennamiist, kes risti-rahwa arrust / Ja keige eest, kes suggulassed ommad / Ehk olgo siin ehk wooral maal need sammad / Keig' kahjo eest neid wõtta armust hoida / Ja lasse neid so abbi ikka leida.

5. Kes murret, haigusses so pole hüüdwad / Ning wangis sinnust, Issand, abbi püüdwad / Meid jowa sinna romustada armust / Ning wiimaks ka neid peasta keigest waewast / Keik pattused, oh Issand! põra sulle / Ja meie surmas meie appi tulle.

Ps. 218. 101.

O Gott ich thu dir danken zc.

Wisil: Ei lahku minna sinnust zc.

MA tännan, armas Issa, Sind keigest südamest, Et sa mind wõtnud hoida / Se kurja waimo eest, Et ta sel õsel ka Ei woinud kahjo tehha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, kaitse tänna Mind keige häd-
da eest, Keik kurja kela ärra, Mis kurja rahwo
käest Woiks tulla ussinast, Ning hoiä patto häb-
bi, Ning äkki surma többe, Wee, tulle-kahjo
eest.

3. Oh! wötta kinnitada Mo hinge ihho ka, Et
omma tööd woin tehha Heal meel römoga, Ning,
mis mo kohhus weel, Keik asjad nenda aian,
Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan teal.

4. Null' anna ka mo näggo Mo ello otsani,
Ning önnista mo teggo, Mo tö ning ammieti, Et
olleks ennesel', Ning et täiks mulle anda Neil'
waestel', kennel waia Siin öäla ilma peäl.

5. So pühha Wain mind saatko, Et mötlen
taewa peäl', Mo mele tulletago, Mis on seäl ül-
level; Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ei noua,
Waid et ma woiksin jouda Sind Jummal! ot-
sida.

6. Mind häddast peästa ärra, Kui tahhad, ello
sees, Ning anna sedda warra, Mis maksab sinno
ees, Ja hinge rikkaks teeb, Siis woin ma rahhul-
olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waesust ilma
näab.

7. Oh! wötta otta tehha Mo ello peäle siin,
Sest mulle tulleb nähha Müüd hädda, rist ning
piin. Kui lähän hingama, Siis te, et önsäl'
surren, Ning jälle üllestouwen So risti = rah-
waga.

N° 219. 3V.

In dieser Morgenstund will ich dich zc.
 Wisil: Mis olled sinna, armas Jesus zc.

MA tännan, armas Jummal, Issa taewas,
 Sind warra hoomsel ommas sures waewas
 Reig' armo eest, mis sa mull' wötnud näita,
 Sind tahhan fita.

2. Mind olled emma ihhust ettetonud,
 Ning ristmisses so lapses ues lonud,
 Ja wöttad minnust omma Poia läbbi
 Keif patto többi.

3. Weel peälegi so Waimo annad mulle,
 Kes ello aial juhhatad mind sulle,
 Et öppin sinnult, Jummal! abbi ootma,
 So peäle lootma.

4. Mind olled ifka issa kombel toitnud,
 Ning omma armo mulle heldest näitnud,
 Kui willetsus mull' waewa joudis sata,
 Sa wotsid aita.

5. Sa käsksid ommad pühhad Inglid tulla,
 Selsammal ösel minno kaitsjad olla,
 Et hädda mind ei olle hirmutanud,
 Ei ärratanud.

6. Oh Issand! minno südda, su ning mötte
 So armo tidab keige ilma ette,
 Mis keikis paikus ma saand sinno wäest,
 Ning rohkest käest.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind sata,
 Ning tänapäaw mind armolikkult wata,

- Et kurrat ei woi omma wõrko wõtta,
 Mind waest ei petta.
 8. Te, et ma ollen, kui mo kõhhus, wagga,
 Et ma ei noua patto himmo tagga,
 Et, mis mo kurri südda püab tehha,
 Ma jättan mahha.
 9. So holeks, Issand! wõtta warra, hilja,
 Ning, ihho, sõbrad, sugguwõssa, wilja,
 Ning mis sa mulle armust olled annud,
 Ja ossaks pannud.
 10. Hea põlw' neil' wannemille ikka olgo,
 On, terwis, rahho meie male tulgo;
 Meist kela ärra, Issand! Jesu läbbi
 Rahjo ning häbbi.
 11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
 Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
 Et ma so mele pärrast ikka ollen,
 Ja pühast ellan.
 12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
 Kui tulleb aeg, et lahkun keigest waewast,
 Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,
 Ning taewa pärrin.
 13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
 Ning ollen hästi siin ma-ilmas olnud,
 Seält ollen minna õige õnne leidnud,
 Siin kurja woitnud.
 14. Oh Issa, Poeg ning Waim! mull' anna
 sedda,
 Et õnsast lõppeb keik mo rist ja hädda,
 Te, et se keik, mis pallutakse minnult,
 Ma saaksin sinnult.

N° 220. 79.

Dancf sey dir / grosser Gott 2c.

Wisil: So nimmel lähhan nüüd 2c.

MA tännan, Jummal, sind So sure armo eest,
 Mis minna uest saand So heldest südda-
 miest, Et olled kahjo eest Mind tanna õse hoidnud
 So tiwa warjo al, Et pääto mull' jälle koitnud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
 Siis olleks kurrat mind Kül woinud hukkada,
 Waid sinno Ingli hool On temma wasto pan-
 nud, Et ma so kitusseks Ni wapraks jälle sanud.

3. Gest on mo kohhus nüüd, Et minna tãn-
 nan sind, So armo kidan ka, Et hästi hoidnud
 mind. Oh Issand! kule sa Mo hinge õhkamis-
 si, Ning ärra põlga ka Mo laulo pallumissi.

4. Lass' ommad Inglid mind Mo maiaa kait-
 seda, Et minna omma tõõd Teen ilma pattota:
 Meid kãssi hoida mind, Kui minna lähhan wãl-
 ja, Et kurja ma ei nä, Ei hädda egga nõlga.

5. Et sünniks minno nou Ning tõ so kitusseks
 Ning minno kassuks siin, Seäl iggawesseks heaks,
 Siis wõtko sinno Waim Mind õige tele sata,
 Et ello otsani Woin sulle truiks jãda.

6. Ja kui ma peãksin So wasto eßsima Ning
 sinno armo tõõd Sull' maksma kurjaga: Siis
 te, et kahhetsen, Ning sinno peãle lodan, Keik pat-
 to wihtan ka, So kãest keik abbi otan.

7. Kui tanna wiimne tund Mull' peaks õllema,
 Et hinge heidaksin, Siis lass' mind rõmoga Ning

rah hul miina siit; Oh! kaäna issi hole, Et Jesu läbbi ma vään julgest taewa pole.

N° 221. 63.

Jch danck' dir schon durch deinen &c.

MA tännan sind, Et olled mind, Oh Jummal!
armust hoidnud Se õ sees keige kurja eest,
Et pääw mind terwelt leidnud.

2. Kui pimmedus Ning ahvastus Mind õsel
finnikatsid, Kui waewasid Mind patto süüd, Süs
mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, Mis minna müüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel päwal ka Mind wõtta sa So armo
kää alla, Et waenlase keik kawwal tõ Ei tulle
minno kallal.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et minno tõ Woiks järgeste So
mele pärrast olla.

6. Mo hing ning meel Ja mis mul weel, Keik
sinno holeks wõtta, Oh! hoia mind, Ma pallun
sind, Mull' appi, Jesus! tõtta.

7. Et minno peäl Se kurrat teäl Ei ial woi-
must leia, Ja kurja kül Woib tehha mull', Kui
sinna mind ei hoia.

8. Müüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' Is-
sal' ning sell' Poial', Ning pühhal' Waimul'
Jummalal', Sell' Ma ning taewa Pojal'.

Wach auf / mein Herz / und singe ze.

Mo südda! ärka ülles, Ning kida Boja lauldes, Kes keif head meile annab, Ning murret ikka kannab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wöttis wata Et temma saaks mind neelda, Waid Jummal wöttis keelda.

3. Tdest, Jssä! kui ta püdis Mind neelda ommas kuisis, So holes olin minna, Mind hoidsid, Jssand, sinna.

4. Sa ütliid: wötta mata, Mo laps, ma tahhan sata, Et päwa jälle nähha Ning omma tööd woid tehha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Sest päaw on tulnud ette; Waew minnust ärraläinud, Mind olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt au ka sulle annan, Sull' ohwrin õhkamisfi Ning pühhi pallumisfi.

7. Reid ärra wötta laita, So Waimoga mind aita, Sa tead, et mul' ei olle Muud annet anda sulle.

8. Mind wötta ikka wata, So Ingliga mind sata, Kes selle päwa ülle Mind wöttab omma sulle.

9. Mo tööd lass' korda miina, Ning õnnista keif sinna, Ma annan sinno kätte Keif, mis ma wöttan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda ho ueks sulle,

sulle, So sannaga mind toida, So jure taewa
aita.

No 8
223,

101:

Aus meines Herzens Grunde 2c.

Mä siddamest ning melest Ma nüüd sel ho-
mikul Sind tännan keigest wäest Ja kur-
ni ello mul. Oh Jummal taewa sees! Sull'
tänno kitus olgo, Keif sinno auuks tulgo So
Boegas Jeesuses.

2. So armo ollen maitnud Ma tänna õse
tdest, Sest sinna olled kaitnud Mind monda kah-
jo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wõtta
andeks anda Ning mitte tähhel' panna, Mis ma
teind ilma peal.

3. Oh! armust tänna hoiä Mind kurja wai-
mo eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
tõõst; Mind peästa patro wäest, Ning hoiä iulle-
sõdda, Wee, wangi-põlwe, hädda, Ning äkki
surma eest.

4. So holeks warra, hilja, Ma annan üllemad,
Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wanne-
mad. Keif annan Jssand, sull' So kätte suggu
wõssa, Ning keif, mis on mo õssa, Mis olled
annud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allati, Ning
häddas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kahjo
tehha mull', Ei ihho, hinge wõtta, Et ka mind
kurjast petta, Ehk temma kiisab käl.

6. So holeks ja so kätte Jaab, armas Jum-
mal, müüd Keif, mis ma wõttan ette, Sa ännad
andeks

andeks süüd; Sust tulleb ilma peäl Keik römüsus
 tus siin waewas, Ja wiimselt ello taewas, Ze, kui
 sa tunned teäl.

7. Müüd Amen minna laulan, Ei karda üh-
 tegit, So holeks, Jummal, annan Mo nou ning
 teggusid; Ze, et keik teggo teen Kui risti-innimenne,
 Ning anna taewast õnne, Et ma sest kasso nään.

No 224. 22. 0. 31

Erhebe dich / o meine Seel ze.

Wisil: Müüd, risti-rahwas, laulager.

Müüdda! olle walmistud, Et pääw müüd
 jälle paistab, Se Issand olgo auustud,
 Kes Israeli kaitseb; Sind Jummal unnest ärra-
 tab, Kui temma Walm sind walgustab, Ja
 sind hea tõle sadab.

2. Keik lomad walgel liguwad, Ning ehhi-
 wad tõle, Keik linnud laulo aiawad, Ning tõst-
 wad rõõmsast heäle: Sa inimenne, mõtle ka, Et
 pead Jesust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Süis läkki tõõd müüd teggema, Ja touskem
 Issandale, Kes meid on jätnud ellama Süin au-
 uks Jummalale, Et temma arm ja hallastus,
 Kui lõppeb pätto pimmedus, Ei olle tühja meile.

4. Nään lähhab päwa järrele, Ning meie aeg
 läab otsa: Süis aita, Jummal, truiste, Et lih-
 ha meid ei petta, Oh! anna meile rõmoga So
 mele pärrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis kõhhus on, sa õppetad, Üsk watab sin-
 no peäle, Kui läh'me, kus sa juhharad, Süis au-

na joudo meile. Oh! armwita, et keikistke Saaks tehtud sinno tahtminne, Mi kui so sanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et woiksin keigest wäest So sanna möda ellada, Se tulleb sinno käest; So lapsed sedda palluwad, Kes waimust uest sündiwad, Ning süddamest sind kartwad.

7. Ust olgo minno walgustus, Sest mulle wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm üllem tõ mull' olgo; Süs saab mull' tarkus diete, Kui sinno armo julgeste Mo su ja südda kidab.

8. Ja minno jure lõpmatta, Sa selge taewa paistus! Ja mind hea tõle walmista, Süs on mo südda rõmus, Et saaksin sure auruga Mo silmaga sind nähha ka, Sa iggawenne walgus!

N° 225. 89.

O Jesu! süssee Licht / nun ist die Nacht &c.

Wisl: Oh! wagga Jummal, kes &c.

S läinud möda nüüd, Pääw paistab meile jälle, Oh Jesus, minno rõõm! Mo walgus! paista mulle; Ma ärkan unnest jo, Mo südda walmis ka, Oh! tulle Jesuke, Mind heldest jahhuta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan murret kanda, Et ihho, hing ja waim Woiks jada sinnule Sel päwal anniks ka Ning ohwriks üksine.

3. Te Jummal! et mo hing Woiks sinno oimaks

maks jada; So arm, so kallis-arm Se rõmus-
tago tedda; Mo waim, se olgo ka So parralt
iggawest, Ning sago walgustud So waimo sel-
gussest.

4. Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja
sedda ilmale So ommaks honeks tonud: Siis el-
la sinna seäl Ka temmas lõpmatta, Et ihho, hing
ja waim Jaab ühheks sinnoga.

5. Müüd ollen minna jo Mo rided selga pan-
nud, Ja ollen ihhule Ja katted walmistanud: Oh!
parreminne weel Mo hinge ehita, Usk, õigus,
pühitsus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo
anded, Ka puhtus, kannatus, Meid minno üm-
ber panned: On need mo süddames, On need
mull' annetud, Siis ollen illufam Kui kullast eh-
hitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind minno me-
les kanda, Ja keigest süddamest Sull' tänno, ki-
tust anda: Siis minno werre waew Kül hästi
otsa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Jum-
mal, auustab.

8. Mo mõtted, sannad, tõõd Müüd wõtta õn-
nistada, So Waimo wäega Mind järgest jub-
hatada, Et keikist, mis ma teen, So nimmi su-
reks saab, Kui laulan rõõmsaste: Mind Jesus
awwitab.

226.

R 142

Der Tag vertreibt die finstre Nacht 2c.

Wäaw aiab ärra sedda dõd, Oh risti-rahwas
tehke tõõd, Ning kiitke omma Poja.

2. Keif Inglid laulwad löpmatta Ning kütwad hulgal Jummalä, Kes wallitseb keif asiad.
3. Se kuf, keif linnud Jummalä Nüüd kütwad sure heälega, Kes södab neid ning kattab.
4. Se taewas, merri ning se Ma, Keif kütwad omma Jummalä, Ning tewad temma tahmist.
5. Waat, omma wisi järrele Keif lomad kütwad järgeste, Ning auustawad Poja.
6. Oh innimenne! mötle sa, Et sul on meel ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.
7. Seks lodi sind ka Jummalast Tä sarnatseks mi illust, Et piddid tedda tundma,
8. Ning armastama süddamest, Ja suga kütma iggawest, Et ellad temma armust.
9. Keif head sa olled sanud kül, Mis temma ifka teinud sull', Sepärrast kida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea kassinast, Ning olle ifka walwis.
11. Sest aeg on sinnul' teadmatta, Mil Kristus peab tulles, Sepärrast ota tedda,
12. Ning ella temma seädusses, Ja karda tedda süddames, Keif hea eest tedda kida.
13. Ning ütle: Jssand iggawest! Sind tännan minna keige eest, Mis olled mulle teinud.
14. So Poia Jesu nimme sees, Kes sinnoga saab iggawest Nu, tanno Ingli hulgast.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Nüüd süddamest woin tännada Sind iggal aial, Amen.

No 227.

68.

Jch danck' dir / lieber H. Erre 2c.

 Ind, Jssand, tännan minna Nüüd keigest
süd

süddamest, Et tänna õse sinna Mind hoidsid kah-
jo eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma ollin
hädada sees, So arm mind peästa wõttis, Oh
Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siin sind
tännada, Oh Issand! wõtta waewas Mind tän-
na aidata, Sel päwaj mind ka wata So armo
filmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan us-
kus pattota.

3. Et ma ei eksi ärra So tõe tede peält, Ning
kurrat mulle käära Ei tõsta siit ehk seält. Ma pal-
lun Jesu läbbi, Mo südda walmista Ning om-
ma pühha abbi Se wasto mulle läkkita.

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnüle,
Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
Oh! wõtta andeks anda Mo süüd ning patto tõ,
Mis sinna wõtsid kanda Mo eest, ni üpris hel-
deste.

5. Mull' õiget lotust sata, Mis häbbiks mind
ei te, Ning tõssist armo anna, Et wihamceestele
Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso sest,
Siis sinno film woib nähha, Et teen, mis tahhad,
süddamest.

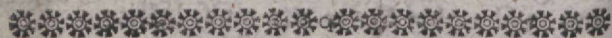
6. Lass' mind so kallist sanna. Ma - ilma s tun-
nista, So orjaks ennast anda; Ei wõtta kartada
Ei rahha egga wägge, Mis pöwab sinnust mind,
Siis ma ei olle sögge, Waid õppin hästi tund-
ma sind.

7. Te, et se pääw mull' löppeb So nimme fi-
tusseks, Et minno südda õppeb, Mis sinna kidad
hääks. Mo hänge, ihho hoia, Ning wilja wälja
peäl;

peäl; So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, Jeesus! kita Sind keige armo
eest, Mis sa mull' wõtnud näita Keif' minno
ello sees. So ihhoga mind sõdad, Keif' head teed
sinna mull', So werrega mind jodad, Sest annan
minna tanno sul'.

8. Mu olgo sinnul' kõrgest Ning Kristus otsata,
Sind tannan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärralah' me Süt kurja ilma seest, Ning
wimaks lahti same Se tiggedusse waimo kääst.

Ohjo Laulud.

N° 228. 109.

Werde munter / mein Gemüthere.

Näka ülles minno südda, Meled ette as-
tuge, Kütke Zummalat ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees Mitme sure hädda eest Mind on hoid-
nud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle neel-
nud.

2. Kitust, tanno laulan sulle, Armas Jõsa,
süddamest, Et mo tõ on siggind mulle, Et sa kei-
ge kahjo kääst Ja mind monda patto eest Olled
hoidnud ommast wäest, Waenlased keif' pelletat-
nud, Et ma polle kahjo sanud.

3. Ei

3. Ei woi tartus ärrateada Sinno sured im-
metööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so käs-
teinud head: Sinno arm on raakmatta, Moot-
matta ja otsara, Nenda sa mind juhhatanud, Et
ma polle kahjo sanud.

4. Täna pääw on mödalainud, Pimme ö
nüüd jouab ta, Zubba pääw on Soja lainud,
Mis meid keif woib rõmusta. Issa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta, Sinno surest ar-
must praego Minno südda sojaks sago.

5. Issand! anna andeks armsast Keif mo ras-
ked patto süüd, Need külkoormawad mind hirm-
sast, Need mind wägga rikkund nüüd, Et mind
kurrat hirmoga Põrgo rahhab lükkada, Sest woid
sa mind üksi peästa, Minno sü eest armust kosta.

6. Ehk ma ollen sinnust lainud, Tullen süski
taggasi, Sest so Hoeg on rahho teinud. Kui seäl
tedda waewati, Ei ma salga omma süüd; Ug-
ga sinno heldus nüüd On weel surem kui keif
pattud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wagga hinge walgus! Oh sa auu
paistus ka! Sulle annan enmast uskus Nüüd
sel ööl ning lõpmatta. Armas Jummal, mulle ja,
Et nüüd pimmedus on kä, Ja ni wägga kurb mo
südda, Rõmusta so armust sedda.

8. Peästa kurja waimo wõrgust Mind ja
pimmedusse käest, Kes mind mitmel ösel põrgust
Hirmutawad kängest mäest: Lass' oh! toe wal-
gus sa, Mind sind mitte kauta, Kui mo sees sa
olled ikka, Süis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo filmad läh'wad kinni, Ning jo
uinwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
 Sinno pole walwama, Sind mo hing hea mele-
 ga Unnes nähko löpmatta, Et se ial sust ei lahku,
 Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste Tanna öse
 maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
 Katta önnega; Jhho, hinge, keik mo hääd, Wan-
 nemad ja mis sa nääd, Söbrad, waenlast, perre-
 rahwast Hoia sinna, Issand, wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
 Kahjo kela weel, Hirno eest mind ösel hoia, Kau-
 gel ögo waeno heäl; Kela tuld ja wessi wood,
 Katko, äkki surma tööd, Et ma patto sees ei sur-
 re, Süs mo hingest lahku murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
 laps nüüd pallund sind; Jesus! öppetä mind sel-
 gest, Mis on hea ning aita mind; Pühha
 Waim, mo abbimees! Olle wäggerw süddames,
 Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun, sed-
 da anna.

No 229. 39. Ps. 139.

Ach mein Jesu! sieh ich trete zc.

Ammas Jesus! sind ma pallun, Pääw on ös-
 sa minnemas, N ön peäle tullemas, Süs so
 palle ette tullen; Wötta pühhas tehha keelt,
 Süddant, Kassi, mötted, meelt.

2. Minno aeg lääb ussinaste, Ni kui wessi
 wönab teäl, Ja kui kaub tule heäl, Nenda pä-
 wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, Al-
 fist ärralennawad.

3. Armas Jesus! minna agga Ollen, Jummal parrago! Nenda wägga holetto; Sind ma nouan pissut tagga, Monni pääw lääb viete, Ei sa mele tullege.

4. Minna pean hääbenema Sedda üllesräki-des, Mind sa hoiad murretses, Ja mind kaitseid död ja pääwa, Ei ma märka tännada, Et ma olen moistmatta.

5. Nüüd on pääw jo lainud möda, Pimme ö on nähha jo, Mulle omma walgust to, Sull' on minno wigga teada; Armas söbber, olle sa Pimmedas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ikka Omma päiwi arwata, Wotta mo sees ellada, Siis ei sunni mulle wigga; Teed sa walgust meitele, Siis ei ö meit' kurja te.

7. Oh! siis walwa, Jesukenne, Anna armo minnule, Ja mind hoia warjule, Kaitse mind, mo armokenne, Sata süddant walwama, Et kül wi hun maggama.

N° 230. 26.

Nun ruhen alle Wälder &c.

Nüüd hing'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed, Kell' ilm on maggamas. Oh! touse, meel ning mötte Nüüd ülles, wottaette, Mis loja mele pärrast on.

2. Kus on nüüd päike jänud? Se on jo loja lainud, Dasse mele saab; Et mingo, fest mo sisse Mo päike Jesus, isse Mull' touseb, kes mind walgustab.

3. Pääw

3. Pääw möda miinna joudnud, Nüüd on need
tähhed noudnud Meil' taewast paistada; Ka
nenda woin ma olla, Kui Jesus kutsub tulla Mind
waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärra-
heidab, Se surma tähhendab; Kül pärrast saab
mo fehha Digusse kube nähha, Misga mind
Kristus ehhitab.

5. Se Pea, jallad, Käed On rõõmsad, et
nüüd näwad, Et tö on lõppenud: Sa rõõmsaks,
südda! taewas, Seäl saad sa keigest waewast
Ning patto koormast peästerud.

6. Mo ärrawässind fehha! Tõdd polle en-
nam tehha, Nüüd wõtta maggada; Se aeg
kül jouab tulla, Mis sul woib walmis olla Seäl
muldas asset hingada.

7. Mo silmad raskeks läh'wad, Maggama
warši jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need om-
ma holeks wõtta, Null waesel' abbiks tõtta, Sa
Israeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wõtta, Oh Jesus! hästi
katta So fanna=poioke, Kui kurrat tahhab
neelda Mind, lasse Inglid keelda: Se lapse
jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armad, olgo Hea õ, ning ärgo
tulgo Teil' hädda waewajaks; Head und teil'
Jummal andko Ning wodi ümber pango Teil'
Ingli wägge kaitsiaks.

231. 87.

Nun sich der Tag geendet hat zc.

Nüüd on se pääw jo lõppenud, Ei päike pais-
tage,

tage, Keif maggab, mis on wäsinud Ning teinud raske tö.

2. Sull, Jummal! polle hingamist, Ei magga, uinu ka, Waid wihtad ikka pimmedust, Et walgus olled sa.

3. Mo peäle mõtle, Issand! nüüd, Et pimmed on ka, Mull' anna andeks minno süüd, Mind kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid So Inglise wäega, Ei kardada ma siis ühtegit, Waid öllen kahjota.

5. Ma tunnen külm patta süüd, Mo peäle kaebab se, So Poia arm on süiski nüüd Mind peastnud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kohtette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes kummardan.

7. Se peäle lähhan wõdisse, Ning uinun maggama, Sest Jummal walwab järgeste, Sest ma ei kurwaks sa.

8. Keif tühi mõtte taggane, Ning minne omma te! Sest Jummalale annan ma Nüüd hõnks süddame.

9. Kui wiimne on sesamma õ Se waewa elolo sees, Siis sada sa mind taewasse, Et öllen sinno ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal! sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keif häddast, waewastke.

N° 232. 102.

Ach! bleib bey uns / Herr Jesu Christ zc.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa zc.

Oh Jesus! meie jure jä, Sest pimme jouab,
ning on õ, So sanna selge künala Meil
ära lasse kustuda.

2. Sel wiimfel kurjal aiale Meid hoia uskus
kindlaste, So Saakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil.

N° 233. 70.

Christe! der du bist Tag und Licht zc.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees zc.

Oh Kristus! walgus olled sa, Sul pimmes
dus on teadmatta, Sa meie süddant wal-
gusta, Ning tõe tele juhata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid hoia
õsel kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, Oh
Issa! helde abbimees.

3. Keik rasked unned kaita, Et jâme ilma kah-
jota, Se lihha olgo himmota, Et ekame siis mur-
reta.

4. Kui silmad jäwad maggama, Siis sago süd-
da walwama, Oh! kaitse meid so kâega Ning
patto kõiest peästa ka.

5. Oh! risti=rahwa kaitšia! So abbi meile
läkkita, Meid peästa keige hädda seest So puhha
wie hawa wäest.

6. Se raske aega mälleta, Mil minna woit-
len

Ien pattoga, Se kurwa hinga römusta, Oh Jesus
önnisteggia!

7. Nu olgo taewa Jesale, Nu temma aino
Poiale, Nu pühhal' Waimul' olgo ka Nüüd jär-
geste ning löpmatta.

N° 234. 18.

Der Tag ist hin / mein Jesu / bey re.

Nääm löppeb nüüd, Jä, armas Jesus, mulle,
Et ei mo pat Mull' hinga koormaks tulle;
Kui pimmedus Mind wägga kurwastab, Siis
murreb mind So walgus römustab.

2 Sull' olgo au, Oh keigesurem Jummal!
Sa moistad keif, Ma ollen wägga rummal; Sa
aitad, et To hästi korda lääb, Ning et ta siin Üht
römust otsa nääb.

3. Ma kaeban sull', Et pat mind hirmsäst rikk'
nüd, Et waggadus On minnust ärralöpnüd. Kül
sinna nääd, Süddame-tundia, Ning nuhtled ka
Sa kohtomoistia.

4. Oh! wötta nüüd Mull' armust andeks an-
da, Ei suda ma So hirmsa wiha kanda; Ma
kabhetsen, Ma kanaan taggasi, Ei lähhä ka So ju-
rest kuhhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Israeli hoidia, Ning
kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahharet Mind
wöttab kiufata, Mo hingekest Ka puab huffata.

6. Ei minu sa, Kui minna wässind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangen, Oh! hoia
mind, Oh! ärra patto süüd Ka mälletä, Sest et
pääm löppeb nüüd.

No. 235. 94.

Der Tag ist hin / mein Geist ic.

Wisil: Oh leinagem! ning kaebagem ic.

Bääw löppeb teäl, Mo waim ja meel Se aui
päwa otab, Mis meid patto waewast siis
Onsast lahti peästab.

2. Jo õ on kä, Mo jure jä, Mo Jesus, kallis
walgus; Mia patto pimmedust, Olle minno sel-
gus.

3. Jo päike läks, Mis lodud seks, Oh õige
päike Jesus! Väista sinna lõpmatta Rõmuks
minno waimus.

4. Ku näikse ka Jo tousewad Ning paistwad
pimmedusses; Oh! et woiksin lõpmatta Rõia
pühhitusses.

5. Need tähhedke Ni kauniste So auuks tae-
was paistwad; Onsad, kes seäl taewa sees Kui
need tähhed hiilgwad.

6. Mis liikunud Ning wässinud Nüüd hingab
maggusaste; Te, et hingan sinno sees, Armas
Jesus! hästi.

7. Kõl iggamees Nüüd hingades Jo puab
tahhul mata; Selle ilma murrinat, Jesus, otsa
fata.

8. Nüüd tahhan ma Ka murreta Mo wodi
ennast heita, Lass' mo süddant sinno sees, Ar-
mas Jesus, mata.

9. Oh! walwa sa, Et woiksin ma So armo
häs

hästi maitsta; Ommad Inglid läkkita, Kes mind wõtwad kaitsta.

10. Mil pääw ning õ Ja meie tõ Siin wahhest ärralõppeb? Kui se wiimne auu pääw Meile kätte tulleb.

11. Kui kaub ilm, Mis meie film Siin wae was nuttes näinud: Ku ning tähhed paistwad seal Ennam, kui siin paistnud.

12. Eüs lõpmatta Peab nähtama Jerusalemma walgus, Sest se Tal on isfi seal Selle linna selgus.

13. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rahwa hulka, Kussa järgest laultakse; pühha! pühha! pühha!

14. Ma pallun sind, Oh! wõtta mind, Mo Jesus! waggaks tehha, Et ma seal so walgusfes Sind saan ikka nähha.

B² 236. 10.

Der Tag hat sich geneiget 2c.

Pääw tahhab Eoja minna, D tulleb jälle peäl; Mult wõtta kitust sinna, Oh Jummal! et sa weel Niinud olled piddand ülles Meid. ihho. hingega; Meid weelgi kaäna sülles, Et jäme kahjota.

2. Ep olle ial nähtud, Mis Ma peäl kindlast jääb, Mis wägga hästi tehtud, Se siiski hukka lääb: So peäle woiwad lota Keif rahwas ilma peäl, Ma tahhan, Jesand, ota Ka abbi sinnult weel.

3. Sull' minna ennast annan Siin kurja ilma

fees, So holeks keik ma pannen, Mis ial on mo kâes; Sest kui üks diekenne, Mis pea kui waks lääb, Ka nenda innimmenne Kûl pea surma nääb.

4. Oh Jssand! andeks anna Mo rasked patto süüd, Mind issalikkult kaäna, Ja anna armo nüüd, Sest kui sa tahhad wata, Kui suur mo patto wõla, Ei woi ma armo sada, Se surm on minno palk.

5. Mo peäle armo heida Kristusse pärrast nüüd, So heldust mulle näita, Kustuta patto süüd; Meid sada, armas Jummal! So pühha Waimoga, Kui ollen tuim ning rummal, Süis issi õppetä.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, 'au' ning hüüd, Mo weiksed ning mo põllo So holeks annan nüüd. So wäggew Jssa kâssi Mind hoidko armsaste, Head otsa anna issi, Et surren õnsaste.

7. Mo hing se tännab kõrgest, Oh! Jummal Jssa sind, Et olled hoidnud järgest Ning ka sel päwal mind, Keig' armo eest, oh Soja! So nimme kidame, Keig' patto eest meid hoia, Et pühhast ellame.

N° 237. 102.

Christ! der du bist der helle Tag 2c.

SE pääw, oh Kristus! olled sa, Ei pimmedust woi sallida, Sest Jssast meile paistad ka, Ning olled tõe õppia.

2. Sel õsel, Jesus, armwita, Et kurrat mind ei

ei hirmuta, Ja lass' mind hästi hingada, Ning
jāda ilma kahjota.

3. Et kü need filmad maggamad, Siis olgo
hinged walwajad, Meid kaitse sinno kääga, Et jā-
me ilma häbbita.

4. Ma pallun, Jesus abbimees! Mind hoia
kurja waimo eest, Kes püab hinge minno kääst, Et
temma ei sa ossa sest.

5. Ma ollen sinno parrandus, Mis saatnud
on so kannatus, Se tulli sinno Issa kääst, Kes
mind sull' kinkis iggawest.

6. Lass' sinno Inglid tulla ka Meid sinno lap-
si kaitsema, Meil anna pühhad hoidiad, Kes kur-
rati eest kaitsewad.

7. Siis maggame nüüd murreta, Et Inglid
ommad meiega, Ning wöttame keik tännada Se
kolme-aino Jummal.

No 238. 79.

Mein Augen schließ ich ikt in Gottes ze.

So nimmell lähhan nüüd, Oh Jummal! mag-
gama, Et ihho wässinud, Ja tahhab hin-
gada; Ei sedda tea ma, Kas homikut saan näh-
ha, Ehk surm woiks tanna weel Mo peäle otfa
teha.

2. Sepärrast kidan sind, Oh Jummal! südda-
mest, Et olled hoidnud mind Sel päwal kahjo
eest. Lass' mind nüüd mälletä, Mis sa sull' ol-
led teinud, Kui kurrat neelma mind On ümber-
kaudo káinud.

3. Oh Issand! kela weel Keik pörgo kiusatus,

Et 4

Kui

Kui püüdwad kurratid Siin tehha karmwalust.
Kui heidan maggama Sel õsel assemelle, Siis
olgo ihho, hing So arms rüppes jälle.

4. Mo süddant wallitse Sind meles piddada,
Et minna maggades Ei kurja 'himmusta; So
inglid wõtta ka Mo wodi ümber panna, Et kahjo
ma ei sa, Reid minno hoidjaks anna.

5. Kui lassed homikul Mind üllesärkada,
Siis aita, et ma sind Ka moistan tännada.
Nüüd jägo kõrwale Keik tühjad murred pan-
dud, Sest hingamiseks on Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse süski mind, Mo Jesus! ellada, Et ma
woin iggawest So jure õnsast sada, Ja hästi
surmas ka Mo ello lõppetada.

Sõma Laulud.

N° 123. ~~123~~
239.

Dancket dem H Erren / denn er ist sehr ze.

S Kütke Jummalat, kes on ni helde, Ning
kelle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne rikkas Jum-
mal On roga annud omma waesel' lomal'.

3. Sest laulge süddarhest ning melest temmal':
Au, kitus olgo sulle, armas Jummal!

4. Kes sa meid kui üks helde Jessa watad, Ja
roga, rided omma lastel' satad.

5. So

5. So õigust hästi moista, meile anna, Ning
 Jõsa! sinno peäle lotust panna.

6. Jeesusse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se
 wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Jõsa! aita meid, et woime tulla Sa
 riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi kidetakse, Ja
 nenda rõõmsast Amen laulatakse.

N° 240. ~~##~~

Lobet den H^{er}ren / lobet ic.

Summalat kiitke, Jummalat kiitke, Ja sureks
 tõstke, Oh! se on kaunis Jummalale laul-
 da, Jummalale laulda, Hea on se kitus ning ka
 armas kuulda, Jummalat kiitke, Jummalat
 kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Jõs-
 sandal' rõõmsast, Ja kiitke julgest Jummalale kal-
 li auu, Jummalale kalli auu, Sest ta on wäggero
 ning teab ikka nouu. Jummalat kiitke, Jum-
 malat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
 pilwed sata, Ning annab wihma, millal tahhab,
 male, Millal tahhab, male, Et rohhi kaswab kõr-
 ges mäe peäle. Jummalat kiitke, Jummalat
 kiitke.

4. Kes keigel' lihhal', Kes keigel' lihhal' Keik roh-
 kest annab, Et weiksed temma armust somist sa-
 wad, Armust somist sawad, Ka nored kaarnad,
 kui need küssendawad. Jummalat kiitke, Jum-
 malat kiitke.

Et 5

5. Et

5. Ei kolba temmal', Ei kolba temmal', Mis
suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül
kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning
armastab, kes temma peäle lootwad. Zummalat
kütke, Zummalat kütke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie
Poja, Sest ello hallikas keeb temmast ülles, Keeb
kül temmast ülles, Keik armo-annid same temma
sullest. Zummalat kütke, Zummalat kütke.

7. Oh Jesus Kristus! Oh Jesus Kristus!
Sa õn ning tarkus, Nüüd anna armo omma
waesel' rahwal, Omma waesel' rahwal, Et igga-
west sind kütwad iggal aial. Zummalat kütke,
Zummalat kütke.

N° 241. 103.

Auf! meine Seel / danck' deinem HErrn zc.

Wisil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste zc.

MD südda, tänna Zummalat, Kes so peäl' ar-
mo heidab, Kelt keik head annid tullewad,
Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auus-
ta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

2. Sind temma nullast walmistas, Ja di-
gekse, pühhaks teggi, Kui sinno peäle hallastas,
Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda auus-
ta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

3. Et temma Poeg siin patto eest Ka surma är-
ra anti, Kes kurja waimo woimussest Sind peäs-
tis

tis armust lahti; Sest, südda! tedda auusta Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

4. Sind wõttis temma armasta Ja omma's lapse's tehha, Et taewast woiksid pärrida Ja temma suurt au nähha; Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

5. Ma-ilm on kaunist walmistud, Ja sinno õnne's lodud, Ja targast üllesehitud Ning walge ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

6. Keik lojuksed siin orjavad Ja kuulwad sinno sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Sest kitust lojal' anna. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

7. Ma kannab wilja, wina ka, Ja rohto tõbbe wasta, Ja ellajaid kül otsata, Ning hõbbedat ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

8. Bee-oiad, urked, järwed, jõed, Need toidust sulle pakf'wad, Meist Perlid, kallid kiwwid saad, Need kallo wälja-andwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

9. Tuul sinno ümber lõätsutab, Et ellad, kos-sud, hingad; Seäl lindudele pessa saab, Kus me-leheaf's sull' lendwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

10. Pääw paistab warra homikul, Ja rõmus-tab so mele, Ku, tähhed näitwad ennast sull', Ja paiswad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

11. Sind pühhad Inglid tenivad, Need kanged soamehhed, Sind hoidmas on need nobbedad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

12. Se taewas omma warraga Keif temma au ja illo, Se on so parralt löpmatta, Ja temma rõõm ja illo. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle, inni menne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keif immelinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Veel teeb ta sulle suremat: Ta tahhab andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui wõttad armo nouda; Siis põra pattust, innime, Ning kida tedda ikka, Ning kida tedda ikka.

15. Mi armas olled temmale, Sind ommas sülles kannab, Ning armust ennast sinnule Ka armsaks Issaks annab; Kuis tedda woin kül tännada, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida?

No 242. 47.

Herr Gott / nun sey gepreiset &c.

Müüd kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste, Et olled annud meile Peatoidust rohkeste, Et sest so armo nãme, Se peãle kindlaks jãme, Et olled Jummal sa.

2. Ehk meie roga wõtnud Müüd liahimmoga,
Mis

Mis läbbi meil' ehk tõtnud So nuhtlus wihta-
ga ; Oh ! lasse süski sinna So wihta möda-
minna , Et maksaud on so Poeg.

3. Oh ! wõtta nenda toita Se hinge sinno
wäest , Ning Kristusses ka hoida Keik suggu pat-
to eest , Et uskus kindlaks läh' me Ning ikka him-
mustame So armo pärrandust.

di 243. 10.

O Vater aller Frommen ! 2c.

4. **S**o nimmi pühha olgo ! Oh armas Jum-
mal ! meil' , So riik ka meile tulgo , Mis
tahhad , sündko weel , Ja leiwa jätko anna , Meil'
pattud süks ei arma , Ning peasta kurjast
meid.

31. 244. 98.

Singen wir aus Herzens Grund 2c.

Nüüd laulgem suust ning süddamest , Ning küt-
kem Jesust keigest wäest , Kes toidab meid
ma-ilma peäl , Ja nüüdki näitnud armo weel ,
Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mu lo-
male , Ja süa , jua rohkeste.

2. Kui orjad küttem tedda nüüd , Kui meie
kohhus ammogi , Ning moistkem selle armo
tõöd , Kes innimesel' teinud hääd , Et hingest ,
lihast , nahast , luust On kofkopandud targast
noust , Gest tulleb Rojal' auustust.

3. Kui innimenne ello saab , Ja ennast esmalt
ligutab , Seal omma emma ihho sees On wal-
mis keik jo temma ees , Ehk lapsokse kül weikine ,
On

On temmal keif jo rohkest, Ja tulles terwelt
ilmale.

4. Suur Jummal ehhitab se Ma, Ning las-
seb keif sest kaswada, Keif mäed ja orrud mär-
jaks teeb, Et weis neist rohkest rohto sööb: Keif
suggu wilja mullast toob, Keif toidust Jummal
armsast loob, Mis innimenne sööb ning joob.

5. Weest kallo, wehhi pütakse, Ning laua
peale wiakse, Need linnud munne munnewad,
Neist paljo poege hauduwad Neid innimesi toi-
tada; Need härjad, lambad, sead ka, Keif las-
seb Jummal siggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühkast
Waimust õppime, Et sedda hästi moistame,
Ja mele pärrast ellame; Suurt Jummalat siin
kitada Ning taewas ilmalõpmatta, Müüd laul-
gem Amen tännoga.

No 245. 103.

Nun last uns Gott dem Herren etc.

Müüd wõtkem Jummalale Suurt tanno an-
da jälle, Kes meid ni hästi söötnud Ning
tarwidusseks jootnud.

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest mur-
ret kannab, Needsammad hästi hoiab Ning ik-
ka rohkest toidab.

3. Sell' ihul' toidust sadab Ja hinge hästi wa-
tab, Ehk meie sisse sawad Kül pattust surma
hawad.

4. Seks arstiks Kristus antud, Kes issi el-
luse

Inks pandud, On risti peäle podud, Sest meile õnne todud.

5. Se saakrament ning sanna Boib hädä wasto panna, Kui õige usk on tõest Meil' pühha Waimo wäest.

6. Meid Jesus pattust peästab, Ning ueks elluks tõstab, Sest meile nüüd on teada, Mis õn on taewast leida.

7. Sind pallume weel ikka, Keik kurja meist lükkä, Keik rist' lass' heaks meil' minna, Ei kurja mõtle sinna.

8. Meid sada tõe tele, Meil' anna rõõmsa me-
le Sind, Issand! Kita kõrgest So Poia läbbi järgest.

No 246. 6.

Vater im höchsten Throne ꝛc.

Wisl: Oh Jummal! sinno peäl ꝛc.

Oh Issa taewa sees! So Poia Jesusses Sa omma heldust näitad, Et ihho hinge toidad. Sa Issa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

2. Mis ellab sures wees, Kel kuival hing õit sees, Keik siggitad ning toidad Ja ello neile hoiad. Sa Issa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust puh-
hastad, Se läbbi omma Poia, Et rahhul some roga. Sa Issa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

4. Keik usklikkudele Müüd sedda armo te,
Et

Et nemmad roga wõtwad, Ja sind sepärrast
 kiitwad. Sa Jõsa murret kaännad Ning toidust
 meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wõttada,
 Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa.
 Sa Jõsa murret kaännad Ning toidust meile
 annad.

6. Weel, Jõsa! sedda te, Mis sünnib issale,
 Et meie hinged sõdad So armoga ning jodad.
 Sa Jõsa murret kaännad Ning hinge toidust
 annad.

№ 247. 31.

O Gott! wir danken deiner Güte etc.

Wisil: Nüüd, risti-rahwas, laulage ic.

H Jummal! meie tänname So sure helde
 arms, Et sa meid toitnud järgeste Ning
 sõotnud meie ihho; Sa pead murret meie eest,
 Ning jaggad keikil' rohkest kääst, Mis meile tar-
 wis lähhab.

2. Sel' hingel' anna toidust ka, Kui olled ih-
 hul' annud, Ning sõda omma sannaga, Et se
 saaks jahhutatud, Ning rammo wõttaks ussi-
 nast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui like
 sinno kühies.

3. Sull' Jõsal' taewas olgo au, Meid olled ar-
 mastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa
 meid lunnastanud So Poia kalli werrega, Sell'
 o!go täanno lõpmatta, Ning ka sell' pühhal' Wai-
 mul'.

N° 248119.

Den Vater dort oben 2c.

Sedda Issa förges Wötkem kita järgest, Kes
kui Jummal söötnud meid, Et nüüd saime
föhho täit, Kes ka omma Poia Meile läkkitanud
on, Kes on öme toja.

2. Uttelgem nüüd tdest: Olgo keigest wäest Au
ning tanno sinnule Jggawesse Issale, Kes sa
ennast näitnud Meile ning hea wiljaga Nüüd
meid rohkest täitnud.

3. Wötta wasto, Poja! Omma aino Poia
Läbbi tanno, anna nüüd Andeks meie patto süüd,
Wötta kitust sulle, Armas önnisteggia, Te, mis
pudub meile.

4. Üksige ep olle, Kes siin tassuks sulle Keik
head, mis sa armsaste Zeinud meile wäestele,
Kes jouab so ette (Gest et keik so omma on)
Tassuda so kätte.

5. Jesand meile tötta, Paulo wastowötta,
Anna meile sedda teal, Mis meilial pudub weel;
Te meid pattust puhtaks, Et so mele pärrast siin
Ellame ning taewas.

*****

Hädda Nial.

N° 24920.

Wenn wir in höchsten Nothen 2c.

Uli meil on püsti hädda kâes, Ei olle rama
mo meie wâes, Ei nou, ei abbi kussagi,
Ehk murreseme allati.

U u

2. Siis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofko-
tulleme, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peäs-
ta risti koorma alt.

3. So pole silmad tõstame Ja patto parrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! ärra
nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Kes süddamest
sind palluwad So Poia Jesu nimme sees, Kes
meie õn ja wahhemees.

5. Separrast, Jtsand, tulleme, Keif hädda
sulle kaebame, Et meil ei olle abimeest, Kes
peästaks ahvastusse seest.

6. Oh! ärra arwa meie süüd, Meid pattust
peästa armust nüüd, Ning usko häddas kinnita,
Meid keiges waewas arwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind parrast se-
eest tännada, Ja sinno sanna kuulda teäl, Sind
kita siin ning üllehel.

№ 250. 56.

Wend' ab deinen Zorn / lieber Gott u.

MEilt, armas Jummal, põra omma wiha,
Ning ärra wõtta hirmsaste meid peksta,
Meid ärra nuhtle waljust, Jtsand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda.

Kes jouaks sinno wiha hirmo kanda?

Keif, mis sa lonud, wõttaks hukka miina,

Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil' anna andeks armust,

Ning

Ning kōhto peäle woimust sago heldus,
 Gest se on sinno wiis, et armo heidad,

Meid armsast hoiad.

4. Kūl olleme muld, pōrm ja patto mädda,
 Meid waesi waewab ka surm, nõdrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hukka sama,

Armota jäma?

5. So Poia rasked risti-hädda wata,
 Kes werrega meid wõttis lunnastada,
 Ma-ilma heaks ka temma külge lahti

Oddaga tehki.

6. Meid, Jēsa! ärra lasse hukka miina,
 Jēsusse pärrast armo meile anna,
 Et woime sinno auit riki tulla,

So jures olla.

N° 251. 99

Nimm von uns Herr / du freuer Gott zc.

Gharmas Jummal! awwita, Ja kela rasket
 nuhtlust ka, Mis arwamatta pattoga Meil'
 keikil' peaks tulleina, Meid hoia sda, tulle eest, Ja
 tõrwe, Falli aia sees.

2. Süallused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil' meie
 tõ eest tassuda, Siis lähhäks hukka ilma-ma Ni
 mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Jēsand, armust awwita, Ning rõnd
 meile läkkita, So armo näita wäggewast, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar-
 masta, So raske wiha kauta.

4. Mifs olled sa ni kängeste Nüüd meie peäle

wihhane? Sul, Jesand! polle teadmatta, Meid
nulla, põrmo ollewa, Kõl sinna tunned selgeste,
Et meie nõdrad olleme.

5. Pat on meid rikkund furjaste, Ning fur-
rat waewab kowwaste, Jlm, meie lihha werre-
ga Meid ikka wõtwad kiusada, Se hädda nääd
sa üksine. So holeks ennast anname.

6. So Poia peäle mõtle ka Ja temma hawad
mälleta, Kes saatnud omma surmaga Meil' kei-
fil' woimust lõpmatta, So armo peäle lodame,
Ning sinno heldust otame.

7. So kääga meid juhata, Keif maad ning
liinad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja fur-
rat seisko kaugele, Oh! anna õnnist tunnifest So
järe sada iggawest.

No 252. 22.

Du Friede = Fürst / Herr Jesu Christ 2c.

Oh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees,
Sa olled armo satia, Kui meil on hädda
kääs, Sest hüame Nüüd kindlaste So taewast
Jessa appi.

2. Suur sõa hirm meid hirmutab, Et häd-
das ellame, Woi! meie Ma muult abbi saab Kui
sinnult üksine, So Jessaga Meid leppita, Et wih-
has meid ei nuhtle.

3. Oh! mõtle, Jesand Jesus, nüüd, Et olled
abbimees, Ning kustuta keif patto süüd, Ja ai-
ta hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka Beel
ennam rahhul kuulda.

4. Sul on küll kohhus ilma peäl Meid nenda
nuhhel-

nuhhelda, Waid, Jsa! wotta süski weel Meid
jälle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd
Keif andeks heldest armust.

5. Suur willekus ning waew on seäl, Kus
katt keif ärrasööb, Waid seäl on hirmsam häd-
da weel, Kus mood keif mahhalööb. Ei möt-
telda, Ei holita, Mis heaks ehk digeks tulleb.

6. Ei amsast ellust holita, Keif digust põltakse,
So sanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda laitakse,
Oh! peästa nüüd, Ning aia süit Keif kurja södda
ära.

7. Nüüd meie süddant walgusta So armo
Waimoga, Et se ei naljaks armata, Ja hing ei
kähjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keif
forda sata.

253.

Litania/

ehk

Palwe ning Gest = palluminne

Keigesugguse hädda sees.

Kürie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürie,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

JSsand Jummal, Jsa taewas,
Heida armo meie peäle!

JSsand Jummal Poeg, ma-ilma önnisteggia,
Heida armo meie peäle!

JSsand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Olle meile armolinne,
Anna armo, armas JSsand Jummal!

Olle meile armolinne,

Alita meid, armas Jesand Jummal!

Keige patto eest

Hoia meid, armas Jesand Jummal!

Keige eksitusse eest,

Hoia

Keige kurja eest,

Kurrati kawwalusse ja pettusse eest,

meid,

Kurja effekilisse surma eest,

Katko ja kalli aia eest,

armas

Sõa ja werre-arrawallamisse eest,

Rio, mässamisse ja waeno eest,

Jesand

Tulle ja wee-kahjo eest,

Rahhe ja kurja ilma eest,

Jummal!

Jggawesse surma eest.

Omme pühha sündimisse läbbi,

Alita

Omme surma woltlemisse ja werri-
higgi läbbi,

meid,

Omme risti ja surma läbbi,

Omme pühha üllestousmisse ja

armas

taewaminnemisse läbbi,

Meie wiimses häddas,

Jesand

Wiimsel kohto päwal,

Jummal!

Meie waesed pattused pallume:

Kule meid, armas Jesand Jummal!

Wallitse ning hoia omme pühha

Kule

risti-koggodust,

meid,

Nea keik Piiskopid, õppetajad ja

armas

keik muud, kes rahwast tõe tele juh-

Jesand

hatawad sinno õnsaksteggia sanna

ja pühha ello sees,

Jummal!

Hoia

Hoia keige walle=usfo ja pahhandus=

Rule

se eest,
Sada keik ekfiad ja ärraeksitud õige

tele,
Talla kurrati meie jalge alla,

meid,

Päffita truid tõteggjad omma leikus=

sele,
Anna omma waimo ja wägge san=

armas

nale,
Nita ja rõmusta keik kurrwad ja ar=

JEsand

rad,
Sada keikile kunningattele ja wallit=

sejattete rahho ja ühte meelt,
Anna meie üllema Wallitsejale ja

Jummal!

temma sõa=wäele ikka wõimust om=

ma waenlaste wasto,
Ja hoia meid omma waenlaste eest

Rule

Turki=rahwa ja Paawsti Jummalala

teotamisse, hirmsa tapmisse ja häw=

meid,

witamisse eest,
Zuhhata ja kaitse meie Ma= ja liina

kohto=wannemad,
Dnnista ja hoiatage meie Eihhelkonda ja

armas

koggodust,
Sada abbi keikile, kes häddas ja wae=

JEsand

was on,
Anna keige raske=jallatsile ja immetajile

Jummal!

rõmolikko suggu ja siigidust,
Hoia ja kaitse keik lapsed ja tõbbised,

Peästa lahti keik ilmasüta wangid,
Kaitse keik lessed ja waesed lapsed,

Rule

ja murretse nende ette,

meid,

Heida armo keikide innimeste peäle,
 Anna andeks meie waenlastele, kes
 meid kiusawad ja teotawad,
 ja põra neid pattust,
 Wilja wälja peäl anna ja hoia,
 ja kule meid armolikkult,
 Oh Jeesus Kristus! Jummal Poeg,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal Tal! kes ma=ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal Tal! kes ma=ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle,
 Oh sinna Jummal Tal! kes ma=ilma pattud
 kannab,

armas

Jesand

Jummal!

Anna meile iggawest rahho!

Kriste, oh kule meid

Kürie, eleison!

Kriste, eleison!

Kürie, eleison!

Amen!

Jesand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
 pärrast,

Ja ärra maksa mitte meie kätte meie kurja tö
 pärrast,

Jummal, anna rahho omma male,

Armo ja õnne keikile seisustele,

Amen! //

254. Ach Herr! du gerechter Gott etc.

Wisl: Oh! risti-rahwas, kannata etc.

Oh Jummal, õige tassuja! Kui raske on so
 wih=

wihha, Mis üpris sure witsaga Råib ülle feif se
 lihha, Kui taewas [meile finni jääb] [Ja meile
 wihma liaste] [Meil'
 sure poua teeb,
 waestel' annab järgeste,] Keif lomad sawad
 furwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh Issa! an-
 deks anna, Ja anna kindlat lotust müüd, Meid
 armolikkult kañna; Las' [wihma]
 [kuiwa] tulla rõmo-
 ga, Kui pallub murre's meie Ma So pühha
 nimme pärrast.

3. Oh mõtle, Issand, meie peäl' So falli nini-
 me auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil' olle
 häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks jä, Sa
 aitad ikka rohkeste, So seädus seisab kindlast.

4. Ei suda woõrad jummalad Meil' waestel'
 [wihma]
 [kuiwa] anda, Sa õnnistad feif meie maad,
 Sa aitad murret kanda, Sul on feif woimnis
 üllewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita ar-
 mas Jummal!

122. Önnistaminne.

255.

Mein Gott und Vater / segne mich zc.

Münd, Jummal Issa! õnnista.
 Oh Poeg! mull' hoia armoga,
 Mis sinna mulle annud;
 So pallet mo peäl walgusta.
 Oh pühha Waim! so wäega
 Mo ello sago faitstud.
 Müüd pallun sedda allati:
 Mull' olgo rahho otsani! --

256.

Amen! Gott Vater und Sohne zc.

Amen! au Jssal' olgo, Ja Poial' fitus tulgo:
Amen! au Jssal' olgo, Ja Poial' fitus tulgo!
Waim finnitago uskus, Meid uskus: Waim
Finnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks,
Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kũl sa woid tehha, Et same Kristust nãhha: Amen! kũl sa woid tehha, Et same Kristust nãhha: Kui temma pilwes tulleb, Kui tulleb: Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb Meid taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma, Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja fitus Jummalale: Amen! rõõm olgo meile, Ja fitus Jummalale: Keik tulge ùhte kofko, Keik kofko, Keik tulge ùhte kofko, Keik kofko, Nũũd õiges uskus, Amen: Nũũd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus annab ello: Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pandud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud: Nũũd ellab ikka, Amen: Nũũd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jssa kidab, Waim Kristust tundma sadab: Amen, hing Jssa kidab, Waim Kristust tundma sadab: Se aitko meid keik ùhte, Keik ùhte: Se aitko meid keik ùhte, Keik ùhte, Seãl teises ellus, Amen: Seãl teises ellus, Amen.

Letztes Anfang 1-18 Catech

Luthersche Katech
des neuen Gesengesbuches Für die Schulen 31-34
im Gebrauche 31. 32.

N. J. P.

